

Torsdag den 19. december 2013 (D)

1

36. møde

Torsdag den 19. december 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) 2. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2014.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 01.10.2013. 1. behandling 03.10.2013. Betænkning 24.10.2013. 2. behandling 21.11.2013. Tillægsbetænkning 12.12.2013. 1. del af 3. behandling 18.12.2013).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og lov om tinglysning. (Styrkelse af markedet for erhvervsobligationer med indførelse af regler om repræsentanter i forbindelse med obligationsudstedelser og mulighed for, at pengeinstitutter kan oprette refinansieringsregistre, adgang til, at andre end låntagerne i et realkreditaktieselskab kan udøve indflydelse på den forening, der ejer realkreditselskabet, m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 12.11.2013. Betænkning 05.12.2013. 2. behandling 13.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 08.11.2013. Betænkning 05.12.2013. 2. behandling 13.12.2013. Tillægsbetænkning 17.12.2013).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gennemførelse af den reviderede Dublinforordning af 26. juni 2013).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 26.11.2013. 2. behandling 13.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 11 A:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Overførsel af klagesager fra Justitsministeriet til Udlændingenævnet m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(2. behandling 13.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 11 B:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og kildeskatteloven. (Udvidet adgang til registersamkøring, bemyndigelse til at fastsæt-

te regler om anvendelse af ansøgningsskema eller en digital ansøgningsløsning, ændring af reglerne om opsættende virkning i sager om humanitært ophold, eftersøgning af familiemæssigt netværk m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(2. behandling 13.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Forhøjet strafferamme for grov dopingkriminalitet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 24.10.2013. Betænkning 28.11.2013. 2. behandling 10.12.2013).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer.

(Sanktioner for overtrædelse af forordning om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer og bemyndigelsesbestemmelser vedrørende sådanne stoffer samt militærets og politiets udførsel af våben m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 24.10.2013. Betænkning 28.11.2013. 2. behandling 10.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af medicansvarsloven. (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 25.10.2013. Betænkning 12.12.2013. 2. behandling 17.12.2013).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af forældelsesloven. (Forældelse af udestående selskabsindskud).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 25.10.2013. Betænkning 28.11.2013. 2. behandling 13.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretningstjeneste (FE). (Krav om identifikation m.v. i afgørelsessager og adgang til aktindsigt i PET's sager om administrative forhold).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 31.10.2013. Betænkning 28.11.2013. 2. behandling 13.12.2013).

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Sikkerhed i retssale).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 08.11.2013. Betænkning 12.12.2013. 2. behandling 17.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

13) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og selskabsskatteloven. (Tilpasning af procenttillæg og reduceret markedsrente til ny referencerente m.v.).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 05.12.2013. 1. behandling 11.12.2013. Betænkning 12.12.2013. 2. behandling 17.12.2013).

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Ny definition af ghettoområder og videregivelse af oplysninger om lejere).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 14.11.2013. Betænkning 12.12.2013. 2. behandling 17.12.2013).

15) 3. behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Rådgivning og handleplaner til voksne udsat for æresrelaterede konflikter).

Af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 24.10.2013. Betænkning 10.12.2013. 2. behandling 17.12.2013).

16) 3. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social service. (Ændring af revisionsbestemmelse).

Af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 07.11.2013. Betænkning 28.11.2013. 2. behandling 05.12.2013).

17) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk militært bidrag til FN's fredsbevarende operation MINUSMA i Mali.

Af udenrigsministeren (Rasmus Helveg Petersen, fg.).

(Fremsættelse 04.12.2013. 1. behandling 10.12.2013. Betænkning 17.12.2013).

18) Eventuelt: 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk bidrag til FN's og OPCW's mission i Syrien.

Af udenrigsministeren (Rasmus Helveg Petersen, fg.).

(Fremsættelse 06.12.2013. 1. behandling 10.12.2013. Betænkning 18.12.2013).

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven. (Ændret sammensætning af Rådet for Etniske Minoriteter m.v.).

Af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 11.12.2013).

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter og konkursloven. (Sagstilgangen til Højesteret m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 11.12.2013).

21) 1. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven. (Henstand med exitskat ved selskabers overførsel af aktiver og passiver til et andet EU/EØS-land).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 04.12.2013).

22) 1. behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Ophævelse af den offentlige rejsesygesikring).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremsættelse 17.12.2013).

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af fødevarer med slagtemetode.

Af René Christensen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 01.11.2013).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Socialudvalget har afgivet:

Beretning om social-, børne- og integrationsministerens håndtering af sagen om bevilling til »Stemmer på Kanten«.
(Beretning nr. 1).

Beretningen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Kl. 10:00

Samtykke til behandling

Formanden:

De punkter, som er opført som nr. 13 og 18 på dagsordenen i dag, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 2. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2014.

Af finansministeren (Bjarne Corydon).

(Fremsættelse 01.10.2013. 1. behandling 03.10.2013. Betænkning 24.10.2013. 2. behandling 21.11.2013. Tillægsbetænkning 12.12.2013. 1. del af 3. behandling 18.12.2013).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden:

Der er en mundtlig indstilling fra Finansudvalgets formand, fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 10:01

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Jeg skal forsøge mig lidt mere formelt, end da jeg blev kastet ind i det sidste år.

Vi holdt møde i Finansudvalget i går, den 18. december, efter afstemningerne og diskuterede de ændringsforslag, der var stillet til finansloven. Vi har gennemgået afstemningsresultaterne teknisk, og det gav ikke anledning til nogen bemærkninger. Så derfor kan jeg nu på et enigt udvalgs vegne meddele, at der ikke stilles yderligere ændringsforslag, og det betyder, at finanslovsforslaget kan indstilles til fortsat behandling.

Jeg vil nu også gerne bare lige benytte lejligheden kort til at sige rigtig, rigtig mange tak både til embedsværket, der har hjulpet, og det tror jeg også jeg kan sige på et enigt Finansudvalgs vegne, og selvfølgelig en særlig tak til sekretariatet her i huset, der har ydet en kæmpeindsats under et – kan man vist godt sige – næsten urimeligt tidspres denne gang for at få ændringsforslagene udarbejdet og få hele processen til at køre. Så tak for det.

Kl. 10:02

Formanden:

Tak til Finansudvalgets formand og tilslutning fra min side til taksigelserne, som formanden gav udtryk for.

Der er som nævnt ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om finanslovsforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 101 (V, S, DF, RV, SF, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 13 (EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Finanslovsforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og lov om tinglysning. (Styrkelse af markedet for erhvervsobligationer med indførelse af regler om repræsentanter i forbindelse med obligationsudstedelser og mulighed for, at pengeinstitutter kan oprette refinansieringsregistre, adgang til, at andre end låntagerne i et realkreditaktieselskab kan udøve indflydelse på den forening, der ejer realkreditselskabet, m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen).

(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 12.11.2013. Betænkning 05.12.2013. 2. behandling 13.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:03

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 113 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 113 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 08.11.2013. Betænkning 05.12.2013. 2. behandling 13.12.2013. Tillægsbetænkning 17.12.2013).

Kl. 10:04

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Christian Langballe som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Tak for ordet. Det er vel ikke undgået nogens opmærksomhed, at vi stemmer nej til forslaget. Og for lige at give nogle almindelige begrundelser for det er det bl.a., at sprogkravene i lovforslaget for nogle vedkommende lempes fra et 9.-klasseniveau til et 7.-klasseniveau, og denne lempelse gælder også i forhold til selvforsørgelseskravet.

Vi har også noteret os, at regeringen fremadrettet vil gøre det nemmere at få statsborgerskab. Spørgsmålenes antal bliver reduceret i den nye statsborgerskabsprøve, der kommer, fra 40 til 30 spørgsmål, og alle de spørgsmål, der angår vores historie og kultur, pilles ud, fordi de åbenbart ikke betyder noget for regeringen. Vi vil gerne sige, at selvfølgelig betyder sproget noget, selvfølgelig betyder dansk kultur og historie noget. Det er kitmidlet, der binder danskerne sammen som et folk.

Der er altså i stribevis af lempelser, som gør sig gældende.

Man kunne også nævne en anden grund til, at vi stemmer nej. Nævner man ord som Vollsmose og Egedalsvænge, så er det eksempler på, hvad indvandringen, den rundhåndede uddeling af statsborgerskab og den underliggende multikulturelle ideologi har gjort af skade på Danmark. Vi mener, at det er et kæmpe problem. Vi har selv overtaget et kæmpe problem fra den ældre generation af politikere, som ikke gjorde noget ved det. Vi har gjort, hvad vi kunne, og så skubber vi stadig væk problemet foran os, sådan at vores efterkommere skal overtage det.

Når vi i betækningsbidraget adresserer den ikkevestlige muslimske indvandring og tildelingen af statsborgerskab som et problem, gør vi det uden at mene, at alle muslimer udgør et problem. Selvføl-

gelig gør de ikke det. Men vi nævner, at islamisme og sharia, som trives steder som Vollsmose, er et problem. Jeg mener, at de begrundelser, vi giver, kan drøftes her i Folketinget, når de nu har en så alvorlig indvirkning på vores land og i forhold til vores efterkommere. Altså, hvis vi ikke kan gøre det her, hvor kan vi så? Folketinget skulle nødig blive en osteklokke og en mur i forhold til danskerne, hvor de ting, der virkelig betyder noget, forties.

Der er på det her område indført en form for newspeak, som George Orwell talte om i »1984«, hvor den politisk korrekte forhørsdommer dikterer oprøreren, at to plus to er fem. Vi vil ikke lade os diktere af politisk korrekte forhørsdommere, hvor de nu end kommer fra. Vi konstaterer, at indvandringen og statsborgerskaberne til folk, der kommer fra ikkevestlige muslimske lande, er et problem, og det kan man ikke opløse i almindeligt spin. Man kan jo se på, hvad danskerne erfarer i den virkelighed, som er deres. Enhver dansker, som spekulerer over det her problem, kan jo konstatere, at det, vi siger, simpelt hen er en indlysende sandhed. Det var ordene.

Kl. 10:08

Formanden:

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger, først fru Mette Bock.

Kl. 10:09

Mette Bock (LA):

Tak for det. Vi skal i dag stemme om en lang række mennesker, som har arbejdet på at få lov til at opnå dansk statsborgerskab, og de har alle som en opfyldt de objektive kriterier, der er lagt ned, for at man kan få dansk statsborgerskab. I Liberal Alliance ønsker vi, at det skal være vanskeligt at få dansk statsborgerskab, og ligesom Dansk Folkeparti stemte vi for nylig imod, da man fra regeringens side ønskede at lempe sprogkravene, ønskede at lempe statsborgerskabsprøven og ønskede at ændre på kravene til selvforsørgelse. Der står vi skulder ved skulder med Dansk Folkeparti.

Til gengæld må jeg sige, at når man har objektive kriterier, og det skal man have i et retssamfund, så må det jo også være sådan, at hvis muslimer eller mennesker fra muslimske lande har særlige problemer, som Dansk Folkeparti åbenbart mener, jamen så vil de jo også have vanskeligere ved at bestå og komme igennem de krav, vi stiller, for at de kan opnå statsborgerskab.

Så det, vi er ude i her, er jo to diskussioner. Den ene er: Skal vi stramme kravene til, hvad der skal til, for at man bliver dansk statsborger? Der vil vi gerne være med. Den anden er: Skal vi begynde at diskriminere i forhold til f.eks. folks tro eller oprindelsesland? Og der vil jeg gerne høre Jesper Langballe svare på: Ønsker hr. Jesper Langballe og Dansk Folkeparti, at vi skal til at diskriminere i forhold til sådan noget som tro og oprindelsesland?

Kl. 10:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:10

Christian Langballe (DF):

Jeg vil godt lige understrege, at jeg hedder Christian Langballe – bare for god ordens skyld.

Vi diskriminerer ikke. Vi konstaterer, når vi ser ned over lovforslaget, at indvandringen fra og statsborgerskaberne til folk fra de her lande har antaget et omfang, der er for stort. Det er det, vi i al stilfærdighed siger.

Kl. 10:10

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 10:10

Mette Bock (LA):

Jeg vil gerne høre, om ikke hr. Christian Langballe er enig med mig i, at hvis disse mennesker fra disse lande og med denne tro skulle have særlige problemer, vil de jo også have vanskeligere ved at komme igennem de prøver, som der stilles krav om, for at man kan opnå dansk statsborgerskab. Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med til at arbejde for at stramme kravene i stedet for at tage 1.600 mennesker, som har haft en forventning om, at de ved at opfylde de nugældende krav kunne blive danske statsborgere, som gidsler?

Kl. 10:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:11

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt: Grundene til, at vi siger nej, er de grunde, som jeg har angivet. Det er ganske enkelt. Vi synes både, at indvandringen er for høj, den er i øvrigt den højste i 10 år, og vi synes også, at de statsborgerskaber, der tildeles de her folk fra de her lande, er for mange, og det gør vi opmærksom på ved at sige nej til forslaget.

Jeg kan undre mig over folk, der kommer her til landet, og som er flygtninge. Der har vi jo altså en klar forventning om, at de så på et tidspunkt skal hjem og hjælpe med at bygge deres lande op, og det har vi også skrevet i vores betænkningsbidrag.

Kl. 10:12

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:12

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

At hr. Christian Langballe overhovedet nævner George Orwell er et udtryk for total historieløshed, for det var jo manden, der var fader til det begreb, at nogle er mere lige end andre. Og det er jo netop, hvad Dansk Folkeparti gør op med, altså ligebehandling og retssikkerhed og det, at der er objektive kriterier, som fru Mette Bock nævnte.

Tænk, hvis man satte det kriterium ind i forhold til en anden religiøs gruppe, at man på grund af et religiøst tilhørsforhold ikke skulle have så mange af den gruppe ind som statsborgere – altså nogle, der aktivt har søgt et statsborgerskab og gjort en masse ting for at leve op til det. Det er trods alt ikke nemt at blive statsborger; man skal opfylde en række kriterier.

Hvis vi nu satte en anden religiøs gruppe ind i det citat, som hr. Christian Langballe er kommet med, ville det så være acceptabelt, hvis nogle mente, at en anden religiøs gruppe – fordi de tilhører den gruppe – ikke skulle have statsborgerskab i Danmark? Ville det være acceptabelt?

Kl. 10:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:13

Christian Langballe (DF):

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at ordføreren citerer fra »Kammerat Napoleon«. Det, jeg citerede fra, var »1984« af George Orwell. Det er to forskellige værker, som har to forskellige budskaber. Det vil jeg bare lige sige, sådan at det er i orden.

Men i øvrigt konstaterer vi med det her lovforslag noget, som almindelige danskere kan erfare, nemlig at det i parallelsamfund som det, der er blevet skabt ude i Vollsmose, udgør et problem. Det er jo

ikke særlig lang tid siden, at digteren Hassan var nede i Vollsmose, hvor der var det største politiopbud, man overhovedet kan forestille sig. Det er da noget, som enhver kan konstatere er et problem.

Kl. 10:14

Formanden:

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 10:14

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Altså, i forhold til det parti, jeg tilhører, vil jeg gerne opfordre ordføreren til at læse George Orwell igen og blive lidt klogere på det her.

Men igen vil jeg bare gerne spørge ordføreren: Hvis man indsatte en anden religiøs gruppe i begrundelsen for, hvorfor nogle ikke skulle have statsborgerskab, ville det så være acceptabelt – ja eller nej?

Kl. 10:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:14

Christian Langballe (DF):

Jamen det kommer da an på, om det er et problem. Vi konstaterer bare, at indvandring og statsborgerskaberne, der gives til de folk, der kommer fra de her lande, udgør et problem i dag. Altså, det er en ganske almindelig konstatering.

Kl. 10:14

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen, en kort bemærkning.

Kl. 10:14

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg konstaterer, at Dansk Folkeparti tidligere har stemt for lov om indfødsrets meddelelse, også selv om der var muslimer på listen. Så er spørgsmålet: Er det, fordi der er for mange i år, hvor der tidligere, da Dansk Folkeparti stemte for, ikke var for mange? Og hvor går grænsen mellem for mange og et passende antal muslimer på den liste?

Kl. 10:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:15

Christian Langballe (DF):

Altså, hvis man ser tilbage på de debatter, der har været om indfødsret, så har Dansk Folkeparti før stemt imod. Vi indgik en aftale med VK med hensyn til de kriterier, der skulle til for at opnå statsborgerskab, og derfor følte vi os selvfølgelig også forpligtet til at stemme ja – det er klart, sådan er det. På den anden side vil jeg da også sige, at nu er der jo lempelser i forhold til nogle af de personer, der er på det her lovforslag, så også af den grund stemmer vi nej. Og passende kriterier er et skøn, det er jeg fuldstændig klar over.

Kl. 10:15

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:15

Ole Birk Olesen (LA):

Nu er det jo sådan, at de lempelser, som det røde flertal i Folketinget har vedtaget, ikke er gældende for de personer, som søger om statsborgerskab nu. Så de søger om statsborgerskab på baggrund af de

kriterier, som Dansk Folkeparti har vedtaget sammen med Venstre og Konservative i nullerne. Så spørgsmålet står stadig væk: Når kriterierne er de samme som de kriterier, som tidligere har fået Dansk Folkeparti til at stemme for denne lov om indfødsrets meddelelse, er det så antallet, der er blevet for stort for Dansk Folkeparti? Og hvor stort kan antallet af muslimer på listen være, for at Dansk Folkeparti gør, som Dansk Folkeparti tidligere har gjort, nemlig stemmer for den her lov?

Kl. 10:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:16

Christian Langballe (DF):

Altså det, som vores nej hviler på, er et skøn, og vi markerer så, at vi synes, at det er blevet for meget. Så enkelt er det. Hvis hr. Ole Birk Olesen gerne vil have sådan en kvote, kan jeg ikke give ham det her.

Kl. 10:16

Formanden:

Fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 10:16

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg synes, det er fuldstændig grotesk, at Dansk Folkeparti siger nej til, at der er borgere, der kan få dansk statsborgerskab, til trods for at de har opfyldt samtlige kriterier, alene fordi de er muslimer. I forbindelse med det, Dansk Folkeparti siger, vil jeg sige noget: Tænk, hvis man skiftede ordet muslim ud med jøde, tænk, hvis man sagde, man ikke ville give dansk statsborgerskab, fordi folk er jøder. Jeg synes, det er grotesk, og det er så uhyggeligt, at Dansk Folkeparti taler til den indre svinehund. Hvis der er noget, der er et problem for Danmark, er det da, at Dansk Folkeparti taler til den indre svinehund, når tusindvis af nydanskere med den her afstemning kommer til at være fuldgyltige medlemmer af Danmark og det danske demokrati.

Kl. 10:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:17

Christian Langballe (DF):

De bemærkninger må stå for fru Özlem Sara Cekics egen regning. Vi har i øvrigt ikke sagt »muslimer«, der står »ikkevestlige muslimske lande«. Det vil jeg godt understrege, for det er faktisk det, der står. Det der med at spille nazikortet gider jeg simpelt hen overhovedet ikke at kommentere.

Kl. 10:18

Formanden:

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 10:18

Özlem Sara Cekic (SF):

Der er jo ikke nogen, der spiller et nazikort. Jeg skifter bare ordet muslim ud. Det er jo det, rigtig mange borgere med muslimsk baggrund oplever i dagens Danmark. Sandheden er jo, at der er rigtig meget mere, der binder os sammen, end der skiller os ad. I det her tilfælde er det jo hundredvis af mennesker, der har opfyldt samtlige kriterier og gerne vil Danmark, gerne vil det danske demokrati, og derfor forstår jeg simpelt hen ikke, at Dansk Folkeparti på den måde siger ja til et parallelsamfund, hvor folk ikke vil demokratiet og ikke vil Danmark.

	Kl. 10:18		Kl. 10:21
Formanden: Ordføreren.		Christian Langballe (DF): Det her lovforslag, som er lagt ned i Folketinget, kan man stemme ja eller nej til. Vi har valgt at stemme nej. Det er jo Folketinget, der tildeler statsborgerskaber, og derfor, når vi ser, at der er et problem, så adresserer vi det, og så siger vi det højt. Det er jo ikke anderledes end det, vi også gør i andre sammenhænge.	
Christian Langballe (DF): Nej, vi siger nej til parallelsamfund. Det er jo parallelsamfund, der er problemet. Jeg synes, vi skal gøre noget for at integrere de folk, der bor i de parallelsamfund. Det er vores klare holdning, og det har vi ment hele tiden.	Kl. 10:18		Kl. 10:21
Formanden: Fru Marlene Borst Hansen for en kort bemærkning.	Kl. 10:18	Formanden: Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.	Kl. 10:21
Marlene Borst Hansen (RV): Nu er det jo faktisk ikke bare hvem som helst, der kan blive dansk statsborger. Som det også er blevet nævnt her, er der faktisk en række kriterier, og jeg kunne godt tænke mig at nævne nogle af de kriterier, som der rent faktisk skal til, for at man kan blive dansk statsborger: at man er selvforsørgende; at man har bestået en danskprøve; en indfødsretsprøve for dem, der står på den her liste; at man har lovet troskab, loyalitet over for Danmark; at man ikke har gæld til det offentlige; at man ikke er kriminel. Det er de kriterier, som de mennesker på den her liste alle sammen lever op til. Nu er mit spørgsmål til hr. Christian Langballe og til Dansk Folkeparti: Hvis man nu lever op til de her krav, hvis man på alle måder viser, har vist, at man vil og ønsker at integrere sig og leve i det danske samfund, hvorfor, vil jeg spørge hr. Christian Langballe om, hvorfor er det så så vigtigt, hvilket land man oprindeligt kommer fra?	Kl. 10:18	Jan E. Jørgensen (V): Tak. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Venstre studsede en kende, da vi læste betækningsbidraget fra Dansk Folkepartis side, og derfor var det os magtpåliggende at få en tillægsbetænkning optrykt. Jeg vil bare sikre mig, at Dansk Folkepartis ordfører er med på, at vi fra Venstres side byder alle nye statsborgere velkommen, uanset hvilket land de tidligere har været statsborgere i, og uanset hvilken religion der er den fremherskende i det pågældende land. Jeg vil bare sikre mig ethundrede procent, at Dansk Folkeparti har noteret sig Venstres synspunkt i denne sag.	Kl. 10:22
Formanden: Ordføreren.		Formanden: Ordføreren.	Kl. 10:22
Christian Langballe (DF): Ja, jeg har noteret mig det. Når jeg nu har lejligheden til at spørge Venstre, for ordføreren gik jo ikke op på talerstolen, vil jeg egentlig godt spørge om noget. Der er 234 personer, der er optaget efter de nye regler, og det finder Venstre problematisk, og det nævner man i det oprindelige betækningsbidrag, ikke i tillægsbetænkningen, men i det oprindelige betækningsbidrag. Så spørger jeg: Betyder det så, at Venstre vil stemme nej til et nyt forslag, der måtte komme op, hvis man synes, det er så problematisk?	Kl. 10:19		Kl. 10:23
Formanden: Ordføreren.	Kl. 10:19	Formanden: Hr. Jan E. Jørgensen.	Kl. 10:23
Christian Langballe (DF): Når jeg nævner de her parallelsamfund, som vi har, og som jeg mener udgør et meget, meget alvorligt problem, er det jo, fordi det er et problem, og det er, fordi integrationsgraden i forhold til nogle af de mennesker, der kommer fra de her lande, er lavere, end den ville være, hvis de kom fra en vestlig kultur. Det er noget, der ganske enkelt kan konstateres.	Kl. 10:20	Jan E. Jørgensen (V): Venstre er enig i, at de nye kriterier for statsborgerskab er for lempelige, men jeg synes, at Dansk Folkeparti snakker udenom. Eksempelvis er mange af de 177 afghanere og 245 irakere, som nu får dansk statsborgerskab, optaget efter de tidligere kriterier, som vi jo i fællesskab er blevet enige om. At det ene faktum, at de kommer fra henholdsvis Afghanistan og Irak, skulle betyde, at de ikke kan få statsborgerskab, selv om de lever op til samtlige de kriterier, vi i fællesskab har fastsat, må jeg sige er nye toner fra Dansk Folkeparti, og jeg havde egentlig håbet, at ordføreren i dag ville gå på talerstolen og sige, at det var en fejl, at man var kommet til at skrive det.	Kl. 10:23
Formanden: Fru Marlene Borst Hansen.	Kl. 10:20	Formanden: Ordføreren.	Kl. 10:23
Marlene Borst Hansen (RV): Mener hr. Christian Langballe, at det siger noget som helst om, hvorvidt man er en god samfundsborger, om man går i kirke, om man går i moské, om man går i synagoge, eller om man ikke kunne drømme om at sætte sine ben nogen af de steder? Hr. Christian Langballe citerer Orwell nu. Jeg kunne godt tænke mig at citere Grundtvig, som talte om frihed for Loke såvel som for Thor. Hvordan passer det med Dansk Folkepartis udtalelser og begrundelser for modstanden mod, at de her mennesker bliver danske statsborgere, og hvordan harmonerer Dansk Folkepartis udtalelser med, at mennesker er lige, uanset om man tror på Loke eller på Thor eller på noget helt tredje?	Kl. 10:21	Christian Langballe (DF): Jeg kan stille spørgsmålet igen: I forbindelse med de nye lempelser af sprogkravene, der er kommet, finder man det problematisk, at 234 har fået statsborgerskab efter de nye sprogkrav. Så spørger jeg Venstre	

re: Vil Venstre tage konsekvensen af, at man finder det problematisk og stemme nej til et kommende lovforslag?

Kl. 10:26

Kl. 10:24

Formanden:

Det er fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 10:24

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Nu kan vi konstatere, at vi sidder her med en liste over de mennesker, som har søgt ud fra de regler, som Dansk Folkeparti selv har været med til at vedtage. De har opfyldt samtlige objektive kriterier, og nu skal de så igennem den sidste formelle fase. Og så siger ordføreren, at der er for mange personer fra de her lande, og at det udgør et problem eller er blevet for meget, og argumenterer så med, at det jo er Folketinget, der beslutter, hvem der skal have statsborgerskab.

Det er Folketinget, der deltager, og i Dansk Folkeparti har man foretaget et skøn, som siger, at det her bare er for meget nu. Det er sådan, som jeg har forstået argumentationen. Så kunne jeg godt tænke mig at stille et helt simpelt spørgsmål: Mener Dansk Folkeparti, er det Dansk Folkepartis politik, at tildeling af statsborgerskab skal ske ud fra objektive kriterier eller Dansk Folkepartis mavefornemmelse?

Kl. 10:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Christian Langballe (DF):

Vi har før stemt nej til et indfødsretslovforslag, hvis vi syntes, at der var noget problematisk ved det, og det er så det, vi gør her. Selvfølgelig er der nogle objektive kriterier, men dem har Enhedslisten og regeringen jo været med til at ændre, idet man har lempet sprogkravene. Det er vi ikke enige i. Vi sagde også dengang, at vi var stærkt bekymrede for, hvad det kom til at betyde.

Vi mener, at lempelse af sprogkravet, som man altså satte ned fra 9.-klasse- til 7.-klasseniveau, er den helt forkerte vej at gå. Når man ved, at sproget spiller en afgørende rolle for overhovedet at kunne blive integreret i det danske samfund, synes vi, det er en helt forkert vej at gå.

Kl. 10:26

Formanden:

Fru Pernille Skipper.

Kl. 10:26

Pernille Skipper (EL):

Jamen undskyld, jeg har forstået det sådan, at den liste, vi sidder med og stemmer om i dag, er en liste med navne på mennesker, som opfylder de kriterier, som Dansk Folkeparti selv har været med til at vedtage – ikke de nye kriterier. Så hvorfor det, der kommer til at ske i fremtiden, skal gå ud over de her mennesker set ud fra Dansk Folkepartis synspunkt, har jeg godt nok svært ved at forstå.

Men jeg vil bare gerne høre, om det, jeg har forstået, er, at Dansk Folkeparti mener, at der skal være nogle objektive kriterier, og når man opfylder dem, er man sikret statsborgerskab. Eller er det o.k., at det er sådan lidt med gefühl og Dansk Folkepartis mavefornemmelse, hvem der får, og hvem der ikke får?

Kl. 10:26

Formanden:

Ordføreren.

Christian Langballe (DF):

Med hensyn til sprogkravene vil jeg godt lige sige noget – og jeg ved ikke, om fru Pernille Skipper ved det – og det er, at nogle er blevet optaget efter de regler, som Enhedslisten har lavet sammen med regeringen. Så enkelt er det. Vi finder det dybt problematisk, at man lempet sprogkravene.

Jeg vil så sige, at det selvfølgelig er lagt ned i Folketingssalen, for at vi kan stemme om det her lovforslag; ligesom alle mulige andre lovforslag, der er lagt ned i Folketingssalen, stemmer vi om det her lovforslag. Statsborgerskab tildeles ikke administrativt. Det er Folketinget og Folketinget alene, der tildeler statsborgerskab. Sådan er det.

Kl. 10:27

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Christian Juhl (EL):

Tak. Først vil jeg gerne sige tak til Dansk Folkeparti, fordi de så klart og utvetydigt giver deres holdninger til kende – deres både klare og afslørende og uhyggelige holdninger. Det tror jeg er rigtig godt, så danskerne kan se, hvor de har placeret sig. Det her er efter min mening en optrapning af DF's politik.

Jeg vil også gerne sige tak, fordi DF ikke hænger de nye danske statsborgere ud i en annonce i år, for det var dog også en uanstændig og grænseoverskridende ting sidste år.

Jeg vil gerne spørge: Hvordan kan man vide, at det er muslimer, der vil leve i parallelsamfund i Danmark, der er på listen? Det kunne jo lige så godt være folk, der er flygtet fra muslimske lande og gerne vil inddrages i et kristent parallelsamfund, f.eks. hos den lille gruppe af meget fundamentalistiske kristne, som findes i det her land.

Kl. 10:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:28

Christian Langballe (DF):

Altså, vi har sagt »ikkevestlige muslimske lande«. Vi har ikke været inde og sige, hvad hver enkelt tror på. Vi siger, at den kultur og den så at sige historiske ballast, som man trækker med sig, jo giver nogle problemer for det danske samfund. Så enkelt er det.

Kl. 10:28

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 10:28

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg prøver igen: Jeg tror, at samtlige på den her liste ønsker at leve i det danske samfund. Om de vil leve i små grupper ligesom tidehvervsfolk og andre, ved jeg ikke, men jeg ved, at de gerne vil leve her og tage del i samfundet. Tænk, hvis de alle sammen gerne ville være gode kristne, endda på hr. Langballes niveau. Så ville det da være rigtig, rigtig træls at lukke dem ude.

Jeg vil gerne gøre en indrømmelse: Jeg lever selv i et relativt stort parallelsamfund af ateister, og vi er stærkt bekymrede over den fundamentalistisk kristne, store indflydelse, som f.eks. tidehvervsfolk har. De har sneget sig ind i den danske grundlov og er endda placeret der. Det er ødelæggende for det danske omdømme, det er ødelæggende for den danske omsætning og handel i verden – det er på mange måder ødelæggende, men vi lever jo med dem.

	Kl. 10:29		Kl. 10:32
Formanden: Ordføreren.		Formanden: Ordføreren.	
	Kl. 10:29		Kl. 10:32
Christian Langballe (DF): Jamen det er jeg da glad for. Men altså, den diskussion vil jeg slet ikke gå ind i, for jeg synes altså, det er noget vås. Men vi konstaterer bare, at der er afgørende problemer i ghettoer som Vollsmose. Hvis ikke hr. Christian Juhl har fundet ud af det, vil jeg da godt gøre opmærksom på, at det er et problem, et kæmpestort problem.		Christian Langballe (DF): Altså, jeg gentager mig selv igen: Det, vi siger, er, at indvandringen og de statsborgerskaber, der tildeles de her folk fra ikkevestlige muslimske lande, er et problem. Så kan man tage ud til Vollsmose, man kan tage forskellige steder hen og så konstatere det. Det er det, vi gør. Vi konstaterer, at det er et problem.	
	Kl. 10:30		Kl. 10:33
Formanden: Fru Johanne Schmidt-Nielsen, kort bemærkning.		Formanden: Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.	
	Kl. 10:30		Kl. 10:33
Johanne Schmidt-Nielsen (EL): Mener Dansk Folkeparti, det ville være fornuftigt og rimeligt, at man stillede forskellige krav til mennesker, der ønsker at få statsborgerskab i Danmark, alt efter hvilken religion der er den mest udbredte i det land, de selv eller deres forældre kommer fra? Og når jeg siger forældre, er det jo, fordi man skal vide – og det gør man jo, når man sidder i Indfødsretsudvalget, håber jeg – at rigtig mange af dem, der står på det her lovforslag, er mennesker, der er født og opvokset i Danmark. Så mener Dansk Folkeparti, at det ville være fornuftigt, ville være en god idé, at der blev stillet forskellige krav, man skulle leve op til for at få statsborgerskab, alt efter hvilken religion der sådan var hovedreligionen i det land, man selv eller ens forældre kom fra?		Lennart Damsbo-Andersen (S): Det er jo sådan, at det at få statsborgerskab ikke er særlig nemt. Vi har hørt kriterierne for det. Man skal have boet her i rigtig mange år. Man skal også opfylde danskkravet, sprogkravet, man skal også have bestået en prøve for at få statsborgerskab. Man skal faktisk interessere sig for at være en del af det danske samfund og være medborger, forsørge sig selv for at få dansk statsborgerskab, uanset hvor i verden man kommer fra. Derfor kan man godt undre sig en del over Dansk Folkepartis argumentation. Jeg noterer mig, at i det lovforslag, vi har her, er der en lang række mennesker, der kommer fra – jeg kan bare nævne nogle af landene – Sverige, Norge, Belgien, Tyskland, Frankrig, Grækenland, Italien, som ikke kunne få statsborgerskab, hvis Dansk Folkeparti skulle have lov til at bestemme. Hvordan forholder Dansk Folkeparti sig til, i og med at man åbenbart er forskrækket over nogle bestemte religiøse retninger, at man så siger nej til andre, der har opfyldt alle krav til at være dansk statsborger? Hvordan har Dansk Folkeparti tænkt sig at forholde sig til dem?	
	Kl. 10:31		Kl. 10:34
Formanden: Ordføreren.		Formanden: Ordføreren.	
	Kl. 10:31		Kl. 10:34
Christian Langballe (DF): Altså, med fare for at gentage mig selv vil jeg egentlig bare konstatere, at det, vi skriver i vores betænkningsbidrag, og det, vi gør opmærksom på, er, at både indvandringen og de statsborgerskaber, der bliver tildelt folk fra ikkemuslimske, vestlige lande, er et problem. Det er det, vi adresserer.		Christian Langballe (DF): Altså, jeg har tænkt mig at forholde mig til det på den måde, at vi jo siger nej på grund af de problemer, vi synes der er, ligesom vi også har sagt nej et par gange, fordi en potentiel terrorist har været med på listen i lovforslaget. Sådan er det. Det er jo lagt ned i Tinget, for at vi kan stemme om det. Der stemmer man ja fra Socialdemokratiets side, og vi stemmer så nej.	
	Kl. 10:31		Kl. 10:35
Formanden: Fru Johanne Schmidt-Nielsen.		Formanden: Hr. Lennart Damsbo-Andersen.	
	Kl. 10:31		Kl. 10:35
Johanne Schmidt-Nielsen (EL): Det var nu trist heller ikke at kunne få svar på det. Altså, vi har ikke kunnet få svar på, hvor mange muslimer der skal være på et lovforslag, for at Dansk Folkeparti ikke vil stemme for. Vi har heller ikke kunnet få svar på, hvordan Dansk Folkeparti kan vide, at de her mennesker er muslimer. Jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti er bekendt med, at der f.eks. er et kristent mindretal i Irak og Afghanistan. En del af dem kommer hertil, søger asyl netop på grund af den religion, kristendommen, der gør, at de er forfulgte. Men det ville jo være relevant at vide, om det er o.k., at der stilles andre krav til muslimer end til f.eks. kristne, for hvis ikke det er det, vil jeg sige til hr. Christian Langballe, så giver Dansk Folkepartis argumentation ingen mening, så længe argumentationen er, at man stemmer imod, fordi der er for mange muslimer. Så igen: Skal man stille andre krav til muslimer end til kristne, buddhister, ateister osv.? Er det Dansk Folkepartis politik?		Lennart Damsbo-Andersen (S): Det er rigtigt, at vi stemmer ja. Det gør vi, fordi vi anerkender, at alle dem, der opfylder de her kriterier og har været og er en aktiv del af det danske samfund, selvfølgelig skal have mulighed for at blive statsborgere og dermed også blive fuldt integreret i det danske samfund. Vi har igennem de senere år fejret statsborgerskabsdag her i Folketinget. Der stiller partierne jo gladelig op og byder de nye statsborgere velkommen. Sidste gang noterede jeg mig, at Dansk Folkeparti var til stede, på trods af at Dansk Folkeparti havde stemt	

nej til lovforslaget. Jeg kunne godt tænke mig at høre: Når nu vi skal have statsborgerskabsdag næste gang i april, hvordan stiller Dansk Folkeparti sig så? Stiller de sig så op igen og byder de nye statsborgere velkommen, som de jo åbenbart gør her fra talerstolen?

Kl. 10:37

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:35

Christian Langballe (DF):
Ja, vi møder op. Det gør vi altid.

Kl. 10:36

Formanden:
Fru Annika Smith for en kort bemærkning.

Kl. 10:36

Annika Smith (SF):
Jeg kan forstå på hr. Christian Langballe, at en af de væsentlige årsager til, at Dansk Folkeparti stemmer imod, er, at sprogkravene er sat ned fra 9.-klasseniveau til 7.-klasseniveau. Jeg skal så høre hr. Christian Langballe, om det vil sige, at almindelige danskere, der kun er uddannet til 7. klasse, så også er et problem for samfundet.

Kl. 10:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:36

Christian Langballe (DF):
Altså, når vi tildeler statsborgerskab, stiller vi nogle betingelser for, hvad vi mener er rimeligt. Det gør vi sådan set også til gavn for de folk, der søger statsborgerskab. Man skal kunne det danske sprog. Det er et rimeligt krav. Det er et ganske rimeligt krav, fordi man ved, at det er forudsætningen for overhovedet at blive integreret i det danske samfund. Sproget er altså en af de helt afgørende faktorer. Det håber jeg fru Annika Smith anerkender.

Kl. 10:37

Formanden:
Fru Annika Smith.

Kl. 10:37

Annika Smith (SF):
Jeg vil så gerne spørge igen: Er man i hr. Christian Langballes øjne en dårligere dansker, hvis man kun er uddannet til 7. klasse – ja eller nej?

Kl. 10:37

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:37

Christian Langballe (DF):
Nu er det jo sådan, at når vi giver indfødsret, giver vi så at sige de folk, der søger om det, den samme ret, som de indfødte har. Det er derfor, at det hedder indfødsret. Man må sige, at folk, der er født og opvokset og har statsborgerskab fra fødslen, selvfølgelig er fuldgældige danskere. Der er klart. Men vi stiller bare nogle krav til, hvad der så skal til, for at man kan få den her indfødsret. Og der er sproget en afgørende faktor.

Kl. 10:37

Formanden:
Fru Liv Holm Andersen for en kort bemærkning.

Liv Holm Andersen (RV):

Nu sagde ordføreren jo, at han sådan set går ind for – og det gør hans parti også – at der skal være nogle objektive krav til statsborgerskab i Danmark. Det er jeg jo fuldkommen enig med ordføreren i. Så kunne jeg bare godt tænke mig at høre: Hvis det stod til Dansk Folkeparti og til ordføreren, hvilke objektive krav er det så? Ville det så være krav om en bestemt religion? Ville det være krav om et bestemt oprindelsesland? Ville det være krav, der blev differentieret, alt efter hvilket oprindelsesland det var, eller hvilken religion man tilhørte?

Kl. 10:38

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:38

Christian Langballe (DF):

Altså, når vi har adresseret det her problem, er det selvfølgelig også, fordi vi kan konstatere, at islamisme og sharialov er et problem i nogle af de her ghettoer. Vil vi så opstille nogle objektive krav om religiøst tilhørsforhold? Nej, det vil vi ikke, men vi konstaterer, at der er et problem med hensyn til den ikkevestlige indvandring.

Kl. 10:39

Formanden:
Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 10:39

Liv Holm Andersen (RV):

Jamen så er det jo fuldstændig umuligt for medborgerne i Danmark at finde ud af, hvad der skal til for at få dansk statsborgerskab ifølge Dansk Folkeparti. Det er fuldstændig umuligt, og jeg kan da ikke lade være med at undre mig og spørge, om ordføreren kender noget til de her mennesker sådan helt privat set, om han ved, om de går ind for sharia, og om han ved, om de her mennesker, som det blev sagt af en af de andre spillere, i det hele taget overhovedet er muslimer. Så derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre igen, hvad Dansk Folkepartis mavefornemmelse er her: Hvor mange muslimer skal der være tale om, og hvor mange ikkevestlige personer skal der være tale om, før de kan komme i betragtning til, at der bliver stemt for fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 10:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:39

Christian Langballe (DF):

Vi har brugt det her betækningsbidrag, som vi er kommet med, til at adressere, at vi mener, at der er et kæmpekæmpestort problem, som man bliver nødt til at tage hånd om, og som vi som politikere har et ansvar for at løse. Ellers skubber vi bare problemet videre til vores børn og børnebørn. Det er det, der er sagen, og det er derfor, vi har lavet det her betækningsbidrag.

Kl. 10:40

Formanden:
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:40

Per Clausen (EL):

Jeg har bare et meget enkelt spørgsmål til hr. Langballe. Jeg vil gerne have at vide, hvilke konkrete ekstra krav man skal opfylde for at få dansk indfødsret, hvis man selv eller ens forældre kommer

fra et land, som er muslimsk. Hvilke konkrete ekstra krav skal man opfylde?

Kl. 10:42

Kl. 10:40

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:42

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:40

Christian Langballe (DF):
Det tager jeg så til efterretning.

Kl. 10:43

Christian Langballe (DF):

Altså, det er ikke noget nyt, at vi gerne vil have begrænset indvandringen fra de ikkevestlige lande, det har vi sagt før. Det har vi sagt før, så enkelt er det. Så vil jeg i øvrigt sige, at det, vi selvfølgelig synes er afgørende, når folk kommer hertil som flygtninge, også fra de lande, er, at det jo ikke nødvendigvis er et statsborgerskab, de skal have; så er det måske også det, at de skal hjem og hjælpe med at bygge de her lande op, når det er sådan, at der er forholdsvis fred og frihed i dem. Det er det, der er sagen. Det har altid været sådan, at en flygtningestatus var en midlertidig status, hvor man så på et tidspunkt skulle tilbage til sit land, og det forhold problematiserer vi så. Det er da meget enkelt.

Kl. 10:41

Formanden:
Hr. Per Clausen.

Kl. 10:41

Formanden:
Hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 10:43

Jens Joel (S):

Jeg skal bare være sikker på, at jeg har forstået ordføreren korrekt. Jeg forstår det sådan, at man ikke principielt er imod de regler, der gælder for, hvordan man kan få indfødsret, altså sådan, at vi ikke kan forvente, at Dansk Folkeparti i al fremtid, så længe reglerne er sådan her, vil stemme imod. Altså, man er ikke principielt imod reglerne, så det er ikke det, der er baggrunden for, at man stemmer imod. Er det rigtigt forstået?

Kl. 10:43

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:43

Per Clausen (EL):

Jamen er det her en særlig diskrimination af mennesker, som er startet med at have en flygtningestatus, og som derefter har fået permanent opholdstilladelse? Altså, er det folk, der kommer hertil som flygtninge, der ifølge Dansk Folkeparti skal opfylde nogle særlige krav? Eller er det folk, der kommer fra muslimske lande? Eller er det mennesker, som er opvokset i Danmark, og hvis forældre kommer fra et muslimsk land? Eller er sandheden ikke bare den enkle, at Dansk Folkeparti ønsker at stoppe tildelingen af dansk statsborgerskab til alle, som enten er muslimer, eller som kommer fra et land, hvor der er muslimer, eller hvis forældre kommer fra sådan et land? Det er bare det, det handler om: Man vil stoppe enhver indvandring af mennesker, som nogen sinde har haft nogen som helst forbindelse til muslimer. For ellers måtte man vel kunne opstille det ene eller de to ekstra objektive kriterier, disse mennesker skal opfylde.

Kl. 10:42

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:42

Christian Langballe (DF):

Vi konstaterer, at indvandringen fra de her lande er alt for stor. Det har vi skrevet i vores betækningsbidrag, og det er det, vi mener.

Kl. 10:42

Formanden:

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Tom Behnke (KF):

Jeg vil bare gerne understrege, at vi på ingen måde fra konservativ side er enige i det betækningsbidrag, som Dansk Folkeparti har skrevet. Derfor er vi glade for, at Venstre har sørget for, at forslaget kom tilbage til udvalget, altså så vi kunne få skrevet en tillægsbetænkning og få det slået fast. Og det, jeg kan forstå også på debatten her i dag, er, at Dansk Folkeparti heldigvis står fuldstændig alene med sit synspunkt.

Christian Langballe (DF):

Nu har jeg jo altså brugt noget tid på at forklare, at vi synes, det er dybt problematisk, at man sætter sprogkravene ned. Det er jo de regler, der er nu. Det er vi da imod. Vi er også imod det forhold, at man har indført en ny medborgerskabsprøve, som jeg tror det hedder, hvor alt med kultur og historie er pillet ud. Det vil sige, at man nu ikke længere skal vide noget om dansk kultur og historie for at få dansk statsborgerskab. Det synes vi også er dybt problematisk, for vores kultur og historie er jo det, der har formet det danske samfund.

Så selvfølgelig er vi imod, at de krav bliver sat ned, og det er også derfor, at vi stemmer nej.

Kl. 10:44

Formanden:
Hr. Jens Joel.

Kl. 10:44

Jens Joel (S):

Nu bliver det for alvor interessant, for nu sejler det jo fuldstændigt med argumentationen. For så er der kun to muligheder. Enten kan man forvente, at Dansk Folkeparti i al fremtid, så længe reglerne er sådan her, stemmer nej, altså fordi de synes, reglerne er dårlige, eller også synes Dansk Folkeparti, at der skal være nogle særlige regler for muslimer.

Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren: Hvilken en af de to muligheder er gældende?

Kl. 10:44

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:44

Christian Langballe (DF):

Med hensyn til statsborgerskab er det os i Folketinget, der bestemmer; vi tildeler statsborgerskab. Vi tillader os så i al stilfærdighed at problematisere, at indvandringen er for høj. Man kan så i øvrigt af de seneste tal se, at det er det højeste tal i 10 år. Det synes vi er et

kæmpestort problem, og jeg synes da, at hr. Jens Joel skulle spørge i sit eget parti: Har vi ikke et problem?

Kl. 10:44

Formanden:

Den sidste for korte bemærkninger, jeg har noteret, er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 10:45

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Som jeg kan forstå hr. Christian Langballe, har han jo en regel, som kun gælder for folk, der er indvandret fra muslimske lande. Derfor vil jeg prøve at spørge ham: Hvad skal der til, for at man kan give indfødsret til folk, der er indvandret fra muslimske lande?

Kl. 10:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:45

Christian Langballe (DF):

Helt grundlæggende kan man sige, at det, der skal til, selvfølgelig er, at de folk integrerer sig ordentligt i det danske samfund. Det er det, der skal til. Det er klart. Når vi så ser på de her parallelsamfund, som jeg har gjort opmærksom på mere end en gang, kan vi bare konstatere, at integrationen der har slået fejl, at den multikulturelle ideologi, som man har haft, har spillet fallit.

Kl. 10:45

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 10:46

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Betyder det, når hr. Christian Langballe snakker om folk fra parallelsamfund, at dem, der søger indfødsret i Danmark i dag, at dem, der kommer fra tidligere muslimske lande, er en del af parallelsamfundet, eller er det ikke bare, fordi hr. Christian Langballe dømmer alle folk, som kommer hertil fra et muslimsk land, og ikke vil give dem indfødsret? Er det det, han mener?

Kl. 10:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:46

Christian Langballe (DF):

Jeg ved ikke, om det er en speciel øvelse i Enhedslisten, at man benægter de problemer, der er. Det gør vi ikke i Dansk Folkeparti, vi adresserer dem, og vi taler højt om dem.

Kl. 10:46

Formanden:

Så siger jeg tak til Dansk Folkepartis ordfører.

Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:46

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 14 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gennemførelse af den reviderede Dublinforordning af 26. juni 2013).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 10.10.2013. Betænkning 26.11.2013. 2. behandling 13.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:47

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så går vi til afstemning.

Kl. 10:48

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)) og 1 DF (ved en fejl), imod stemte 12 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 11 A:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Overførsel af klagesager fra Justitsministeriet til Udlændingenævnet m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).

(2. behandling 13.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:48

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 58 (S, RV, SF, EL og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 52 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 11 B:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og kildeskatteloven. (Udvidet adgang til registersamkøring, bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af ansøgningsskema eller en digital ansøgningsløsning, ændring af reglerne om opsættende virkning i sager om humanitært ophold, eftersøgning af familiemæssigt netværk m.v.).

Af justitsministeren (Karen Hækkerup).
(2. behandling 13.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:49

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:49

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 10:48

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Forhøjet strafferamme for grov dopingkriminalitet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 24.10.2013. Betænkning 28.11.2013. 2. behandling 10.12.2013).

Kl. 10:50

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:50

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 105 (V, S, DF, RV, SF, EL, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer. (Sanktioner for overtrædelse af forordning om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer og bemyndigelsesbestemmelser vedrørende sådanne stoffer samt militærrets og politiets udførsel af våben m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 24.10.2013. Betænkning 28.11.2013. 2. behandling 10.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:50

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:50

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af medieansvarsloven. (Forlængelse af klagefrist og opbevaringsperiode).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 25.10.2013. Betænkning 12.12.2013. 2. behandling 17.12.2013).

Kl. 10:51

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:51

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 111 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 111 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af forældelsesloven. (Forældelse af udestående selskabsindskud).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 25.10.2013. Betænkning 28.11.2013. 2. behandling 13.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:51

Forhandling

Formanden:

Der er heller ikke her stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:52

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af forvaltningsloven, lov om Politiets Efterretningstjeneste (PET) og lov om Forsvarets Efterretnings-tjeneste (FE). (Krav om identifikation m.v. i afgørelsessager og adgang til aktindsigt i PET's sager om administrative forhold).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 31.10.2013. Betænkning 28.11.2013. 2. behandling 13.12.2013).

Kl. 10:52

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:52

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Sikkerhed i retssale).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 08.11.2013. Betænkning 12.12.2013. 2. behandling 17.12.2013. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:53

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 108 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Kl. 10:53

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Ny definition af ghettoområder og videregivelse af oplysninger om lejere).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 14.11.2013. Betænkning 12.12.2013. 2. behandling 17.12.2013).

Kl. 10:54

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:54

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 95:

**Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og selskabsskatte-
loven. (Tilpasning af procenttillæg og reduceret markedsrente til
ny referencerente m.v.).**

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).
(Fremsættelse 05.12.2013. 1. behandling 11.12.2013. Betænkning 12.12.2013. 2. behandling 17.12.2013).

Kl. 10:54

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:54

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 108 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 108 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 59 (S, RV, SF, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 48 (V, DF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 3. behandling af lovforslag nr. L 14:

**Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Rådgivning
og handleplaner til voksne udsat for æresrelaterede konflikter).**

Af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 02.10.2013. 1. behandling 24.10.2013. Betænkning 10.12.2013. 2. behandling 17.12.2013).

Kl. 10:55

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:55

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 3. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social service. (Ændring af revisionsbestemmelse).

Af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 31.10.2013. 1. behandling 07.11.2013. Betænkning 28.11.2013. 2. behandling 05.12.2013).

Kl. 10:56

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:56

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 109 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 109 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk militært bidrag til FN's fredsbevarende operation MINUSMA i Mali.

Af udenrigsministeren (Rasmus Helveg Petersen, fg.).
(Fremsættelse 04.12.2013. 1. behandling 10.12.2013. Betænkning 17.12.2013).

Kl. 10:57

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet nogen ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør udenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 10:57

Udenrigsministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Jeg vil godt takke for den brede opbakning, der er til det her militære bidrag til FN-operationen i Mali. Det er altid risikofyldt at deltage i internationale militære operationer, og Mali er desværre ikke nogen undtagelse. Men det er vigtigt, at det internationale samfund fortsat hjælper Mali, og det er kun naturligt, at Danmark også bidrager.

Jeg vil godt i den forbindelse understrege, at Danmarks militære engagement i Mali bestemt ikke står alene. Mali har været et dansk prioritetsland siden 2007, og det danske engagement i Mali hviler på en bred vifte af sikkerhedsindsatser, udviklingsmæssige og humanitære indsatser samt politisk dialog – altså en samtænkt indsats. Så den militære indsats står ikke alene, men er i den nuværende situation blevet helt nødvendig. Lad mig derfor her fra Folketingets talerstol ønske de danske soldater, der skal til Mali, alt muligt held og lykke på den vigtige mission. Og jeg vil godt endnu en gang takke for den gode modtagelse af det her beslutningsforslag.

Kl. 10:58

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Så er det forsvarsministeren.

Kl. 10:58

Forsvarsministeren (Nicolai Wammen):

Jeg er som forsvarsminister meget glad for, at det er et enigt Folketing, der står bag beslutningsforslaget. Det har stor betydning, ikke alene for vores soldater, men også for deres pårørende. Som også udenrigsministeren var inde på, er det en mission, som ikke er uden risiko, og også i det lys er det klare signal fra Folketinget vigtigt. Og jeg vil hermed også blot ønske alt det bedste for vores udsendte og vores soldater og sige tak for den indsats, de skal levere på Danmarks vegne i det internationale samfund.

Kl. 10:59

Formanden:

Tak til forsvarsministeren også.

Er der flere, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:59

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om beslutningsforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Forslaget til folketingsbeslutning er enstemmigt vedtaget med 106 stemmer og vil nu blive sendt til udenrigsministeren.

[For stemte 106 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk bidrag til FN's og OPCW's mission i Syrien.

Af udenrigsministeren (Rasmus Helveg Petersen, fg.).
(Fremsættelse 06.12.2013. 1. behandling 10.12.2013. Betænkning 18.12.2013).

Kl. 11:00

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen ordet? Hr. Søren Espersen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:00

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Tak. Inden Folketinget nu skal stemme om at sende en lille gruppe danske soldater til Syrien, hvor de får til opgave at agere livvagter for nogle internationale våbeninspektører, finder jeg det på sin plads, inden den endelige beslutning træffes, endnu en gang at advare imod det, Folketinget nu sætter i værk.

Dansk Folkeparti har efter førstebehandlingen stillet en lang række spørgsmål til udenrigsministeren, som ministeren nu har svaret på, og hvor vi har fået bekræftet vores bange anelser om, at det er en særdeles farlig mission, Folketingets flertal nu sender vore 20 soldater af sted på. Det ligger fast, at de danske soldater skal sendes direkte ind i den syriske borgerkrig kun udrustet med lette håndvåben. Hver soldat, siger udenrigsministeren, får en pistol af mærket Heckler & Koch samt et M/10-gevær. Og så tilføjer udenrigsministeren i et af sine svar til mig, at vores lille gruppe har lov til – citat – at anvende nødvendig magt. Soldaterne får altså lov til at anvende nødvendig magt; det synes jeg er meget generøst af udenrigsministeren, når man tager i betragtning, at de med deres pistol og deres gevær slet ikke er udrustet med de nødvendige magtmidler.

Udenrigsministeren har videre bekræftet, at vores soldater kommer til at indlede et tæt samarbejde med Assads syriske hær, og at alt skal koordineres med Assads syriske hær. Ministeren har også bekræftet over for mig, at det er Assads syriske hær, der så at sige skal beskytte de danske soldater, hvis de skulle blive angrebet af oprørsstyrker, ligesom Assads hær skal varetage den ydre sikring af danskerne, hvor de nu end måtte overnatte. Og endelig har ministeren bekræftet, at skulle der opstå behov for evakuering af de danske soldater, så er det også Assads syriske hær, der skal stå for evakueringen.

Det hele er altså med andre ord præcis, som Dansk Folkeparti forudså, og som vi advarede imod, lang tid inden forslaget overhovedet var blevet fremsat, og det er altså årsagen til, at vi med dyb beklagelse må stemme imod beslutningsforslaget. Og nej, det er ikke dagligdag, at Dansk Folkeparti vender sig imod dansk deltagelse i en militær operation, som er anbefalet af både NATO og FN, oven i købet en nominelt i gåsøjne lille en af slagsen med kun en snes danske soldater samt et fly involveret. Men udenrigsministerens klare svar har altså bestyrket os i, at vi har truffet den rigtige beslutning, når Dansk Folkeparti nu om lidt trykker på de røde knapper.

Vi kan ikke acceptere, at danske soldater således nu kommer til at gå side om side med præsident Assads syriske hær og stå under dette militærs beskyttelse. Og så meget mere underligt forekommer det os, at regeringen og De Konservative uden videre accepterer det, når man tænker på, hvorledes disse partier igen og igen har gjort klart, at Assad er illegitim og jo dermed også hans militærvæsen. Nu kommer der så en lille håndfuld danske soldater. De kommer til at arbejde ultratæt sammen med denne illegitime Assad og hans illegitime tropper og stå under beskyttelse af præsident Assad.

Men sådan er soldatens betingelser, vil nogen jo sige, og det er fuldstændig rigtigt. Og under normale omstændigheder ville vi i Dansk Folkeparti være fuldt ud trygge ved at udsende danske soldater selv til meget farlige operationer, netop fordi vi kender danske soldaters enorme dygtighed, men også – og det er det væsentlige – fordi vi ved, at de materielt bliver udsendt med det allermest avancerede materiel og dermed altså besidder den nødvendige slagkraft.

Så til den anden årsag til, at vi stemmer imod den meget, meget farlige mission, som vi nu sender vores folk af sted på. Denne operation, hvor de – så ædelt, det end lyder – skal beskytte FN's inspektører, er de danske soldater simpelt hen ikke ordentligt udrustet til. Udenrigsministeren har nemlig sagt, at de hver får en pistol og et gevær, og at de så i øvrigt må udøve den nødvendige magt. Det er muligt, at FN har kunnet tage nogle af oprørshærens mange

fraktioner i ed – det tror jeg faktisk – med hensyn til ikke at angribe danske FN-soldater, men jeg er fuldstændig overbevist om, at FN ikke har taget hverken al-Qaeda eller nogle af de andre islamistiske terrororganisationer i ed, herunder en række hjernevaskede jihad-krigere, som også vort land så skamfuldt har produceret.

Kl. 11:05

Disse folk og andre al-Qaeda-lignende terrorister kender ikke det fjerneste til begrebet fair play og er for resten fuldstændig ligeglade med, om vores soldater er iført blå baretter. Al-Qaeda-grupperne har endog særdeles tunge våben med stor kaliber til rådighed, som til enhver tid vil kunne overmatche de danske soldaters lette håndvåben.

Det er ikke fair, at Folketinget nu sender 20 danske soldater ind i den syriske borgerkrig kun udstyret med en pistol og et gevær og så yderligere lader dem vandre sammen med Assads syriske hær, som er et dagligt mål for oprørsstyrkerne, og som ikke engang kan holde orden i deres eget land.

Det er forståeligt, hvorfor NATO så ikke anbefaler det her. Det gør man jo ikke – heller ikke, hvis man skulle have tungere våben – fordi resultatet i så fald vil være direkte engagement i Syriens komplicerede, vilde og blodige borgerkrig. Så NATO nøjes med at sætte nogle danske soldater ind bærende håndvåben.

Denne mission er ikke i orden, og derfor siger vi i Dansk Folkeparti nej. Vi ønsker ikke danske tropper indsat på syrisk jord. Derimod ville det have været helt på sin plads, hvis Rusland, som jo selv har fundet på missionen og på afviklingen af Syriens kemiske våbenlagre, for en gangs skyld ville have påtaget sig en militær FN-opgave. Rusland har jo faktisk vist sig som al-Assads væsentligste allierede, og russiske bevogtningsstyrker side om side med al-Assads militær ville have virket helt rigtigt og helt logisk.

Jeg vil slutte af med, som jeg gjorde under førstebehandlingen, at sende vore dygtige danske soldater vores allervarmeste tanker: I vil – det ved vi – uanset faren som altid yde jeres allerbedste nede i Syrien. I har Dansk Folkepartis hjerteligste opbakning og støtte, og vi ønsker og håber, at ikke en eneste dansk soldat vil komme til skade, men derimod at alle vores soldater, hver og en, efter endt mission vil vende tilbage til Danmark – glade, sunde og raske på krop og sjæl. Tak.

Kl. 11:07

Formanden:

Der er fire medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Foreløbig er det fru Mette Gjerskov.

Kl. 11:07

Mette Gjerskov (S):

Når vi træffer beslutning om at sende soldater ud i verden her i Folketinget, er det altid, synes jeg, en vanskelig beslutning. Jeg har sådan en sti hjemme på stuegulvet, jeg kalder den der tænkesti, hvor jeg har gået frem og tilbage rigtig mange gange for at overveje, om vi nu gør det rigtige. Det er et stort ansvar, man har som politiker.

Men i forbindelse med den her mission, som handler om at fjerne de kemiske våben i Syrien, havde jeg ikke brug for min vandretur frem og tilbage i stuen, fordi det er så entydigt rigtigt, at vi fjerner kemiske våben fra et af verdens allerværste brændpunkter, så de ikke falder i hænderne på nogen og ikke bliver brugt mod børn, der ligger i deres senge om natten.

Derfor er det mig fuldstændig uforståeligt, hvorfor Dansk Folkeparti ikke kan støtte det her. Dansk Folkeparti har støttet meget farlige missioner i Afghanistan og i Irak, hvor vi har mistet vores folk, så kunne jeg ikke få at vide helt præcis, hvad det er for en ændring i Dansk Folkepartis udenrigspolitik, der gør, at man løber væk med halen mellem benene, når nu vi endelig kunne gøre noget entydigt godt.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:08

rådighed. Man har spurgt de militære eksperter, Forsvarskommandoen i Danmark: Kan vi gøre det her? Svaret tilbage har været, at ja, det kan vi godt håndtere. Vi kan godt stå inde for, at danske soldater kan klare den her opgave.

Kl. 11:08

Søren Espersen (DF):

Jeg synes da ikke, jeg har nogen særlig lyst til at opleve, at små børn ligger i deres senge og bliver bombet med kemiske våben. Hvad er det for noget vrøvl at sige? vil jeg spørge fru Mette Gjerskov. Hvornår har jeg nogen sinde sagt, at det var det, vi ville? Lad os komme ned på jorden i det her spil.

Jeg er fuldstændig enig i, at de kemiske våben skal væk. Jeg siger bare: Så send dog de russiske tropper ind, der er allieret med Assad, i stedet for vores 20 soldater med lette håndvåben. Missionen er rigtig, men de midler, de danske soldater får med, er en katastrofe for dem, der tager afsted, vil jeg sige til fru Mette Gjerskov. Det er en katastrofe.

Kl. 11:12

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:12

Formanden:
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 11:09

Søren Espersen (DF):

Vi har bestemt ikke nogen mistillid til danske soldater. Vi mener faktisk, at de er rigtig dygtige. Når vi normalt sender styrker af sted, også i små grupper, så er det godt beskyttet, så at sige. Hvis vi sender eksempelvis specialstyrkerne ind – det ved hr. John Dyrby Paulsen godt – foregår det normalt i hemmelighed. De foretager deres operationer, og så får vi i bedste fald at vide bagefter, hvad det er, der er sket.

Kl. 11:09

Mette Gjerskov (S):

Jamen det lyder jo næsten, som om at vi skulle have en indflydelse på Warszawapagten i det her land. Altså, vi beslutter, om vi synes en mission er rigtig. Det er det, vi gør i Folketinget i dag. Dansk Folkeparti er det eneste parti, som ikke kan se det entydigt rigtige i at få hevet de kemiske våben ud af det her land.

Assad har lagt sig fladt ned og indrømmet, at han havde våbnene, og accepteret, at verden går ind og henter dem. Ban Ki-moon, FN's generalsekretær, beder os alle sammen om at bidrage. Danmark kan heldigvis bidrage med både sikkerhedsfolk og søtransport. Det er mig fuldstændig uforståeligt, at Dansk Folkeparti ikke vil være med til det, der er entydigt rigtigt. Og så deler jeg naturligvis ønsket om, at alle vores folk kommer hjem i god behold.

Kl. 11:10

Formanden:
Ordføreren.

Formanden:
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 11:13

Kl. 11:13

Kl. 11:10

Søren Espersen (DF):

Fru Mette Gjerskov begår den fejl, at hun tror, den her mission er noget, Danmark har besluttet. Det er præsident Putin, der har truffet beslutning om den her mission i samarbejde med Assad. Det er de to mennesker, som har besluttet, hvad der skulle ske. Og det ved fru Mette Gjerskov jo godt.

Danmark har ikke besluttet noget som helst. Det eneste, vi beslutter i dag, er, at vi sender vores 20 danske soldater ind i det syriske borgerkrigshelvede, udrustet med lette håndvåben. Det er den beslutning, Folketinget i dag skal tage. Beslutningen om missionen har Putin taget for os for lang tid siden.

Kl. 11:10

Formanden:
Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Jeg tror ikke, at der er et parti eller et medlem i den her sal, der ikke deler ønsket om, at vores soldater kommer hjem igen helskindet og glade. Men jeg synes, at hr. Søren Espersen vender tingene lidt på hovedet. Det, der er sket, er jo, at den her mission bliver gennemført i regi af FN. FN har så spurgt Danmark, om vi kan stille det her til

John Dyrby Paulsen (S):

Joh, men så er vi jo tilbage ved det, jeg startede med at sige. Det ville jo være lidt mærkeligt, hvis vores styrker skulle have, at en kampvogn kørte rundt, samtidig med at de beskyttede en højtstående FN-embedsmand. Men lad nu det ligge. Men vi er jo tilbage ved det, jeg startede med. For alt det her ved forsvaret. Og det ved de soldater, der skal sendes af sted. De kender præmisserne. De har kendt dem hele tiden. Det er ikke nyt for dem, vil jeg sige til hr. Søren Espersen. Det har de kendt til, og alligevel siger forsvaret, at den her opgave kan de godt løse. Den er de trygge ved at deres soldater er uddannet godt nok til at kunne løse. Men sandheden er jo, at det, hr. Søren Espersen siger, er, at det er Dansk Folkeparti ikke tryk ved at danske soldater kan løse. Og det finder jeg mærkværdigt.

Kl. 11:13

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:13

Søren Espersen (DF):

Vi har fra Forsvarets Efterretningstjeneste fået dette svar: I Syrien er terrortruslen høj. Truslen fra tilbageholdelser og kidnapninger er høj. Truslen fra civile uroligheder er høj. Truslen fra indirekte og direkte

beskydning er høj. Truslen fra improviserede sprængladninger er høj. Truslen fra miner og ueksploderet ammunition er høj. Truslen fra beskydning af luftfartøjer, der beflyver Damaskus Lufthavn, er høj. Truslen fra spionage mod dansk bidrag i Syrien er høj.

Over for alt det her har man så en pistol og et gevær plus Assads syriske hær, som er en illegitim hær. Det er det, der er sagen, vil jeg sige til hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 11:14

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 11:14

Christian Juhl (EL):

Jeg synes ellers, hr. Søren Espersen plejer at holde sig på et sagligt niveau, når vi diskuterer så alvorlige ting som det her. Det er jo ikke Rusland, der har besluttet det her. Det er FN. Det var Rusland, der foreslog det, da USA og Vestlandene kom på den vanvittige idé, at de ville lave et 3-dages bombetogt dernede, som ville optrappe situationen. Og nu er vi i en situation, hvor vi i bedste fald kan nedruste området. Der er vel en gevinst også i Dansk Folkepartis øjne. Vil hr. Søren Espersen prøve at fortælle mig, om ikke det er en fordel for Mellemøsten at få fjernet de kemiske våben fra Syrien, og om det ikke også er en risiko værd at være med til at løse den opgave?

Dansk Folkeparti har jo da trods alt stemt for andre krige, hvor ofrene har været enorme med døde og og psykisk og fysisk handicappede osv., hvor det ingen mening gav, og hvor soldaterne tog hjem og måtte sige til sig selv: Hvad var årsagen til, at vi skulle lide under det her? Han kender sikkert selv navnene på de indsatser.

Kl. 11:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:15

Søren Espersen (DF):

Nu var det Storbritannien og USA, som besluttede ikke at gå i militær aktion, og derefter var det Rusland ved Vladimir Putin, som kom med forslaget om, hvordan den her situation så kunne løses, og skabte flertal for det i Sikkerhedsrådet. Sådan er historien jo. Rusland kom ind og kreerede den her mission, og derfor er det da også fuldstændig logisk, at det er deres tropper, som de har nogle stykker af, der går ind sammen med Assads hær, som de i øvrigt er tætte allierede med på mange måder.

Soldatens ve og vel er det, der er det afgørende for mig og for Dansk Folkeparti i den her situation. Det er fuldstændig rigtigt, at Dansk Folkeparti har været med til at sende mange af sted, men det har været med en viden om, at der var noget luftstøtte, at der var støtte fra kampvogne, og at det var muligt at sætte andre tropper ind. Men det er det altså ikke her. Vi må forlade os på Assads syriske hær.

Kl. 11:16

Formanden:

Jeg må bede om, at man dæmper samtalerne, så vi lige kan fuldføre forhandlingen her.

Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 11:16

Christian Juhl (EL):

Tak. Jamen hr. Søren Espersen svarer jo ikke på, om det var en indsats værd. Jeg mener, at Irakkrigen, Afghanistankrigen og Libyenkrigen efterfølgende har vist sig at være meningsløse indsatser, som har gjort tingene værre. Her er vi i en situation, hvor vi har en chance for

at gøre en reel nedrustningsindsats, få færre våben i et område, som ganske rigtigt er et meget, meget farligt område. Så kan man jo godt skubbe det over til naboen og sige, at det må de gøre.

Hvis vi nu har dygtige folk, der kan løse opgaven, og det kan jeg forstå at vi er enige om, hvorfor alverden skulle vi så ikke være med til at løse den nedrustningsopgave? Når Rusland, hvis ikke jeg husker meget galt fra nyhederne i går, også bliver en del af det her, er det vel heller ikke så galt, at vi så i fællesskab prøver at løse den opgave, der er, uanset hvor vanskelig den kan se ud.

Kl. 11:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:17

Søren Espersen (DF):

Jeg vil understrege: Missionen er god og rigtig. Det er rigtig godt at få fjernet de kemiske våben fra Syrien, det tror jeg da alle er enige om.

Når så hr. Christian Juhl nævner Irak og Afghanistan, vil jeg sige, at da vi gik med der, var det altså sammen med 350.000 andre allierede soldater med et luftvåben, som totalt kontrollerede lufrummet både i Irak og Afghanistan, med kampvogne, med pansrede mandskabsvogne. Det var en helt anden situation. Der kunne man da trods alt trække sig tilbage til nogle områder, hvor man kunne slappe af på nogle baser osv., som vores folk også har gjort både i Irak og Afghanistan.

Her skal man måske bo på et hotel et eller andet sted i en forstad til Damaskus omringet af den syriske hær og så håbe, at al-Qaeda ikke angriber den nat. Det er det, der er forskellen.

Kl. 11:18

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach for en kort bemærkning.

Kl. 11:18

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Den opgave, der skal løses i Syrien, er jo netop ikke at engagere sig på den ene eller den anden side i en konflikt, men at løse den afgørende vigtige opgave med at få fjernet og destrueret de kemiske våben. Og det er jo en opgave med en helt unik international bevågenhed og opbakning.

Jeg vil spørge hr. Søren Espersen, om ikke han er enig i, at det er en opgave, som danske soldater og sikkerhedsfolk faktisk kan løse og måske endda er nogle af de allerbedste til at løse, og som de i øvrigt løser i en række tilsvarende livvagtsopgaver i andre usikre og farlige lande allerede i dag. Er ordføreren ikke enig i, at når FN så indtrængende beder os om at komme med et sådant bidrag, skal vi gøre vores ypperste for netop at gøre det? Og er ordføreren ikke enig i, at når vi sender danske soldater ud, skal vi sikre dem den bredeste og stærkeste opbakning netop her i salen?

Kl. 11:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:19

Søren Espersen (DF):

Jo, det ville være glimrende. Det havde vi også håbet i forbindelse med engagementet i Irak, nemlig at der var lidt flere partier, der havde tilsluttet sig det. Så det er jeg fuldstændig enig i. Når hr. Christian Friis Bach så siger, at opgaven er ikke at engagere sig, og det er det, som lyder rundtomkring i Syrien, så er jeg fuldstændig enig, men det er al-Qaeda da ligeglad med. Altså, al-Qaeda er da ligeglad med, at opgaven er ikke at engagere sig. Al-Qaeda ser nogle

danske tropper med FN-barettter gå sammen med den syriske hær, som de i øvrigt er i blodig krig med. De er ligeglade.

Der bliver sagt, at der er unik opmærksomhed omkring missionen. Det er netop det, der er farligt. Altså, når vore specialstyrker normalt går ind et eller andet sted, er der ikke unik opmærksomhed omkring missionen. Så ved man, at der ikke er nogen, der ved, at man kommer. Her ved hele verden, at man kommer, for det kan de se med hele den entourage, der kører af sted for at finde våbnene sammen med Assads syriske hær. Det, der gør en mission farlig, er jo, når man kun har en pistol og et gevær til at forsvare som med.

Kl. 11:20

Formanden:

Hr. Christian Friis Bach.

Kl. 11:20

Christian Friis Bach (RV):

Er ordføreren ikke enig i, at den stærke internationale opmærksomhed for det første gør, at opgaven *skal* løses, og for det andet også gør, at omkostningerne ved at underminere denne aktion vil være ganske store for de parter, der måtte gøre det?

Så vil jeg spørge ordføreren igen: Er vi ikke enige om, at når FN beder os om et helt specifikt bidrag, som danske soldater kan levere, så skal vi gøre vores ypperste for at levere det?

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:21

Søren Espersen (DF):

Altså, hr. Christian Friis Bach mener, at hvis de danske soldater bliver angrebet, er der store omkostninger forbundet med at være den part, som så angriber. Sådan tror jeg ikke al-Qaeda ser på det. Nu kan jeg ikke sætte mig ind i deres tankegang, men jeg tror faktisk, at de meget gerne så, at en FN-delegation, der gik sammen med Assads hær, blev angrebet. Jeg ved bare ikke, om hr. Christian Friis Bach ved andet end det. Det er bare min fornemmelse af det.

Hvad omkostningerne angår, vil jeg sige, at selvfølgelig skal vi gøre noget, når FN beder om det. Jeg siger bare, at i det tilfælde her kunne jeg godt have tænkt mig, at det havde været en anden form for materiel udrustning, soldaterne var blevet udstyret med.

Kl. 11:21

Formanden:

Fru Mette Bock for en kort bemærkning.

Kl. 11:21

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg kan forstå, at ordføreren synes, at det her er en rigtig god mission, og at ordføreren synes, at det er rigtig, rigtig godt, at de kemiske våben nu bliver destrueret og fjernet. Samtidig mener ordføreren, at det så skal være russerne, der skal gøre det, for det er dem, der har foreslået det. Er det sådan en principiel linje, Dansk Folkeparti har angående engagementer af den her type – uanset hvor gode missionerne er, må det være forslagsstillerne, der sørger for at gennemføre dem?

Kl. 11:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:22

Søren Espersen (DF):

Der findes ikke andre missioner af den her type. Den her missionstype er unik i verdenshistorien, vil jeg hævde. Et lille hold mennesker

skal beskytte nogle civile midt i en blodig borgerkrig uden at have nogen særlige våben med. Det er en unik mission, og selvfølgelig er det russernes opgave. De er netop allierede med Assad. Det ville være fint, hvis russerne sammen med dem kunne køre hen og finde de våben, der er, og få dem leveret til den internationale styrke, der ligger ved Middelhavets kyst.

Kl. 11:22

Formanden:

Fru Mette Bock.

Kl. 11:22

Mette Bock (LA):

Alle missioner er unikke. Alle missioner er unikke. Derfor spørger jeg igen, selv om det er første gang, vi har en mission af lige præcis den her type:

Er det så det princip, der skal være gældende? Hvis det er tilfældet, har Dansk Folkeparti skiftet kurs. Gang på gang har vi jo hørt Dansk Folkeparti argumentere for, at de gerne vil være med, de vil gerne stå på mål for gode aktioner, som kan være med til at sikre, at vi kommer til at leve i en bedre verden. Men skal princippet om, at her har vi en fantastisk mission, og det er vigtigt at få afskaffet de her våben, men det er forslagsstilleren, som skal yde det, der skal til, fremadrettet være gældende?

Man skal lade være med at svare, at det her er en unik mission.

Kl. 11:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

Søren Espersen (DF):

Det skal jeg så nok lade være med at svare.

Jeg vil bare sige, at det her er en livvagtsopgave, det er en beskyttelsesopgave, og jeg siger, at normalt, når vores folk beskytter nogen, har de noget andet til rådighed. Hvis man har et stort topmøde i København, hvor præsident Obama kommer, og hvor specialtropper er med til at yde beskyttelse, har vi trods alt det danske flyvevåben hængende deroppe, vi har søværnet, vi har hæren, vi har hjemmevernet, vi har politiet, vi har orden i det. Alligevel er det ikke en ufarlig mission.

Her går man ind midt i en blodig borgerkrig, der har kostet hundreder af menneskeliv. Alting er kaos, der er ingen fronter, alting er kamp fra hus til hus. Jeg må ikke sige, at den er unik, men jeg vil sige, at det er det, der gør den speciel.

Kl. 11:24

Formanden:

Den sidste korte bemærkning, jeg har noteret, er fra hr. Steen Gade.

Kl. 11:24

Steen Gade (SF):

Tak. Hr. Søren Espersen påpeger, at der er en betydelig risiko i den her mission. Det er der jo ingen af os der er i tvivl om. Det er jo det, hr. Søren Espersen har læst op, og det ved vi jo alle sammen, så det kan han jo ikke gøre sig til ridder af at være opmærksom på. Det er vi alle opmærksomme på.

Det, jeg egentlig tager ordet for, er for at spørge hr. Søren Espersen, om han ikke mener, at det for den her FN-mission er vigtigt, at dem, der agerer i den, ikke er part i konflikten. Det er punkt 1 og derefter punkt 2. Hvad i alverden ville hr. Søren Espersen have sagt, hvis den her mission fra FN var blevet udstyret med det mandat, at det var Rusland, der skulle sende tropper ind, at det var Rusland, der skulle sende en kampvogn ind og eventuelt have militær eskorte?

Det forekommer mig, at bekymringen kan være rigtig i forhold til vores soldater, men det forekommer mig altså, at det svar, som hr. Søren Espersen kommer med, er fuldstændig hen i vejret, for vi ved alle sammen, at det ville være en katastrofe at sige ja til, at der kom russiske tropper direkte på jorden ind i Syrien i den nuværende situation.

Kl. 11:25

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:25

Søren Espersen (DF):

Jeg medgiver, at det under normale omstændigheder vil være en god idé, at sådan noget løses af nogle, der ikke er part i konflikten. Det medgiver jeg hr. Steen Gade. Men jeg tror bare, at al-Qaeda – det ved jeg – tænker på en anden måde. De ser ikke, at hov, de der soldater har så blå baretter på, dem må vi ikke sigte på, det er kun de syriske tropper. De går jo sammen. Jeg tror oven i købet, at for al-Qaeda og de mange andre stærke, stærke oprørsgrupper, der er i Libyen, vil det være næsten en fjer i hatten at få ram på folk, der kommer fra FN, som også ses i de kredse som noget særdeles dekadent og vestligt.

Kl. 11:26

Formanden:
Hr. Steen Gade.

Kl. 11:26

Steen Gade (SF):

Det er oplagt, at vi ikke ved, hvordan al-Qaeda-grupper vil reagere, og de kan reagere fuldstændig uhensigtsmæssigt. Det er jo korrekt. Men jeg synes bare, at logikken også svigter her. Det gjorde den før, totalt ulogisk, i forhold til, om det er en god idé at sende russiske tropper ind i den der hvepserede. Det er jo en katastrofe at sige det. Men det andet er jo, at selv i forhold til al-Qaeda ville det ikke – efter den måde vi kan analysere på – være en meget større fjer i hatten, hvis al-Qaeda kunne lave et angreb, mens man transporterer kemiske våben, som bliver beskyttet af russiske tropper. Det forekommer mig som ren fantasi om, hvordan man kunne løse den her konflikt, som hr. Søren Espersen er ude i.

Kl. 11:27

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:27

Søren Espersen (DF):

Vi ved jo ikke, hvordan det her kommer til at forløbe, og vi håber jo alle sammen, at det kommer til at gå godt. Når vi har den holdning, vi har, er det, fordi vi påpeger, at det, de bliver sendt ud i nu, altså er noget, som man aldrig har prøvet før, og som vi ikke aner hvad vil indebære. Vi synes, at med de våben, der bliver taget af sted med, med den manglende flystøtte, med den manglende støtte af f.eks. kampvogne, er det altså en meget, meget farlig mission, og det er derfor, vi siger nej til den.

Kl. 11:28

Formanden:
Tak til ordføreren. Udenrigsministeren.

Kl. 11:28

Udenrigsministeren (Holger K. Nielsen):

Ja, på trods af modstand fra Dansk Folkeparti synes jeg det er særdeles positivt, at resten af Folketinget bakker op om den her mission,

for det er en vigtig mission, der skal identificere og destruere Syriens kemiske våben. Det er en væsentlig og rigtig beslutning.

Vi er helt enige med dem, der mener, at det er en vanskelig mission. Det tror jeg faktisk at alle partier her i Folketinget er enige i. Vi bidrager til destruktions af verdens største kemiske våbenarsenaler midt i en voldsom konflikt. Opgaven er det muliges kunst og kræver samarbejde med parter, vi ikke nødvendigvis bryder os om. Og det er en mission, hvor der løbende arbejdes med ændrede omstændigheder, og som derfor kræver en vis fleksibilitet fra de deltagende lande, FN og OPCW.

Men på trods af vanskelighederne mener vi også, det er en opgave, verdenssamfundet ikke kan undslå sig. Faktum er, og det blev jo vist med al tydelighed i debatten her til sidst, at ingen kan pege på realistiske alternativer til gennemførelsen af FN og OPCW's mission. Vi kan ikke leve med, at Assads regime fortsat besidder kemiske våben, og ingen forestiller sig i dag, at verdenssamfundet kan nå til enighed om at fratage Syrien disse våben med væbnet magt; det er der ingen der kan forestille sig. Jeg er glad for, at et bredt flertal i Folketinget er enige i, at et solidt og markant dansk bidrag til OPCW og FN's vision er den eneste farbare vej, hvis vi vil destruere Syriens kemiske arsenal.

Danmark har forudsætningerne for at levere kvalificerede militære bidrag, og Danmark bør bidrage til missionen. Med beslutningsforslaget adresserer vi kun ét problem, og håndteringen af de kemiske våben må ikke overskygge, hvad der bør være vores fælles prioritet: at få den humanitære situation forbedret og konflikten bragt til ophør. Danmark arbejder ligesom andre lande intensivt for at forbedre den humanitære situation og samle konfliktens parter ved afholdelse af Genève II-konferencen den 25. januar 2014. Danmarks bidrag til FN og OPCW's mission vil være et supplement til denne indsats og ikke træde i dens sted.

Med andre ord er der her tale om en bred vifte af initiativer, som bliver taget af verdenssamfundet, og hvor Danmark naturligvis skal spille en aktiv og positiv rolle.

Kl. 11:31

Formanden:

Hr. Søren Pind har en kort bemærkning.

Kl. 11:31

Søren Pind (V):

Tak for det, formand. Jeg bliver egentlig sådan lidt nysgerrig, når jeg hører udenrigsministerens beskrivelse af borgerkrigen i Syrien. Er det sådan, at udenrigsministeren har givet op? Er de ting, som udenrigsministeren her har skitseret, det, han ser som løsningen på Syrienkonflikten, og er det så dét, eller har udenrigsministeren eventuelt nogle synspunkter om, hvad man egentlig kan gøre for at løse det, FN har kaldt den værste humanitære katastrofe i mange årtier?

Kl. 11:31

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 11:32

Udenrigsministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det var derfor, jeg nævnte Genève II-konferencen, som der er forskellige meninger om, i forhold til hvor vanskeligt den vil få det, men hvor parterne jo faktisk forsøger at sætte sig sammen, og hvor vi fra dansk side støtter den moderate syriske opposition. Og der er en donorkonference i Qatar i januar måned, hvor Danmark vil levere bidrag for at forbedre den humanitære situation i Syrien.

Så det er ikke det eneste – der er så sandelig også andre tiltag, der skal foretages.

Kl. 11:32

Kl. 11:36

Formanden:

Hr. Søren Pind.

Kl. 11:32

Søren Pind (V):

Der er med andre ord intet nyt om, hvorvidt myrderierne fortsætter. Kunne udenrigsministeren mon få sig selv til at redegøre for over for Folketinget, hvad de målelige målsætninger inklusive tidsrammer for succes for den proces, som udenrigsministeren skitserer for os, er? Er det sådan, at vi kan få en objektiv målestok for succes for den indsats, som udenrigsministeren skitserer her?

Kl. 11:33

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 11:33

Udenrigsministeren (Holger K. Nielsen):

Nu ved jeg ikke, om hr. Søren Pind taler om det, som det her beslutningsforslag handler om, altså et bidrag til at få fjernet de kemiske våben, men der er det jo meningen, at de skal være ude af Syrien den 31. december. Det er muligt, at det kan blive vanskeligt at nå det, men meningen er så, at i løbet af januar skal de kemiske våben transporteres til en havn, og vi har netop fået at vide i løbet af ugen her, at Italien vil stille en havn til rådighed, hvorefter de kemiske våben bliver fragtet til et amerikansk hydrolyseskib.

Hvad angår Syrienkonflikten i øvrigt, tror jeg, at alle er bekendt med, også hr. Søren Pind, at det er en meget, meget vanskelig og kompleks konflikt, hvor alle parter jo forsøger på at lægge et pres på parterne for at få en afslutning på den.

Kl. 11:34

Formanden:

Tak til udenrigsministeren. Forsvarsministeren.

Kl. 11:34

Forsvarsministeren (Nicolai Wammen):

Det er en meget vigtig mission, måske en af de allervigtigste i hele verdenssamfundet netop nu, som FN og OPCW har bedt Danmark om at løfte. Det er nemlig en opgave, der går ud på at sikre, at man ikke igen vil se, at regimet i Syrien kan bruge kemiske våben mod dets civilbefolkning, som vi så det den 21. august, hvor mere end 400 børn og 1.000 voksne blev dræbt.

Derfor er der grund til at være stolte over, at FN har bedt Danmark om at bidrage til at løfte en del af missionen. Det er ikke nogen nem opgave, og det er heller ikke en risikofri opgave, men det er en utrolig afgørende opgave.

Jeg besøgte i søndags det danske bidrag på Cypern, bl.a. »Esbern Snare« og også det danske ro-ro-skib, der skal stå for transporten, og jeg er fuld af tillid til, at de danske soldater og civile, der vil være involveret i den her mission, vil kunne løfte det, og jeg vil gerne benytte lejligheden til her at udtrykke en stor tak til vores soldater, til Beredskabsstyrelsens udsendte og også til de civile, der vil tage del i den her opgave. Der er grund til, at vi fra Folketingets side udtrykker vores respekt og anerkendelse, og jeg ser frem til, at vi med afstemningen om et øjeblik kan sende et tydeligt signal til dem om, at der er en bred politisk opbakning til det arbejde, de nu skal i gang med.

Kl. 11:35

Formanden:

Tak til forsvarsministeren.

Der er ikke flere, der har begæret ordet, og så går vi til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om beslutningsforslagets endelige vedtagelse. Og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 97 (V, S, RV, SF, EL, LA, KF og Uffe Elbæk (UFG)), imod stemte 14 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og vil nu blive sendt til udenrigsministeren.

Mødet er udsat. (Kl. 11:37).

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af lovforslag nr. L 97:**Forslag til lov om ændring af integrationsloven. (Ændret sammensætning af Rådet for Etniske Minoriteter m.v.).**

Af social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen). (Fremsættelse 11.12.2013).

Kl. 11:37

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Lauritzen som Venstres ordfører.

Kl. 11:38

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. I dag behandler vi, som formanden har sagt, lovforslag nr. L 97, og det er jo et lovforslag, der handler om sammensætningen af Rådet for Etniske Minoriteter. Der foreslås en ændring af rådets sammensætning og organisering for at tage højde for det forhold, at desværre mindre end halvdelen af landets kommuner i dag har oprettet et lokalt integrationsråd. Det anses bl.a. for at være uhensigtsmæssigt, at landets største kommuner, hvor en meget stor andel af de i Danmark boende etniske minoriteter er bosat, ikke er repræsenteret i rådet, sådan som det ser ud i dag, altså at rådet i dag ikke er repræsentativt.

Lovforslaget indeholder på den baggrund forslag til bestemmelser, der skal sikre Rådet for Etniske Minoriteter en bredere sammensætning. For at give mulighed for en bred sammensætning af rådet foreslås det, at repræsentantskabet fremover alene udpeger 5 af medlemmerne til rådet mod 14 efter de gældende regler i dag. Det foreslås også, at ministeren udpeger 5 medlemmer, herunder formanden, ligeledes for en 4-årig periode, som altså følger den kommunale valgperiode. De resterende 4 medlemmer af rådet skal være repræsentanter for henholdsvis Københavns, Aarhus, Odense og Aalborg Kommuner – Danmarks 4 største kommuner. I den gældende model, som den er nu, er der ikke sikret deltagelse fra de 4 største kommuner, og så er der altså en risiko for, at rådet mister input fra de kommuner, der har den største population af etniske minoriteter, og ofte de største udfordringer og dermed også forhåbentlig de største erfaringer med løsningsmodeller på området. Det foreslås derfor, at der fremover udpeges en repræsentant for hver af de 4 største kommuner.

Med lovforslaget bliver det også muligt for ministeren at udpege rådsmedlemmer, der ikke nødvendigvis har en etnisk minoritetsbaggrund, men som har en helt særlig viden fra f.eks. universitetsmiljøet og praksisfeltet vedrørende etniske minoriteter og de udfordringer, som det kan medføre i det danske samfund.

Det foreslås til sidst, at social-, børne- og integrationsministeren udpeger formanden for Rådet for Etniske Minoriteter. Det er også gældende for de øvrige råd under ministeriets ressort, f.eks. Børnerådet og Rådet for Socialt Udsatte.

I Venstre er vi som udgangspunkt positivt indstillet over for integrationsfremmende tiltag, som altså kan fremme integrationen i hele landet og sikre, at de områder, hvor der er udfordringer, også er repræsenteret i Rådet for Etniske Minoriteter. Venstre mener derfor, det er fornuftigt, at de fire største kommuner får en fast plads i rådet, da det er i disse kommuner, at det største antal af herboende etniske minoriteter er bosat. På den måde sikres det, at rådets arbejde får det bedste faglige og saglige og repræsentative grundlag. Samtidig mener Venstre, at det er meget væsentligt, at medlemmerne af rådet ikke behøver at have en bestemt etnisk oprindelse. Det, at det er kvalifikationer og viden, der er afgørende for medlemskab af rådet, samt at andre dele af samfundet kan bidrage til at løse udfordringerne på integrationsområdet, f.eks. arbejdsmarkedets parter generelt, er meget positivt. Derfor agter Venstre at stemme for lovforslaget.

Kl. 11:41

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Lennart Damsbo-Andersen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:41

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører ikke kan være til stede, skal jeg læse ordførerens tale op.

Det er Socialdemokratiets og også regeringens erklærede mål at styrke etniske minoriteters aktive medborgerskab, herunder gennem demokratisk deltagelse. Det er en målsætning, der udspringer af troen på, at mangfoldighed og ligestilling gør Danmark stærkt. Ingen mennesker er ens, men alle mennesker er lige meget værd. Derfor skal vi fortsat arbejde for, at alle uanset forskellighed føler sig som fuldgældige og ligeværdige medlemmer i alle aspekter af samfundslivet. Regeringen og Socialdemokratiet ønsker at fremme et Danmark, hvor mennesker bliver bedømt på, hvad de gør, og ikke hvordan de ser ud, eller hvor de kommer fra.

Rådet for Etniske Minoriteter spiller i den sammenhæng en vigtig rolle. Rådet har i sin nuværende form eksisteret siden 1999, hvor integrationsloven trådte i kraft, og det har været et stærkt talerør på integrationsområdet. Det gælder både i forhold til at påpege udfordringer og komme med bud på løsninger. Med sit engagement har rådet medvirket til at styrke nydanskernes deltagelse i demokratiske processer og i foreningslivet samt deres inddragelse i civilsamfundet. Samtidig har rådets medlemmer været rollemønstre for alle, men nok i særlig grad for etniske minoriteter, der har lyst til at være aktivt deltagende i samfundet.

Der er imidlertid behov for at ændre rådets sammensætning og organisering. Rådet består i dag af i alt 14 medlemmer med etnisk minoritetsbaggrund fra lokale integrationsråd i de kommuner, hvor der er oprettet et sådant. Mere end halvdelen af landets kommuner har imidlertid i dag ikke oprettet et lokalt integrationsråd, men har valgt at organisere integrationsarbejdet i tænketanke, dialogfora eller andet. Disse kommuner er i dag afskåret fra at være repræsenteret i Rådet for Etniske Minoriteter. Det er ærgerligt, og det svækker repræsentationen.

Samtidig er det u hensigtsmæssigt, at landets største kommuner, hvor en meget stor del af de herboende etniske minoriteter er bosat,

ikke er repræsenteret i rådet, som det er sammensat i dag. Det gælder f.eks. København, der er den kommune i landet, der har den største andel af landets indvandrere og efterkommere. Københavns Kommune har siden 2009 ikke haft mulighed for at være repræsenteret i Rådet for Etniske Minoriteter, idet kommunen i 2009 overgik til at arbejde med en anden model for integrationsråd.

På den baggrund foreslås det nu, at alle kommuner skal kunne udpege 1 medlem til repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter, hvorfra der vælges 5 medlemmer til rådet. Derudover foreslås det, at de 4 største kommuner i landet, København, Aarhus, Odense og Aalborg, får fast plads i rådet, og endelig indeholder lovforslaget en bestemmelse om, at social-, børne- og integrationsministeren udpeger 5 medlemmer til rådet, heriblandt formanden. Rådets størrelse på 14 medlemmer fastholdes således, men sammensætningen bliver mere hensigtsmæssig.

Det er sund fornuft, og Socialdemokraterne kan støtte forslaget.

Kl. 11:44

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Martin Henriksen, formoder jeg, som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:44

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

De øvrige ordførere har jo redegjort for indholdet i lovforslaget. Jeg medgiver, at man sådan set godt kan fremføre nogle argumenter for lovforslaget. Man kunne f.eks. fremføre det argument, at når nu vi har rådet, er det sådan set meget fornuftigt, at man lukker op for, at også danskere kan komme ind i rådet, for hvorfor skulle vi ikke også have noget at sige om integrationsarbejdet? Så det kan sådan set være fornuftigt nok.

Men jeg synes også, man kan stille spørgsmålene: Skal vi overhovedet have et sådant råd? Har det bidraget nævneværdigt til en god integration? Hvilke konkrete og positive resultater har rådet egentlig leveret på integrationsdelen og dermed på hele det område, som vi diskuterer med jævne mellemrum og også her i dag i Folketingssalen?

Det var egentlig de spørgsmål, jeg stillede mig selv, da jeg så lovforslaget, og jeg vil sige, at jeg ikke sådan er klar til at sige, at Rådet for Etniske Minoriteter ubetinget har bidraget til og skabt en god integration i det danske samfund. Det er selvfølgelig nogle af de ting, som vi vil spørge ind til i udvalgsbehandlingen. Vi vil gerne have nogle konkrete resultater for, hvad Rådet for Etniske Minoriteter egentlig har leveret til integrationsindsatsen, for hvis der ikke er nogen nævneværdige resultater, som trækker i den rigtige retning, så var det måske en idé at nedlægge Rådet for Etniske Minoriteter.

Så vi hælder altså til at sige nej, og vi vil også undersøge, om ikke det var en idé, at Folketinget stille og roligt afviklede rådet. Så derfor er vi umiddelbart kritiske over for at videreføre rådets arbejde, især når vi kan se, at flere og flere kommuner vælger at nedlægge de lokale integrationsråd, som jo leverer medlemmerne til rådet. At der er færre lokale integrationsråd, er jo også baggrunden for lovforslaget og ændringerne heri. Så det store spørgsmål er vel egentlig, om ikke dette lovforslag unødvendigt holder rådet kunstigt i live, og det er nogle af de ting, som vi vil spørge ind til udvalgsbehandlingen og gøre os overvejelser om, inden vi tager stilling. Men vi hælder altså til at sige nej.

Kl. 11:47

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Liv Holm Andersen som radikal ordfører.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

For Radikale Venstre er det vigtigt at forbedre integrationen i Danmark, ligesom et fortsat fokus på medborgerskab, dialog og gensidig respekt er essentielt. Samtale og rådslagning med dem, det handler om, og med dem, der ved, hvad der virker, er vigtigt, for at indsatsen hele tiden kan forbedres og gode erfaringer kan deles. Derfor er Rådet for Etniske Minoriteter også et organ, som har vores støtte, og som vi ønsker at styrke, så vi kan bruge det, og så vi kan bruge det til mere.

De 14 medlemmer, som rådet består af, skal jo hjælpe med at komme med input, komme med ideer, komme med råd til den til enhver tid siddende minister på integrationsområdet angående spørgsmål om flygtninges og indvandreres inklusion og integration i det danske samfund. Som det er nu, kommer medlemmerne til Rådet for Etniske Minoriteter udelukkende fra de kommunale integrationsråd, og problematikken, som tidligere ordførere også har redegjort for, er, at kun 45 kommuner i dag har et integrationsråd som deres løsning. Det vil altså sige, at over halvdelen af kommunerne vælger at løse dialogen på integrationsområdet ad andre veje og med andre løsninger. Derfor foreslår vi, at der kommer en bredere repræsentation i Rådet for Etniske Minoriteter, ved at de kommuner, der ikke arbejder med integrationsråd, også får mulighed for at blive hørt og altså repræsenteret i repræsentantskabet, som udpeger rådets medlemmer.

Vi foreslår, at der kommer til at sidde faste medlemmer fra de fire største kommuner, og det er jo med den her begrundelse, som tidligere ordførere også har redegjort for, at det er de kommuner, der står med de største integrationsmæssige udfordringer, og dem, der har de fleste erfaringer på området. Derudover foreslår vi, at ministeren på området udpeger fem medlemmer, og det er jo bl.a. for at sikre, at der kan komme medlemmer i rådet, som ikke kun er kommunale repræsentanter, men at der også åbnes op for, at der kan komme forskere eller andre videnspersoner ind. Og så udpeges de sidste medlemmer så som sagt af det her repræsentantskab.

I Radikale Venstre mener vi, at der er brug for at foretage de her ændringer i forhold til sammensætningen og i forhold til organiseringen, sådan at vi kan styrke gennemslagskraften, og sådan at rådet i højere grad kan blive i stand til at udpege udfordringer og fokusområder. Så på baggrund af de overvejelser, og i og med rådet har været konsulteret og overvejende er positive over for at foretage ændringerne, kan vi fra radikal side bakke op om ændringerne og dermed om lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 11:50

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Annika Smith som SF's ordfører.

Kl. 11:50

(Ordfører)

Annika Smith (SF):

Jeg holder denne tale på vegne af SF's integrationsordfører, som desværre ikke kan være her i dag.

Når det handler om integration, er aktiv deltagelse i samfundet en vigtig grundpille. Det er vigtigt, at man både har muligheden for og lysten til at deltage. Derfor ligger en vigtig del af integrationsarbejdet i at skabe aktive medborgere, der engagerer sig i samfundet og deltager i demokratiet. Lovforslaget skaber mulighed for, at de etniske minoriteter fra alle landets kommuner kan deltage i arbejdet via repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter. Dermed kan lovforslaget være med til at styrke etniske minoriteters aktive medborgerskab gennem en demokratisk deltagelse.

Ved at få så mange med som muligt, med og uden minoritetsbaggrund, er forslaget med til at sikre en god og gavnlig debat om

udfordringerne på integrationsområdet, så vi får den bedste indsigt i, hvilke tiltag der er brug for. Forslaget skal sikre, at det nye råd repræsenterer en bred palet af holdninger, meninger, erfaringer og faglighed, så rådet virkelig bliver i stand til at komme med et kvalificeret indspark til udvikling af integrationspolitikken.

Modellen med integrationsråd fungerer rigtig godt i mange kommuner, men integrationsudfordringerne er ikke ens alle steder i landet. I de kommuner, hvor de har dårlige erfaringer med integrationsrådene eller måske blot har behov for at tænke nyt og innovativt, er det vigtigt, at der fortsat er plads til det. Det giver frihed til at finde frem til de bedste løsninger for hver enkelt kommune. SF kan derfor støtte op om lovforslaget.

Kl. 11:52

Formanden:

Tak til ordføreren. Jeg kan ikke se nogen ordfører fra Enhedslisten. Er der nogen, der gemmer sig bag søjlerne? Det er der ikke. Så er det fru Merete Riisager, Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Tak. Nu er det ikke, fordi jeg har noget imod blive sammenlignet med ministeren, men hvis vi kunne holde os til den blå fløj, synes jeg det ville være fint.

I forhold til den lov, som vi behandler i dag, vil jeg sige, at den omhandler Rådet for Etniske Minoriteter, men jeg vil alligevel benytte lejligheden til at knytte nogle få kommentarer hertil set i relation til Liberal Alliances generelle holdninger til integration. For vi mener nemlig, at der er brug for en nyorientering i den måde, som vi varetager integration på.

Det vigtigste pejlemærke, når man ansætter personer, der varetager opgaver inden for integration, mener vi, bør ikke være, hvilken etnisk baggrund man har, og det behøver heller ikke være afgørende, hvilken religion man tilhører. Det vigtigste bør være, om man rent faktisk bidrager til integrationen, og med det mener jeg altså, at man bør have konkrete løsningsforslag og kæmpe med åben pande for frihedsrettigheder. Det er vigtigt, at man har en grundlæggende forståelse for demokratiske principper, og at man agerer i forhold til dem. Og gør man ikke det, skal man ikke være ansat til eller være inde i det her integrationsarbejde.

Vi havde en sag for et par måneder siden, hvor Integrationsministeriet blev nødt til at afskedige en rollemodel, der var ansat til ligesom at være ansigt udadtil i forhold til integrationen. Det blev han, fordi han på Facebook hylkede et overgreb på en kunstner, Firoozeh Bazrafkan, som blev spyttet på, og det syntes han bare var helt fremragende. Der er i min optik noget galt, hvis sådan en ung mand overhovedet kan blive ansat af Integrationsministeriet og udpeget som rollemodel. Så er det simpelt hen, fordi vi ikke er kritiske nok.

Vi har tidligere i dag haft et samråd om nogle af de udfordringer, der er med ytringsfrihed og overgreb på samme. Samrådet omhandlede Yahya Hassan og Firoozeh Bazrafkan, men vi kunne sådan set også have nævnt andre kunstnere, som kritiserer islam, og som møder voldsom modstand, trusler og i det hele taget ubehagelige reaktioner.

I forhold til hele den kamp vil jeg sige, at der jo i øjeblikket foregår en decideret værdikamp blandt danske muslimer, hvor nogle forsøger ligesom at betvinge ytringsfriheden, mens andre forsøger at kæmpe for frihedsrettigheder og ytringsfrihed. Og der er det bare vigtigt, at vi, når vi udpeger personer til integrationsopgaver, er fuldstændig klar i mælet om, at de personer, der varetager det, altså skal have forstået grundlæggende demokratiske principper og agere i forhold til dem. Og hvis de ikke gør det, skal de slet ikke varetage sådanne opgaver.

Så når vi ser på integrationsopgaver, skal vi altså ikke ansætte folk på grund af deres hudfarve, men på grund af deres forståelse af og kamp for de principper, som er så vigtige i integrationsopgaven. Men det gælder sådan set generelt og ikke kun for Rådet for Etniske Minoriteter. Med hensyn til det foreliggende forslag kan Liberal Alliance stemme for.

Kl. 11:55

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 11:55

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget, som det foreligger.

Kl. 11:56

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Skipper, der kom løbende, som – jeg forstår – udskiftningsordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg beklager forsinkelsen. Jeg skal på vegne af vores ordfører, fru Johanne Schmidt-Nielsen, som desværre ikke kunne være her i dag, læse en tale op:

Da man i 1998 besluttede at oprette Rådet for Etniske Minoriteter, skete det ud fra de bedste intentioner. Partierne bag integrationsloven ville med rådet fremme integrationen og sikre, at de etniske minoriteter i Danmark fik en stemme. I dag, godt 15 år senere, må vi konstatere, at det kun er lykkedes i meget begrænset omfang. Rådet for Etniske Minoriteter står ikke solidt og markant placeret i den offentlige debat og har ikke den gennemslagskraft, der er ønskelig, hvis man vil sikre, at de etniske minoriteter får en repræsentation og et talerør.

Under halvdelen af landets kommuner har valgt et integrationsråd, og nogle af de større kommuner, hvor der bor allerflest indvandrere og flygtninge, er uden integrationsråd og dermed uden mulighed for repræsentation i Rådet for Etniske Minoriteter. Det her lovforslag går nye veje. Landets 4 største kommuner, København, Aarhus, Odense og Aalborg, indstiller medlemmer til rådet. Social-, børne- og integrationsministeren udpeger 5 medlemmer, heriblandt formanden, og rådets repræsentantskab vælger de resterende 5. Enhedslisten mener ikke nødvendigvis, at ministerens mulighed for at udpege medlemmer til rådet er noget columbusæg og løsningen på alle problemer, men de første 15 år med rådet for Etniske Minoriteter fortæller os, at der trods alt skal ske noget, og derfor er vi åbne over for ændringer.

Vi kan støtte lovforslaget, men understreger, at det er vigtigt, at rådets udvikling følges tæt i de kommende år. Hvis den nye konstruktion viser sig at være mindre hensigtsmæssig, må der ikke igen gå 15 år, før Folketinget griber til handling.

Kl. 11:58

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det social-, børne- og integrationsministeren.

Kl. 11:58

Social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen):

Tusind tak for modtagelsen af lovforslaget. Jeg er meget glad for at have fremsat lovforslaget om en ændret sammensætning af Rådet for Etniske Minoriteter. Integrationsområdet er jo et politikområde, hvor

mange meninger brydes, og hvor der konstant opstår nye situationer, som også kræver nye bud på løsninger. Demokratisk deltagelse er en grundsten i den enkeltes integrationsproces, og regeringens erklærede mål er at styrke etniske minoriteters aktive medborgerskab, herunder gennem demokratisk deltagelse.

Vi skaber nu med det her lovforslag mulighed for, at de etniske minoriteter fra alle landets kommuner kan deltage i arbejdet via repræsentantskabet for Rådet for Etniske Minoriteter. Ved at få så mange med som muligt, skaber vi et langt bredere fundament for en god og frugtbar debat om, hvad udfordringerne er på integrationsområdet, og hvilke tiltag der er brug for.

Der er med lovforslaget lagt op til en model, hvor både etniske minoriteter og andre med relevante kvalifikationer kan bidrage til det her arbejde, så der kan skabes nye og spændende bud på løsninger på de udfordringer, som vi jo må erkende at der fortsat eksisterer på integrationsområdet. Jeg tror også på, at vi med den foreslåede model får skabt en ny og stærk stemme i den integrationspolitiske debat, og jeg glæder mig meget til at følge arbejdet i det nye råd og til at få tid og mulighed og lejlighed til at drøfte forskellige emner med rådet. Jeg ser frem til behandlingen af lovforslaget og stiller mig til naturligvis til rådighed for besvarelse af spørgsmål i forbindelse med lovforslagets videre behandling.

Kl. 11:59

Formanden:

Hr. Martin Henriksen har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 12:00

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg vil spørge om, hvilke konkrete og positive ting Rådet for Etniske Minoriteter har fået gennemført på integrationsdelen.

Kl. 12:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 12:00

Social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen):

Jeg mener, at det er vigtigt fortsat at have en god dialog, og at flest mulige oplever sig inddraget i de processer, som sker. Der er nu behov for, at vi ændrer sammensætningen af Rådet for Etniske Minoriteter. Det er det, som det her lovforslag handler om. Det handler jo om, at vi meget gerne vil en god integration, det er en fortsat proces, og det er det, som det her lovforslag skal underbygge.

Kl. 12:00

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 12:00

Martin Henriksen (DF):

Jo, men vi er alle sammen enige om, at man skal have en god integration. Så er vi lidt uenige om, hvad god integration sådan lidt mere præcis indebærer, det bliver vi nok ikke enige om lige her og nu. Men fair nok. Man ønsker at have Rådet for Etniske Minoriteter, og det kan også godt være, at der er nogle gode argumenter for det. Jeg savner bare de gode argumenter.

Så jeg vil sætte stor pris på, hvis ministeren kunne være lidt mere præcis, med hensyn til hvor Rådet for Etniske Minoriteter har bidraget til integrationsindsatsen. Det er et råd, der har eksisteret i rigtig, rigtig mange år, og man kan sige, at fødekæden til rådet jo har været de lokale integrationsråd. Så gjorde den tidligere regering og Dansk Folkeparti det, at vi gjorde det frivilligt for kommunerne at have et integrationsråd. Så er der mange af dem, der har nedlagt det, og det var måske, fordi det ikke fungerede så godt.

Nu ønsker man så at ændre i sammensætningen i forhold til Rådet for Etniske Minoriteter, men spørgsmålet er jo stadig væk, hvilke konkrete og positive resultater rådet rent faktisk har leveret, for hvis ikke der er så mange, skulle man måske ikke bruge penge på det – eller give det en tanke i hvert fald.

Kl. 12:01

Formanden:
Ministeren.

Kl. 12:01

Social-, børne- og integrationsministeren (Annette Vilhelmsen): Jamen jeg vil egentlig fortsætte min besvarelse ved at sige, at Rådet for Etniske Minoriteter er et vigtigt råd og vil jo fungere som øvrige råd, der er nedsat på mit ministerområde. Det er et råd, som man kan sige man både kan spørge til råds i forbindelse med aktuelle debatter, og som også kan bringe viden om spørgsmål og problematikker ind til behandling her af mig som minister, også i forhold til det integrationsarbejde, vi laver her. Så jeg ser meget frem til det.

Jeg synes f.eks. også, at det er en forbedring, at vi nu får et repræsentantskab, hvor alle kommuner får mulighed for at have en repræsentant, og at de fire største kommuner, som jo er meget tæt på nogle af de her problematikker, bliver repræsenteret. Så jeg ser frem til det videre arbejde.

Kl. 12:02

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.
Mødet er udsat. (Kl. 12:02).

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter og konkursloven. (Sagstilgangen til Højesteret m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 11.12.2013).

Kl. 12:59

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet genoptages.

Jeg giver først ordet til Venstres ordfører, hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Tak. I går afsagde Højesteret dom i en boligretssag, som begyndte ved Retten i Esbjerg. Den blev anket til Vestre Landsret, og der blev givet tilladelse, til at den kunne komme for Højesteret. Anketiden fra byretten til landsretten var 1 år, men fra den blev indbragt ved landsretten, og til der i går blev afsagt dom, gik der 2 år og 1 måned.

Det er ganske utilfredsstillende med den ventetid i Højesteret, og i lyset heraf ser jeg med glæde, at man fra ministeriets og ministerens side gør noget ved det, om jeg så må sige. Det her forslag har til formål at nedbringe ventetiden i Højesteret.

Det, der sker, er, at man ønsker at stramme op på byretternes muligheder for at henvise sager til landsretten. Tidligere har der været 200 nøgler til at sende en sag i Højesteret, idet byretsdommerne kunne henvise sagerne til landsretterne, hvorefter sagerne kunne indbringes for Højesteret. Det ændrer man nu på. Nu bliver der i princippet to nøgler, som højesteretspræsidenten har udtalt, idet sager, der begynder i landsretten, som bekendt kan ankes til Højesteret. Man må forvente med den lovændring, der sker her, at der sker færre henvisninger af sager til landsretten, og nu får landsretten jo også en censurmulighed og kan returnere sagerne til byretten.

I lovforslagets § 1, nr. 8, er anført, at nu er det ikke længere sådan, at sager skal have principiel karakter, for at de kan henvises fra byret til landsret. Nu tilføjer man, at de også skal have generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt. Jeg vil under udvalgsbehandlingen søge klarlagt, om ordet eller illustrerer en selvstændig grund, således at blot en sag har væsentlig samfundsmæssig rækkevidde, kan den henvises til landsretten. Det synes jeg ikke fremgår klart af teksten her.

Bortset fra det hilser jeg som anført forslaget med glæde og håber, at det er med til at nedbringe antallet af sager, der ender i Højesteret.

For så vidt angår sø- og handelsretssager, sker der også her en ændring. Fremover anker man til Højesteret eller landsret, og hvis man vælger at anke til Højesteret, har Højesteret mulighed for at returnere sager, der ikke er principielle, til landsretten. Også det skulle gerne være med til at nedbringe antallet af sager og dermed ventetiden for Højesteret.

Jeg bemærker, at der i lovforslaget ligger en 2-ugers frist, som jeg nok synes kan være uheldig. Det er sådan, at anker man sagen til Højesteret, og finder Højesteret ud af, at den ikke er principiel og derfor bør indbringes for landsretten, har man 2 uger til at få den indbragt for landsretten. Det er jo som oftest tunge sager, der ender heroppe. Jeg vil nok sige, at hvis det er 2 uger, hvor advokaten måske er på ferie, kan man godt ringe forsikringsselskabet op og fortælle, at fristen desværre ikke blev overholdt. Jeg synes, det er en urimelig kort frist i den her situation, men det kan vi vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Summa summarum vil jeg sige, at når man tager forslagets baggrund i betragtning, nemlig at få speedet op under sagsgangen i Højesteret, støtter Venstre forslaget, men synes nok, at man med rette kan efterlyse ministerens øvrige tiltag, for det her forslår ikke ret meget, kan jeg sige, og den samlede sagsmængde ved de danske retter er nu engang den samme. Det er et skridt i den rigtige retning, men jeg synes nok, at jeg savner egentlige initiativer til at få nedbragt ventetiden for sager i Højesteret.

Med de bemærkninger går vi positivt til udvalgsarbejdet. Tak.

Kl. 13:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Det næste levende billede er fru Trine Bramsen, der taler for Socialdemokraterne.

Kl. 13:04

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Formålet med det her lovforslag er at sikre, at Højesteret kan fokusere på principielle sager af generel betydning for vores retssamfund og retssikkerhed. Det er helt afgørende, at Højesteret kan opretholde den rolle.

Lovforslaget indeholder på den baggrund forslag omhandlende anke af sager behandlet af landsret som første instans og sager behandlet af Sø- og Handelsretten som første instans. Desuden udvides Sø- og Handelsrettens kompetence til at behandle civile sager i første instans på en række sagsområder, eksempelvis visse transportsager, markedsføringssager og sager om lov om finansiell virksomhed.

Det bemærkes, at lovforslaget er blevet til på baggrund af et enigt underudvalg med deltagere fra alle instanser ved domstolene, og derfor må det antages, at der er opbakning til forslaget – også i domstolssystemet.

For Socialdemokraterne er det afgørende, at vi har et robust domstolssystem, der kan understøtte vores retssamfund, og det underbygger dette forslag. Jeg skal på den baggrund meddele, at Socialdemokraterne kan støtte forslaget.

Kl. 13:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:05

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

Der er jo sagt nogle rigtige ting både fra Venstre og Socialdemokraterne her. Jeg vil så sige, at vi i tillæg til det i Dansk Folkeparti kan være bekymret for, om det er sådan, at man i sine bestræbelser på at undgå, at Højesteret har så mange sager, får en situation, hvor de borgere, som gerne vil have prøvet deres sag ved den instans, vi i dag kender som Højesteret, og som er den øverste instans i retssystemet, bliver trængt tilbage og ikke får muligheden for at prøve de sager, som de har kunnet prøve hidtil. Så kan vi godt se en udfordring i den måde, som det er strikket sammen på.

Det er jo sådan generelt, at domstolene er meget pressede i øjeblikket, af mange forskellige grunde. Der er propper rundtomkring i systemet, og det er jo så bl.a. derfor, at der har været et udvalg, der har kigget på, hvad man kunne gøre i forhold til at få tingene til at glide mere smidigt. Der er nogle fornuftige forslag i det, men der er også nogle ting, hvor man kan få fornemmelsen af, at det mere handler om at presse sager hurtigt igennem, og det kan måske komme til at gå ud over borgernes retssikkerhed. Der har jo bl.a. været en diskussion om beløbsgrænserne, om den justering, som man har overvejet i det her udvalg.

Vi mener i Dansk Folkeparti, at vi grundlæggende helt skal overbevises om, at det her ikke er et forsøg på at undgå sager ved domstolene. Vi vil meget gerne overbevises om, at der er fornuft i de ting, der ligger, men det er også klart, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen er nødt til at få rigtig gode argumenter fra regeringen, hvis vi skal ende ud med at sige ubetinget ja til forslaget, som det ligger her.

Det er vigtigt, at vi effektiviserer retssystemet, det er vigtigt, at vi sikrer korte sagsbehandlingstider, så man ikke bliver trukket igennem et retssystem i årevis, men det er altså også vigtigt, at vi sikrer, at adgangen til domstolene er god og nem for borgerne. Der må man jo sige, at der kan der være nogle risici med den udlægning, som det her forslag har fået. Det kan man ikke komme uden om.

Dertil kommer jo, at regeringen i finansloven begrænser mulighederne for at få retshjælp til at kunne komme igennem retssystemet, altså få hjælp til at klare sig i den jungle, som retssystemet nogle gange kan være for borgerne. Så den cocktail er ikke særlig rar for borgerne, nemlig hvis man både begrænser muligheden for at få prøvet sager og man så også begrænser mulighederne for de svagest stillede for at kunne få hjælp, i forbindelse med at de måske skal føre en retssag på et tidspunkt.

Så vi undrer os egentlig lidt over regeringens tilgang til hele det her område. Vi har forstået det sådan, at regeringen burde være en regering, der også tog hånd om de svageste stillede, og vi risikerer

altså med den cocktail, hvor man både skærer ned i forhold til retshjælp og gør det sværere at komme til Højesteret med sagerne, at vi svigter de svagest stillede. Og er der brug for, at vi svigter de svagest stillede lige netop nu? Nej, det er der ikke.

Derfor vil vi have en kritisk tilgang til det her forslag, ligesom vi som sagt har en kritisk tilgang til, at de økonomiske forhold omkring retshjælpen forringes af den regering, der sidder nu.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det den radikale ordfører, hr. Jeppe Mikkelsen.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for det, formand, og tak for ordet. Jeg synes, der er redegjort glimrende for det meste af indholdet af hr. Preben Bang Henriksen og fru Trine Bramsen, så jeg vil gøre det relativt kort.

Det her er meget teknik, og på mange måder kan man godt kalde det lidt en udløber af domstolsreformen. Jeg vil bare sige kort, at vi Radikale kan bakke op om de ændringer, der er i dette lovforslag, både i forhold til sagstilgangen til Højesteret og i forhold til ændringerne ved Sø- og Handelsretten. Vi glæder os over, at Højesteret fortsat står som et fyrtårn i vores retsvæsen, når principielle sager skal afgøres. Begge forslag bygger jo på anbefalinger, som det er nævnt, fra en arbejdsgruppe, og vi kommer til de øvrige anbefalinger, som hr. Peter Skaarup var inde på, senere. Det ser vi også frem til i Det Radikale Venstre.

For at opsummere vil jeg sige, at vi altså kan støtte forslaget samlet set.

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Annika Smith.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Annika Smith (SF):

Jeg holder denne tale på vegne af SF's retsordfører, som desværre ikke har mulighed for at være her i dag.

Det er vigtigt, at Højesteret kan koncentrere deres ressourcer om behandling af de sager, der har en principiel karakter, og som har generel betydning for rets anvendelsen og retsudviklingen i Danmark, så energien dermed bliver brugt på de sager, der har en generel samfundsmæssig betydning. Lovforslaget indeholder derfor en række forslag vedrørende anke af sager behandlet af landsret som første instans og sager behandlet af Sø- og Handelsretten som første instans, som skal sikre dette.

Derudover indeholder lovforslaget en udvidelse af Sø- og Handelsrettens kompetence til at behandle civile sager i første instans på nogle specialområder, herunder transportsager, markedsføringssager og sager om lov om finansiell virksomhed. Ved at udvide Sø- og Handelsrettens kompetencer kan man sikre en specialiseret ret, hvor der er mulighed for medvirken af specialiserede juridiske dommere og sagkyndige medlemmer til det forholdsvis lille antal sager, som netop har brug for det.

Det er et lovforslag, som er vigtigt at få grundigt belyst, og vi er i SF derfor meget tilfredse med, at Justitsministeriet iværksætter en supplerende høring af udvalgte interessenter på børneområdet, så vi kan sikre, at alle bliver hørt. Det giver det bedst mulige grundlag for en vurdering af forslaget. Domstolene har selv sat fokus på fortsat at sikre en effektiv retsudvikling i Danmark gennem egne projekter samtidig med en aktiv deltagelse i det store udredningsarbejde. Det

er netop vigtigt, at vi bliver ved med at have fokus på, om vi kan gøre tingene bedre og mere effektivt i vores retssystem. Det vil lovforslaget være med til at sikre. SF kan derfor støtte op om forslaget.

Kl. 13:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Pernille Skipper.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Så har vi talerstolen i menneskehøjde igen.

Det her forslag vedrører jo en sikring af, at kun de mest principielle sager behandles ved landsretten som første instans og ved Højesteret som anden instans. Det gøres meget snedigt ved at indskrive de kriterier, der i dag gælder for sådan en situation, via bemærkningerne direkte i lovteksten. Det er et positivt sigte, og det kan betyde, at Højesterets ressourcer bruges på de sager, der kan betyde forandringer i retsanvendelsen, og som er meget principielle osv. Vi i Enhedslisten støtter de relativt simple mekanismer, hvormed man kan sikre det, som er indeholdt i det her lovforslag, bl.a. også muligheden for, at landsretterne afviser sager, som er henvist fra byretterne. Det indebærer jo praktisk set, at når de kan det, betyder det også, at landsretterne som en højere instans end byretterne fortolker retsplejelovens § 226 om, hvornår sager kan henvises, og det er jo naturligt nok, når det er en højere ret end byretterne.

Det er også helt overordnet set, vil jeg sige, og måske som en kommentar til Dansk Folkepartis ordfører, meget naturligt, at ikke alle borgere har ret til at få deres sag prøvet ved Højesteret. Jeg må sige, at jeg tror, de fleste har det sådan, at hvis man er underkendt, vil man meget gerne forsøge igen, og selvfølgelig skal der være muligheder for at få prøvet sine sager, også de civile, ved mere end én instans. Men det er også vigtigt, at vi reserverer Højesterets tid til de sager, som er meget principielle, og som kan ændre noget i retsanvendelsen i vores samfund i retssystemet som sådan, så ikke alle sager ender der.

Jeg vil dog knytte en enkelt bemærkning til lovforslaget, som drejer sig om Advokatrådets høringssvar. Heraf fremgår det nemlig, at en part i en sag kunne være tilbøjelig til at fravælge en behandling ved Sø- og Handelsretten i første instans, fordi det så vil kunne betyde usikkerhed om, hvorvidt sagen kan ankes direkte til Højesteret eller skal i landsretten som anden instans, og det kunne imødekommes allerede ved henvisningen, hvis det blev afgjort her, at sagen altså kan ankes til Højesteret og ikke til landsretten som en principiel sag. Det kunne man overveje. Men overordnet set er vi positive over for det her lovforslag.

Jeg vil dog samtidig sige, at det lovforslag, vi behandler nu, kun er et af flere lovforslag fra det udvalg under Justitsministeriet, som har beskæftiget sig med sagsbehandlingstiderne hos domstolene. Det er problematisk, at sagsbehandlingstiderne er så lange, som de er, og det tror jeg der er bred enighed om i Folketinget. Det betyder jo helt basalt, at retssikkerheden bliver svækket, og det er en stor ulempe for parterne i sagerne, som jo tit kan have stor betydning for den enkelte, når en sag trækker ud og og er meget lang tid om at blive afgjort. Derfor tror jeg også, vi alle sammen her er enige om, at der skal gøres noget ved det. Det kunne man jo først og fremmest have gjort – hvis jeg må have lov til at være lidt bagklog – ved at finansiere den omstillingsproces, der selvfølgelig kom i forbindelse med domstolsreformen. Men det gjorde man ikke.

Derfor vil jeg bare i al stilfærdighed blot sige – når vi nu står med det her fælles problem, som vi meget gerne vil være med til at løse i Enhedslisten, og vi er også meget positive over for det forslag, vi behandler i dag – at når vi taler om nedbringelse af sagsbehandlingstiderne ved domstolene, gør vi det, fordi det grundlæggende handler

om retssikkerhed for os alle sammen i samfundet, og det problem bør man ikke løse ved at forringe adgangen til domstolsbehandling ad andre veje. Det er et forsøg på at hentyde til et forslag, som er født i samme udvalg under Justitsministeriet, hvor man vil indskrænke adgangen til anke i de såkaldte småsager. Det skal vi ifølge ministerens lovforslag diskutere i foråret, og dertil vil jeg blot sige igen: Man bør ikke forsøge at løse retssikkerhedsmæssige problemer ved at forringe retssikkerheden på andre måder.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det Liberal Alliances ordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan starte med at takke fru Pernille Skipper for at få talerstolen i fornuftig højde.

Så til lovforslaget her. Jeg vil starte med at sige, at vi sådan set er positivt indstillet over for det forslag, som ministeren kommer med her.

Vi synes, det er godt, at der kan blive mulighed for at få både en mere grundig og vel også en mere hurtig sagsbehandling i Højesteret, end tilfældet er i dag, ved at man sørger for, at nogle af de sager, der i dag kommer til Højesteret, fremadrettet ikke vil være der. Højesteret, som der står i forslaget, kan så koncentrere sig om sager af principiel karakter, der har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller har væsentlig samfundsmæssig rækkevidde. Dermed sørger vi jo også for, at de domme, som vil få konsekvenser for en række øvrige sager og for den måde, vi i øvrigt fortolker lovgivningen på, kommer hurtigere igennem systemet. Det vil komme alle til glæde og gavn, og derfor synes vi sådan set, at det er en ganske fornuftig ting.

Vi er – i lighed med hvad et par andre partier har sagt, og Dansk Folkeparti og Enhedslisten er dem, jeg har bemærket, men jeg håber sådan set, der er samme bekymring andre steder – bekymret for den indskrænkning i forhold til ankemuligheder i civile sager, som også skal behandles her i Folketingssalen i det nye år. Det kan man selvfølgelig godt vælge at se i sammenhæng med det her, men jeg håber i virkeligheden, at ministeriet besinder sig i den anden sag, så vi kun gør de ting, der ligesom samlet set har en gavnlig effekt, men ikke laver nogle hovsaløsninger, som gør, at folk føler, deres mulighed for at få en fair behandling bliver indskrænket. Det har vi ikke lyst til at medvirke til i Liberal Alliance. Men *dette* forslag siger vi ja til med glæde.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

For mig som konservativ er det vigtigt, at man i et retssamfund og et retssystem har mulighed for at få prøvet en sag, sådan at når den er afgjort ved en instans, har man så mulighed for at gå til en anden instans og få andre og nye friske øjne til at se på sagen, altså det, der hedder toinstansprincippet. Det er meget vigtigt for os, og det fastholder vi jo med forslaget her.

Men samtidig sker der det, at man præciserer, at Højesteret alene skal tage sig af sager, som har principiel karakter, og som er af generel betydning. Det er i virkeligheden også det, der hele tiden har været meningen med Højesteret. Tidligere sad de også og

lavede almindelig sagsbehandling, for da var det jo anden instans efter landsretterne, men med domstolsreformen er det meningen at Højesteret skal koncentrere sig om de principielle sager, det, der har generelt betydning, der, hvor man skal definere: Hvor er retstilstanden henne? Og det synes vi at man rammer rigtig fint med det her lovforslag fra regeringens side, og derfor støtter vi det.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til alle ordførerne, og så har den nye justitsminister mulighed for at afslutte.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Karen Hækkerup):

Ja, og den mulighed vil jeg da bestemt ikke frasige mig, så her er jeg. Tak til alle for en positiv modtagelse og tak for de kommentarer, der er blevet givet til lovforslaget.

Venstre nævner et tvivlsspørgsmål vedrørende § 226, stk. 1, og til det vil jeg gerne sige, at det sådan set, som jeg forstår det, er ordlyden direkte skrevet ind fra reformen i 2006, der er videreført. Men jeg vil meget gerne vende tilbage med en skriftlig uddybning af ordvalget.

Alle ordførerne har været inde på, hvad det er, lovforslaget handler om, hvor vigtigt det er, at Højesteret kan koncentrere deres ressourcer om behandling af lige præcis de principielle sager, som jo altså, som fru Pernille Skipper også sagde, har generel betydning for rets anvendelsen og dermed er sager, som kan betyde, at lovpraksis bliver forandret alle andre steder i landet, eller som i øvrigt har generel samfundsmæssig betydning. Lovforslaget indeholder derfor en række forslag vedrørende anke af sager behandlet af landsretten som 1. instans og sager behandlet af Sø- og Handelsretten som 1. instans, der skal sikre dette.

Desuden udvides Sø- og Handelsrettens kompetence til at behandle civile sager i 1. instans på nogle specialområder, herunder visse transportsager, markedsføringssager og sager om lov om finansiel virksomhed. Forslaget bygger på anbefalingerne fra et enigt underudvalg med deltagere fra alle instanser ved domstolene, herunder Højesteret. Det er et velafbalanceret forslag, og forslaget har, og det er meget væsentligt for regeringen, tilslutning fra alle instanser ved domstolene.

Med disse ord vil jeg endnu en gang takke ordførerne for en god debat. Jeg ser frem til den fremtidige behandling af lovforslaget her i Folketinget og står naturligvis til rådighed for besvarelse af de spørgsmål, der måtte komme under udvalgsbehandlingen.

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven. (Henstand med exitsskat ved selskabers overførsel af aktiver og passiver til et andet EU/EØS-land).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 04.12.2013).

Kl. 13:23

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og den første taler er hr. Mads Rørvig fra Venstre.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Det bliver spændende, om vi bliver vidne til et rekordforsøg i dag.

Lovforslaget her lægger op til, at dansk lovgivning bliver rettet til efter en dom, der faldt den 18. juli. Det er sådan, at der i dag sker up front exitbeskatning ved en virksomhedsoverdragelse af aktiver og passiver til et EU- eller et EØS-land. Det må vi ikke, siger EU-Domstolen, så derfor lægges der med lovforslaget her op til, at der gives en større grad af henstand, og det kan vi i Venstre godt støtte.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Thomas Jensen for Socialdemokraterne.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

I sommer afsagde EU-Domstolen den her dom over Danmarks praksis omkring fraflytterbeskatningen – eller selskabers fraflytterbeskatning er det helt præcist. Dommen fastslog altså, at de danske regler ikke stemmer overens med reglerne om selskabers frie ret til at etablere sig i EU- og EØS-lande. Det er det problem, som det her lovforslag skal løse, så den danske lovgivning bringes i overensstemmelse med EU-retten.

Hvad er fraflytterbeskatning så helt konkret? Jo, altså, hvis et selskab foretager en intern overførsel af et eller flere aktiver til selskabets faste driftssted i udlandet – det vil sige, at aktiverne dermed udgår af den danske beskatningsret – så anses de pågældende aktiver for solgt til handelsværdien på overførselstidspunktet. Konsekvensen er, at der indtræder en dansk beskatning af værditilvæksten, der har været, i forhold til aktivet, mens det har været omfattet af dansk beskatningsret.

De nuværende regler kræver altså, at selskabet betaler fraflytterskat, når det overfører aktiver til et andet EU- eller EØS-land. Omvendt er det sådan, at hvis selskabet bevarer sine aktiver i Danmark, bliver dets urealiserede kapitalgevinster ikke beskattet. På den måde afholder reglerne indirekte selskaber fra at flytte deres aktiver til et andet medlemsland, og det begrænser selskabernes frihed til at etablere sig.

Med lovforslaget indføres en henstandsordning, dvs. en afdragsordning, der gør det muligt for selskaber, der flytter aktiver til andre EU- og EØS-lande, at udskyde at betale fraflytterskat mod en forrentning. Det betyder, at selskaberne skal afdrage henstandsbeløbet, i takt med at deres overførte aktiver genererer et afkast, f.eks. i form af indtægter, gevinster og udbytter, som ellers ville være blevet beskattet i Danmark.

Det årlige afdrag skal udgøre et beløb, der svarer til minimum en syvendedel af den opgjorte fraflytterskat, og på den måde kan afdragsperioden altså maksimalt være i 7 år. Perioden på 7 år sikrer, at selskaberne betaler fraflytterskatten til det danske samfund inden for en rimelig tidshorisont, og at selskaberne samtidig får udskudt deres betalinger i en relativt lang periode, sådan at de også kan betale dem. Her er det jo væsentligt at bemærke, at 7-årsperioden svarer til afskrivningsperioden for immaterielle aktiver.

Det er klart, at de nye regler kan give en administrativ byrde til selskaberne, fordi de bliver pålagt et årligt dokumentationskrav, hvis de vælger henstandsordningen, men til gengæld vil selskaberne med henstandsordning blive lettet for den likviditetsmæssige byrde, som de nuværende regler pålægger dem ved at skulle betale fraflytterskatten med det samme. Og det er jo op til selskabet selv frit at vælge, om det hellere vil betale fraflytterskatten med det samme, hvis selskabet mener, at henstand ikke er en attraktiv mulighed på grund af de administrative omkostninger.

Hos Socialdemokraterne synes vi, at det er vigtigt, at vi bringer Danmarks lovgivning i overensstemmelse med EU-retten. Vi vil selvfølgelig respektere selskabers etableringsfrihed inden for EU- og EØS-lande, og derfor stemmer vi for forslaget.

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det hr. Dennis Flydtkjær, der taler for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. Lovforslaget er jo som nævnt en opfølgning på en afgørelse fra EU-Domstolen af den 18. juli 2013 om de danske regler vedrørende beskatning af selskaber, der flytter aktiver eller passiver til et andet EU-land, altså det, man som regel kalder exitbeskatning. Der siger man så i lovforslaget, at de danske regler ikke er i overensstemmelse med EU-retten.

I Danmark har man indrettet det sådan, at man kræver betaling med det samme, hvor man i EU nu mener, at man skal gøre det muligt at yde henstand med betalingen af skatten. Derfor har regeringen så fremsat det her forslag, som så skal justere loven, så det bliver muligt at udskyde betalingen af skatten, dog mod en forrentning, hvilket jeg trods alt synes er positivt, for det har man også på andre områder. Det er så meningen med forslaget, at henstanden skal kunne være i maksimalt 7 år, hvilket man jo kan sige er en lempelse for virksomhederne i forhold til den måde, de skal gøre det på i dag – nok en lille lempelse, men trods alt en positiv lempelse.

Jeg undrer mig lidt over, hvorfor vi overhovedet skal lade EU bestemme det her. Beskatning er vel alene et dansk anliggende, og kan vi ikke godt selv finde ud af, hvordan vi vil lave den her beskatning, uanset om det så skulle være 6 eller 7 eller 8 år, eller som det er i dag, hvor beskatning sker med det samme?

Vi synes jo i Dansk Folkeparti, at beskatning skal være en national kompetence; det synes vi altså ikke at EU skal gå ind at blande sig i. Vi er i det hele taget modstander af, at EU laver detailregulering, i det her tilfælde så af exitbeskatning – det synes vi altså ikke er en god idé. Så derfor synes vi principielt ikke, at det her er et godt lovforslag.

Kl. 13:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det den radikale ordfører, hr. Nadeem Farooq.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det, formand. Formålet med L 91 er at bringe de danske beskatningsregler i overensstemmelse med EU-retten. Det vil vi gerne understøtte i Radikale Venstre, og derfor støtter vi få lovforslaget.

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Annika Smith.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Annika Smith (SF):

Jeg holder også denne tale på vegne af SF's skatteordfører.

I dag laver vi nogle ændringer i skattelovgivningen, så det – som andre ordførere også har været inde på – bliver muligt for en virksomhed at få en henstandsordning, så betalingen af exitbeskatning kan udskydes. I dag er det jo sådan, at exitbeskatningen skal betales umiddelbart, når et firma flytter aktiver eller passiver til et andet land.

Jeg synes, vi står med en fin justering af skattelovgivningen i dag, så de danske regler kommer i overensstemmelse med EU's regler.

Vi vil som samfund sikre os mod vilkårlig flytning af de aktiver og passiver, der udgør beskatningsgrundlag her i Danmark. Derfor skal der stilles nogle rammer op for, hvordan etableringsfriheden kan sikres og vi samtidig kan sikres mod en hidsig flytning af firmaer. Det ordner vi med den mulighed for en henstandsordning, som ligger i lovforslaget. I dag skal skatten falde ved udflytning, men den fradragsprofil, der nu bliver mulig, giver en rimelig betalingsudskydelse, samtidig med at der er sikkerhed for, at exitbeskatningen bliver betalt.

Det er alt i alt et rigtig godt forslag og et godt svar på det spørgsmål, vi stod over for, og derfor kan SF støtte det.

Kl. 13:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Ole Birk Olesen fra Liberal Alliance.

Kl. 13:31

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Lovforslaget søger at bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med EU-retten på baggrund af en EU-dom vedrørende exitbeskatning.

Som følge heraf foreslås en ændring af exitbeskatningsreglerne, så beskatning af overførte aktiver ikke beskattes med det samme, men kan beskattes løbende i en periode på op til 7 år under en henstandsordning. Henstandsordningen er bedre og giver mere likviditet til virksomhederne, og den kan være mere retfærdig, idet de beskattede aktiver således har større chance for rent faktisk at give afkast, inden beskatningen indtræffer.

Af disse grunde støtter Liberal Alliance lovforslaget.

Kl. 13:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg skal hilse fra den konservative skatteordfører, som desværre ikke kan være til stede under behandlingen af dette lovforslag, og sige, at også Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Kl. 13:32

Kl. 13:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til alle ordførerne, og så er det den nye skatteminister, der takker.

Kl. 13:32

Skatteministeren (Jonas Dahl):

Tak for det, hr. formand. Jeg vil da gerne takke for den positive modtagelse af lovforslaget og håber, at lovforslaget også kan gennemføres med den brede opbakning, der trods alt lægges op til fra ordførernes side, så det vælger jeg at glæde mig over.

Lovforslaget er, som flere også var inde på, en opfølgning på en dom fra EU-Domstolen, hvor Danmark blev dømt og EU-Domstolen mente, at de danske regler om exitbeskatning af selskaber ikke fuldt ud levede op til EU-rettens krav. Efter de nuværende regler kræves exitbeskatning betalt med det samme, når et selskab overfører aktiver til et andet EU-land. Det er dette krav om straksbetaling, som EU-Domstolen ikke finder foreneligt med EU-retten.

Det forslag, vi behandler her i dag, er således et udtryk for en nødvendig opfølgning på dommen. Lovforslaget skal sikre, at reglerne om exitbeskatning af selskaber bliver EU-medholdelige. Konkret foreslås det, at der bliver adgang til at vælge henstand mod betaling af exitskatten med en forrentning. Det drejer sig om op til 7 år.

Jeg mener, at vi med lovforslaget har fundet en fornuftig balance mellem på den ene side en sikring af overholdelse af EU-retten og på den anden side en sikring af Danmarks beskatningsret.

Jeg skal gerne besvare eventuelle spørgsmål, og jeg skal også gerne stille op, hvis udvalget har lyst til en mere teknisk diskussion i udvalget, ellers vil jeg gerne sige tak for den positive modtagelse, og jeg ser frem til det kommende udvalgsarbejde.

Kl. 13:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til skatteministeren. Jeg tror, at sundhedsministeren gerne ville have haft skatteministeren til at tale lidt længere, for hun er nemlig ikke kommet til stede. (*Munterhed*). Der kom hun. Så var det godt, at jeg selv fik trukket tiden lidt ud.

Så kan vi konstatere, at der ikke er flere, der ønsker ordet til lovforslag nr. L 91. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 1. behandling af lovforslag nr. L 102:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Ophævelse af den offentlige rejsesygesikring).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).
(Fremsættelse 17.12.2013).

Kl. 13:34

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Sundhedsministeren er nu kommet til stede, og jeg beder fru Sophie Løhde om at indtage talerstolen og tale for Venstre.

Kl. 13:34

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Tak. Det var jo næsten rent insiderspil fra den tidligere sundhedsminister, der hjælper den nuværende sundhedsminister. Sådan må man jo engang imellem assistere hinanden, også her i Folketingssalen.

I lovforslaget her foreslår regeringen at ophæve den såkaldte offentlige rejsesygesikring, der i dag dækker visse udgifter til sygehjælp til personer, der f.eks. er på ferie i et andet EU-land. Ordningen er sådan set lidt særlig for Danmark forstået på den måde, at den ikke findes i andre sammenlignelige lande, og man kan dermed sige, at vi med lovforslaget her ligestiller danske borgere med de ordninger, der i øvrigt gælder for øvrige borgere inden for EU. Alle danske statsborgere er i øvrigt i forvejen dækket af det blå EU-sygesikringskort, der både i dag og fremover dækker udgifter til behandling, der kan blive medicinsk nødvendig under et ophold.

Men lovforslaget her indebærer altså, at der for danske statsborgere, når de er på rejse eller er på et midlertidigt ophold i et andet EU-land, fremover kommer til at gælde de samme vilkår som for de borgere, hvis land de besøger. Det vil sige, at hvis man som dansker rejser til Tyskland, så gælder der de vilkår for f.eks. egenbetaling eller andet, som gælder for tyske statsborgere. Det vil også sige, at hvis det f.eks. koster lidt at gå til den praktiserende læge i Sverige, så indebærer regeringens lovforslag, at danske statsborgere også skal betale for at gå til den praktiserende læge, medmindre man har tegnet en privat forsikring. Hvis vi skal tale lige ud af posen, så betyder det altså, at man med lovforslaget her fra regeringens side foreslår ny brugerbetaling – og med den her regering må man vist tilføje: igen.

Der er selvfølgelig behov for, at alle borgere bliver grundigt informeret om de her nye ændringer, herunder også, hvordan man selv har mulighed for at kunne kompensere via en privat rejseforsikring, som man jo i øvrigt allerede gør i dag, når man som borger rejser til lande uden for EU. I den forbindelse er det jo også vigtigt at nævne, at lovforslaget her netop følges op af en omfattende informationskampagne.

Forslaget udmønter en del af finanslovsaftalen, og vi står naturligvis på mål for alle de aftaler, som vi har indgået, omend det her jo ikke er et forslag, som vi har taget med til finanslovsforhandlingerne. Men vi står ved alle aftaler, vi har indgået, herunder også den her.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Og så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Det her er et lovforslag, som udspringer af finanslovsforhandlingerne om finanslovsaftalen for 2014, som er en god finanslovsaf-tale, og som er indgået af regeringspartierne sammen med Venstre og Det Konservative Folkeparti. Det er en finanslov, som jo klart er med til at sikre mere velfærd, nye job og bedre forhold for syge og udsatte borgere i Danmark. Det her lovforslag er ikke et spørgsmål om at indføre mere brugerbetaling i sundhedsvæsenet i Danmark på nogen som helst måde; det er et spørgsmål om, at man laver en regu-lering, så hvis man rejser på ferie, hvis man rejser ud af Danmark, kommer man til at få de samme rettigheder i sundhedsvæsenets betjening og behandling som borgerne i det land, man rejser til.

Med lovforslaget ophæves den offentlige rejsesygesikring, som er med til at dække visse udgifter i forbindelse med sygehjælp i udlandet. Forslaget indebærer, at den offentlige rejsesygesikring, som vi kender den med det gule sygesikringskort, ikke længere kan bruges til at få dækket alle udgifter af det offentlige, hvis der opstår akut sygdom, ulykkestilfælde eller dødsfald under den første måneds ophold på ferie eller studierejse i andre EU-lande. Danske sikrede er i forvejen dækket af EU's koordinationsregler, som vi kender det i forhold til det blå kort, som man gør brug af, når man rejser til udlandet. Dette kort giver imidlertid ikke mulighed for at få dækket alle udgifter, hvis forholdet er sådan, at borgerne i det land, man rejser til, har en egenbetaling for sundhedsassistance og -hjælp.

Forskellen er, at sygehjælp fremover gives på nøjagtig de samme vilkår, som de borgere, i de lande, som man også gør ophold i forbindelse med ferie eller studieophold, har. Der er altså med andre ord ikke tale om, at borgere i de lande, man rejser til, betaler hverken mere eller mindre end det, som en dansk rejssende skal betale, hvis vedkommende kommer til et andet land.

I dag er det sådan, at det gule sygesikringskort dækker alle udgif-ter. Ingen andre lande i EU har en ordning på samme måde som Danmark, hverken Sverige eller England eller andre lande.

Kritikpunkterne i forhold til det her lovforslag vil givetvis være, at man siger: Jamen nu bliver der mulighed for, at man skal til at betale mere af egen lomme. Fra socialdemokratisk side vil vi sige, at det, der er tilfældet i dag, er, at de, der ikke rejser, er med til at betale for dem, der rejser. Og vi synes, det er helt i orden at sige, at der skal man sørge for selv at dække sig ind med sin egen forsikring. Jeg har selv undersøgt det forud for ordførertalen her i dag, og det viser sig rent faktisk, at ud over at jeg har tegnet en egen privat forsikring for min husstand, har jeg også flere andre steder, hvor rejseforsikring er dækket.

Det er baggrunden for, at Socialdemokraterne og regeringsparti-erne har sagt, at man med det blå kort har en rimelig og ordentlig dækning, og vi synes dermed, at det er helt i orden, at man laver den her justering. Det har hele tiden været sådan, at hvis man rejser til et andet EU-land, og hvis man opholder sig der i mere end 1 måned, har man allerede nu den forpligtelse at sørge for, at man har sin forsikring i orden.

Det er også vigtigt at sige, at det blå kort, som gælder i hele EU, er et gratis kort, som alle kan få, og det er også vigtigt at sige – måske især, fordi fru Sophie Løhde slog noget an om øget brugerbetaling – at det her ikke påvirker nogen sygehusbehandling eller anden form for behandling i sundhedsvæsenet, når man er i Danmark.

Det er naturligvis vigtigt, når man laver en ændring som den her, at den så bliver introduceret og der bliver informeret om den på en rigtig, rigtig god og effektiv måde. Derfor er der lavet en aftale om, at man sammen med Danske Regioner i de første måneder af 2014 frem til ikrafttrædelsen den 1. august 2014 vil sikre, at der bliver en rigtig god information til den danske befolkning. Det er

grundlaget for den her lovændring, og jeg skal sige, at Socialdemo-kraterne naturligvis støtter det her lovforslag. Og de høringssvar, der er givet, synes jeg har været opklarende, har været gode, og de har også afstedkommet nogle ting, som jeg kan se at sundhedsministeren allerede har taget ad notam. Men jeg vil også håbe, at vi får en rigtig god og konstruktiv debat frem mod tredjebehandlingen af det her lovforslag.

Kl. 13:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 13:42

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren om det her med øget brugerbetaling. Som jeg forstod det, så ønskede Socialdemokraterne i sin tid ikke at øge brugerbetalingen, men er det ikke netop det, man gør her? Det er, at borgerne ikke længere er dækket på samme måde, når de rejser ud, på grund af at det her skal indføres i forhold til EU. Og hvor mange penge kommer man som borger til at risikere at skulle betale? Hvad hvis der sker det, at ens ægtefælle dør, når man er ude at rejse, i forhold til transport og hjemrejse og alle de ting? Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, at ordføreren siger, at det her ikke giver øget brugerbetaling, for det gør det jo netop. Nu skal man til at forsikre sig yderligere, når man rejser ud. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er sådan på det her område, som det også gjorde sig gældende i forhold til private sundhedsforsikringer, at der synes vi rent faktisk, at det er ret og rimeligt, at de, der får en ydelse, og de, der kommer til at nyde godt af det, også er dem, der betaler. Derfor fjernede vi også skattefradraget for private sundhedsforsikringer i Danmark.

Her er det et spørgsmål om, at de, der rejser ud, også skal sørge for at have bragt deres forsikringsforhold i orden. Men man nyder altså godt af inden for EU, at man har nøjagtig den samme dækning i Frankrig, som franskmænd har i Frankrig, og som svenskere har i Sverige.

Det er rigtigt, at vi har haft en hundrede procents dækning. Det har man ikke altid i de andre lande, og derfor bliver der en betaling. Jeg mener, det er fuldstændig skudt ved siden af at kalde det her bru-gerbetaling i det danske sundhedsvæsen. Det her påvirker overhove-det ikke det danske sundhedsvæsen. Det her er et spørgsmål om, at rejser man ud, holder ferie, tager på studieophold, så kalkulerer man sine udgifter, og deri kalkulerer man også en udgift i forhold til sin forsikringsmæssige dækning på bagage, og det gør man også på sundhed. Og i forhold til prisen har der været lavet noget sondering, og det her drejer sig om få hundrede kroner for en dækning, som gælder hele verden, og mange, mange danskere har den forsikring i forvejen.

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Adsbøl.

Kl. 13:45

Karina Adsbøl (DF):

Så lad mig spørge på en anden måde, sådan at ordføreren sådan set bare kan svare ja og nej. Forringer det her lovforslag ikke tingene for de danske borgere, når de rejser ud? For de skal forsikre sig

yderligere, og det betyder øget brugerbetaling, hvis de går hen og skal indlægges i et andet land, hvor der er brugerbetaling? Så kort og godt: Forringer det ikke tingene for borgerne i Danmark, i forhold til hvordan det er nu, og i forhold til at de så nu selv skal have penge op af lommen? Vi har også det højeste skattetryk her i forhold til de andre lande. Kan ordføreren virkelig ikke se, at det her er en stor forringelse for borgerne i Danmark?

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:45

Flemming Møller Mortensen (S):

Det kan jeg ikke. Det mener jeg ikke det er. Men hvor er det typisk af Dansk Folkeparti både at ville blæse og have mel i munden. Man har overhovedet ikke et ansvarligt blik for, hvordan pengene bruges i vores samfund. Det her er et spørgsmål om at lade dem, som får nydelsen, dem, der har nydelse af at tage på ferie i udlandet, også sikre sig selv, frem for at alle de, der ikke rejser på ferie, er med til at betale den sundhedsudgift, der er forbundet med det. Det her er meget, meget få hundrede kroner om året, og det sikrer en dækning af alt det, som et eksempelvis blåt kort i EU-landene ikke dækker.

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Stine Brix for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Stine Brix (EL):

Jeg synes, at det er vigtigt, at man står ved, hvad det er, der er indholdet i det forslag, man lægger frem, og det synes jeg lidt at hr. Flemming Møller Mortensens sniger sig for nemt uden om, når han svarer på fru Karina Adsbøls spørgsmål om, hvorvidt det er en forringelse for borgerne i Danmark eller ej. Altså, det er jo en klokkeklar besparelse på den ordning, der findes i dag, og som betyder, at hvis man kommer til skade, når man rejser i et europæisk land, så betaler den danske stat. Det vil man fremover ikke kunne få betaling til. Så jeg vil gerne give hr. Flemming Møller Mortensen muligheden for at svare på det spørgsmål, som fru Karina Adsbøl lige har stillet. Altså, bliver danske borgere ringere stillet med det her lovforslag, eller bliver de bedre stillet med det her lovforslag ifølge Socialdemokraterne?

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:47

Flemming Møller Mortensen (S):

Der kan sagtens findes tilfælde, hvor borgerne selv skal til at betale noget, som de hidtil ikke har skullet betale. Det er fuldstændig klart, og det ligger også i lovforslaget. Det, der ligger i lovforslaget, er, at man bliver sikret på samme måde som de andre EU-landes borgere der, hvor man opholder sig. Men det er forkert at lave den slutning at sige, at det er en forringelse, når vi ved, hvor pengene – der er en besparelse på cirka 80 mio. kr. om året i det her lovforslag – bliver kanaliseret hen i forhold til mere velfærd.

Set med socialdemokratiske øjne er det sådan set rimeligt, at de, der tager på en ferierejse, også betaler for den udgift, der måtte være, hvis de skal til en praktiserende læge i Tyskland eller i Frankrig. Det synes vi er den rigtige måde at bruge de danske skattekroner på på samme måde, som vi ophævede skattefradraget på private sundhedsforsikringer, som også gav en skævvridning, hvor dem, som ikke havde en privat sundhedsforsikring, var med til at betale

for dem, der havde den. Det er nøjagtig den samme situation her. Her bliver det dem, der rejser ud, der også skal sikre sig dækning på samme måde, som man, hvis man rejser mere end 4 uger – hvilket er gældende lov i øjeblikket – også selv skal sørge for at supplere det gule sygesikringskort.

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Stine Brix.

Kl. 13:48

Stine Brix (EL):

Det var i hvert fald en lille smule mere klar tale fra den socialdemokratiske ordfører: Ja, der er nogle forringelser i det her for danske borgere. Men jeg vil gerne anholde den præmis, som ordføreren bruger, nemlig at nu tager vi nogle penge fra den offentlige rejseforsikring, som man jo betaler for via skatten, og bruger på velfærd. Nej, sådan er det ikke givetvis. Det var en klokkeklar del af de forhandlinger, som vi havde med regeringen, at vi ikke ønskede at lave den her forringelse, men den kom med i forhandlingerne med Venstre og Konservative, fordi man skulle finde rigtig mange penge til skattelettelser til bl.a. erhvervslivet. Så tværtimod er prioriteringen jo her for regeringen, at man tager nogle penge fra noget, der i dag er et velfærdsgode for danske borgere, og bruger dem på skattelettelser til bl.a. erhvervslivet. Det er jo det, der er prioriteringen i det lovforslag, der ligger her.

Kl. 13:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:49

Flemming Møller Mortensen (S):

Min ærlige svar er: Var Enhedslisten dog bare trådt til, da muligheden var der i forhold til finansloven for 2014. Mit svar skal ikke være længere.

Kl. 13:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 13:50

Liselott Blixt (DF):

Det er jo meget sjovt at høre ordføreren tale om, hvor meget man var imod en privat sundhedsforsikring. Hvad er det, man vil have folk til med det her forslag? Det er at få folk til at gå ud og købe sig en privat rejseforsikring, så de er dækket. Men et hjerteanfald bestemmer ikke, om du opholder dig i Danmark eller i Tyskland, når du tager på indkøbstur. Er det ikke den sundhed, vi betaler for over skatten? Jeg ville gerne spørge ordføreren: Bliver det dyrere eller billigere for den enkelte dansker i vores sundhedsvæsen, når man er syg?

Kl. 13:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:50

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg vil bare sige til fru Liselott Blixt: Det bliver ikke dyrere i sundhedsvæsenet for den enkelte dansker. Det bliver dyrere for den enkelte dansker, hvis man rejser ud til et andet EU-land. Det har ikke noget med det danske sundhedsvæsen at gøre, overhovedet ikke; det er et spørgsmål om, hvordan man sikrer sin bagage og sit helbred, når man bevæger sig ud over landets grænser. Det er rigtigt, at det gule sygesikringskort hidtil har dækket de ydelser 100 pct., men

ingen andre europæiske lande har det. Der skal drives ansvarlig politik, økonomien skal hænge sammen, og det her er et sted, hvor man siger: Vi synes, det er rimeligt, at man som dansker, når man rejser til Frankrig, kan være sikker på, at man, når man kommer derned, så får de samme ydelser til den samme pris, som franskmændene gør – den samme gratished.

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Liselott Blixt.

Kl. 13:51

Liselott Blixt (DF):

Men nu er det jo sådan, at vi i Danmark er dem, der betaler mest i skat, og vi betaler netop skat for at have en fri og lige adgang til sundhedsvæsenet, uanset om vi er i Danmark, om vi tager til Tyskland og handler, om vi tager på weekendbesøg i London, eller om vi tager på en ferierejse i Spanien. I de andre lande betaler de lavere skat, og derfor har de noget brugerbetaling. Er det ikke korrekt, at det er sådan, at man i de lande, der har en lavere skat, har en øget brugerbetaling, for det er den måde, man regulerer det på? Og er det ikke sandt, at man, når man kommer til Danmark som borger fra et andet EU-land, får det til den samme pris som danskeren, altså gratis, mens danskeren, der tager til et andet EU-land, skal betale for det samme, som vi kunne have fået herhjemme?

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg synes, fru Liselott Blixt rejser mange problemstillinger, som også er paradokser og selvmodsigende. Jeg vil blot igen slå fast: Det her har intet med det danske sundhedsvæsen at gøre. I Sverige, som er et land, hvor de betaler næsten lige så meget i skat, som vi gør i Danmark, har de aldrig haft den her ordning med, at det, når man rejste ud til et andet EU-land og man havde råd til at holde ferie der, så var staten, der skulle betale det hele. Nej, jeg synes faktisk, det her er meget ansvarligt, altså det, at mange danskere, dem, der måtte have råd til at rejse på ferie, også garanterer for sig selv derude. Det her er jo ikke et spørgsmål om, at man ikke får nogen ydelse derude. For man får, når man rejser til Frankrig, nøjagtig det samme, som en franskmænd gør. Det har man vurderet, og det har vi i regeringspartierne vurderet at vi faktisk synes er et rimeligt niveau. Jeg vil gerne igen præcisere, at vi, hvis vi prøver at kigge på, hvor stor en procentdel af den danske befolkning det er, der ikke allerede i forvejen har en privat forsikring, som dækker, hvis man er i udlandet – det er både i forhold til, når man er der i mindre end 4 uger eller man er der i mere end 4 uger – så kan se, at det er en meget lille procentdel. Nu sætter vi en informationskampagne i gang, så alle danskere bliver klar over det, og måske også, at forsikringsmarkedet i Danmark udvikler sig, så det bliver med den største naturlighed, at alle hjemforsikringer også dækker, hvis man holder ferie i udlandet i under 4 uger.

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 13:53

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er bare, fordi man jo kan have mange holdninger til det her spørgsmål, men ordføreren sagde, at nu sparer man de her 80 mio. kr. om året for at kunne give flere penge til velfærd. Så har jeg lige

siddet og kigget finanslovsaftalen mellem regeringen og Venstre og Konservative igennem, og det er umiddelbart lidt svært at se, hvor der bliver sådan en varig forbedring af velfærden. Til gengæld er der ca. 80 mio. kr. i årlige udgifter til affaldshåndtering.

Så jeg forstår det på den måde, at man skal betale lidt mere for sin sundhedsforsikring for at finansiere en udgift til affaldshåndtering. Det kan man mene er en fin prioritering af midlerne, man kan også mene det modsatte, men man må dog stå ved, hvad det er, man har aftalt, i stedet for at tale udenom. Det synes jeg at man gjort lidt. Jeg synes faktisk, at fru Karina Adsbøl startede debatten med at stille et helt simpelt og fint spørgsmål, som der aldrig er kommet svar på. Mange ord, men ingen svar.

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:54

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, gid hr. Simon Emil Ammitzbøll så havde gentaget spørgsmålet. Det bliver der nok en lejlighed til, og så skal jeg nok besvare det.

Jeg synes, det er dybt paradoksalt, at Liberal Alliances sundhedsordfører ikke har fæstet sig ved, hvad der ligger i finansloven og i aftalen for 2014 i forhold til væsentligt forbedrede forhold for psykiatriske patienter, væsentlig bedre forhold for kræftbehandlingen i Danmark, og at hr. Simon Emil Ammitzbøll så forsøger at lave spøg med den her alvorlige sag og taler affaldshåndtering ind i sundhedsdebatten forstår jeg ikke spor af.

Kl. 13:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:55

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Med al respekt må det vel være et udtryk for, at ordførerens hjerne er for sektoropdelt. Det er jo altså ikke sådan, at jeg skal forsvare, hvad regeringen, Venstre og Konservative laver på andre områder end sundhedsområdet, fordi man vælger at lave en besparelse på sundhedsområdet. Hvad kommer det dog mig ved?

Borgerne ved, at de nu skal betale lidt mere, så man kan bruge et tilsvarende beløb på noget affaldshåndtering. Det er begge to nye elementer i forhold til det udspil, som regeringen kom med til finansloven. Så må vi gå ud fra, at de ca. 80 mio. kr. det ene sted og de ca. 80 mio. kr. det andet sted må gå nogenlunde o-p op. Der er nemlig tale om faste udgifter også fremadrettet.

Så kan man da komme med alle mulige søforklaringer, vil jeg sige til hr. Flemming Møller Mortensen. Det forstår jeg godt at man vil. Men hvorfor siger man det ikke bare, som det er: O.k., vi har øget brugerbetaling, for det var det, spørgsmålet gik ud på, nemlig: Er det her ikke bare et spørgsmål om at øge brugerbetalingen? Svaret er: Jo, det er det. Slut.

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:56

Flemming Møller Mortensen (S):

Det her er ikke et spørgsmål om at øge brugerbetalingen. Det forstår jeg godt at de liberale her i Folketingssalen gerne vil have det til at fremstå som. Det her har da intet med det offentlige danske sundhedsvæsen at gøre og brugerbetalingen her. Hr. Simon Emil Ammitzbøll taler om mange ord, ja, der kommer mange ord fra hr. Simon Emil Ammitzbøll i den her sag, men at sundhedsordføreren

for Liberal Alliance ikke vil vedkende sig, at finansloven for 2014 indeholder væsentlige prioriteringer af en øget indsats for psykiatriske patienter såvel som for kræftpatienterne i Danmark synes jeg er påfaldende.

Kl. 13:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til socialdemokraternes ordfører. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Liselott Blixt.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Liselott Blixt (DF):

Jamen så ser vi endnu en EU-lov, der kryber ind under huden på danskerne. Det skyldes EU-retten, skrives der, men det betyder en forringet sundhedsbehandling for danskerne. Utroligt er det, at vi med et af de højeste skattetryk skal betale for andre EU-borgeres sundhedsbehandling, mens vi selv skal have pengepungen op i de andre lande. Det er en skævvridning, hvor vi i Danmark betaler for vores gode velfærd. Mest utroligt er det dog, at en rød regering nu øger brugerbetalingen i vores sundhedsvæsen – en regering, som har tordnet imod privatforsikringer, tordnet imod ulighed i sundhed, tordnet imod brugerbetaling samt sagt, at man skal arbejde for de svageste.

Hvem er det, den her lov rammer? Det er da ikke mig; jeg kan gå ud og købe en rejseforsikring – jeg tror endda, man har en igennem Folketinget, igennem vores arbejde. Det er da ikke dem, der har pengene, der er velbjærgede, der rejser rundt, når de kan og vil. Det er mange af de syge og handicappede, som måske ikke engang kan få en rejseforsikring. Det er nogle af dem, der skal skaffe en lægeerklæring, hver eneste gang de skal ud at rejse. Det er dem, der kommer til at betale.

Det er tilfældet, hvis det er, du ikke er opmærksom på, at du kommer afsted uden et kort eller med et, der er løbet ud, eller hvis du dør i det land, du er i. Vi kan se ud fra nogle af de høringsforslag, der er kommet, at man allerede ved, at der er problemstillinger i nogle lande, hvor der er folk, der bliver syge eller dør, og som skal have hjemtransport. Det ved ministeren også, for nogle af sagerne havner på ministerens bord.

Sygesikringen har altid været en offentlig ordning, der har garanteret borgerne gratis behandling eller delvis brugerbetaling i tilfælde af sygdom. Den har eksisteret siden 1971, hvor sygekasseordningen blev afskaffet, og den danske sygesikring indeholdt også en rejsesygesikring. Det er det, man gør op med i dag.

Men nu skal man åbenbart yderligere forsikre sig. Vi skal have flere private forsikringer, hvad man ellers har tordnet imod fra den røde lejr. Det er utroligt, at en regering, som i så mange år har skreget op om, at vi havde ulighed i sundhed, og at det kun var de velbjærgede, der have råd til en privat forsikring, nu går ind og forringer den offentlige sygesikring og hermed anbefaler folk at købe sig en privat forsikring. Det er da den omvendte verden.

Ud fra de forudsætninger undrer det mig ikke, at Venstre og Konservative har sagt ja til at gøre det. Jeg vil vædde på, at forslaget har ligget i skuffen fra deres tid. Det eneste, der undrer mig, er selvfølgelig, at Venstre gik til valg på, at det ikke skulle være dyrere at være dansker i det offentlige sundhedssystem. Og alligevel har man nu hævet prisen på at blive syg som dansker.

Dette forslag betyder, at man ikke længere er dækket af det gode, gamle, gule sygesikringsbevis, når man færdes i et EU-land. Det betyder, at der flere steder vil være en egenbetaling i det land, man er i, samt at man skal tegne en rejseforsikring for at blive dækket som før. For visse grupper af kronisk syge eller handicappede vil det betyde, at de, hver gang de skal rejse, skal bede om en lægeerklæring, som de selv skal betale, samt sikre sig, at de i det hele taget kan

få en forsikring. Mange af dem vil se, at de skal betale en hel del mere, og andre måske at de ingen forsikring kan få.

Vi ser allerede i dag danskere, som er strandet, fordi de ikke havde fået et blåt kort eller havde købt en rejseforsikring. De har været fanget på et hospital, meget syge, og har ikke kunnet komme hjem. Jeg skrev med en, der måtte køre ned til Spanien i bil og hente en syg far hjem, der havde fået en blodprop i hjernen. Men det er jo ikke ministerens problem. De er ude af landet, og så må de klare sig selv.

Men jeg vil love ministeren, at jeg vil sende alle de henvendelser videre, som jeg får fra borgerne. Og jeg vil stille en masse spørgsmål for at få opklaret, hvad der gælder, når den her lov skal igennem, for den bliver hastet igennem. Jeg har sendt en del spørgsmål af sted, som jeg glæder mig til at høre svarene på. Mange tak.

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nu er der netop et spørgsmål fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:01

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Jeg vil da gerne sige til fru Liselott Blixt, at jeg synes, det er dejligt, der kommer mange spørgsmål.

Jeg synes også, det er fint at få den her sag belyst så godt som overhovedet muligt, så alle parter kan se, at der rent faktisk ikke er nogen, der kommer i klemme ved det her. Måske kan også fru Liselott Blixt se, at det ikke er så slemt, som det fremgik af den ordførertale, der lige er leveret, for det synes jeg var voldsomt.

Jeg vil gerne spørge fru Liselott Blixt: Er det ikke korrekt, at alle i Danmark kan få en forsikring i dag? Er det ikke korrekt, at vores lovgivning og vores ramme for forsikring er sådan, at alle kan få en forsikring? Jeg syntes, fru Liselott Blixt stod og sagde, at der måske var nogle, der ikke kunne få.

Jeg vil også gerne spørge: Er det ikke korrekt, at det i dag ikke er tilladt at hæve forsikringspræmien i forhold til folk, der eksempelvis er kronisk syge, men at det ligesom ligger i kortene, at der her er lagt en lighed ind?

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:02

Liselott Blixt (DF):

Jeg synes jo ikke, det er voldsomt. Jeg henholder mig til, hvad der står i det foreslåede lovforslag.

Jeg har set på de høringssvar, der ligger fra de organisationer, der er blevet spurgt, og det er dem, der ved, hvad det betyder at være kronisk syg eller have et handicap. Jeg er ikke ekspert i forsikringer – jeg er sundhedsordfører – men når jeg kan se, at nogle af handicapforeningerne eller andre organisationer skriver, at de har svært ved at få forsikring, og at de måske ikke kan få en forsikring, så bliver jeg bekymret.

Og ja, jeg har stillet spørgsmål til ministeren, for jeg ønsker svar på det her. Jeg ønsker, at de borgere ved, hvor de står, når de kommer til den dato, hvor skæringen ligger og man pludselig skal have det blå kort op. Det er vigtigt, at vi ved, at de kan blive forsikret, og det håber jeg de kan.

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:03

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg synes, det er dejligt, at fru Liselott Blixt alligevel udtrykker en vis konstruktiv tilgang til det her, om end det bliver pakket ind i rigtig mange negative forudsigelser.

Det er altså bare sådan, at når det drejer sig om rejseforsikring, betaler folk det samme. Det er også sådan, at forsikring og pension siger, at hvis man er kronisk syg, kan man naturligvis få en forsikring. Jeg er da glad for, at jeg fik lejligheden til her at sige, at det altså er sådan, det er. Det er ikke sådan, som ordføreren har stået og fortalt det er for at prøve at tegne og male et skræmmebillede.

Lad os få svarene på spørgsmålene og så få en konstruktiv behandling i Sundhedsudvalget.

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:04

Liselott Blixt (DF):

Jeg glæder mig over, at hr. Flemming Møller Mortensen ved, at alle forsikringer ikke stiger, og at der er ens pris. Det vil jeg holde ordføreren op på.

Jeg har stillet spørgsmålene, for jeg kan se, at netop forsikringsbranchen er gået ind og har stillet spørgsmål til ministeren om, hvorvidt de kan få lov til at hæve priser og vilkår uden at skulle spørge brugerne først, fordi det er en lov, der træder ind. Og det bekymrer mig da, for det er ensbetydende med, at de tænker på at ændre nogle vilkår eller hæve en pris. Det er det, jeg læser mig til i et høringssvar fra forsikringsbranchen. Derfor bekymrer det mig, det bekymrer borgerne, og jeg har stillet spørgsmål.

Kl. 14:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkeparti ordfører. Så er det den radikale ordfører, fru Camilla Hersom.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. Vi førstebehandler i dag L 102 om den offentlige sygeforsikring, og flere af de foregående ordførere har jo allerede redegjort for, at det her forslag er med til at skaffe et provenu til finansloven for 2014, helt præcis 80 mio. kr. årligt, når man er nået på den anden side af den informationskampagne, som selvfølgelig skal til for at fortælle borgerne om de nye regler.

Fra Det Radikale Venstres side kan vi selvfølgelig støtte forslaget, men jeg finder også anledning til at sige, at helt isoleret finder vi, at det er et fuldstændig rimeligt forslag. Selv hvis der ikke var behov for pengene i en finanslovssammenhæng, ville vi støtte det her forslag. Og hvorfor det? I Danmark har vi jo et fantastisk godt sundhedssystem – et system, som sikrer let og lige adgang til sundhed for alle danskere, og vel at mærke samtidig et system, som det i en international sammenhæng er lykkedes at håndtere udgifterne til på en rimelig kontrolleret måde. Det kan man ikke sige er tilfældet i alle verdens lande. Så det er altså et system, som mange mennesker misunder os, men også et system, som mange lande misunder os – og måske især deres regeringer.

Det skal vi værne om, og hvis vi skal det, skal vi jo være parate til hele tiden at se på vores sundhedssystem og de ydelser, der er, og den måde, vi finansierer det på, for at finde ud af, om vi bruger pengene rigtigt. Prioriterer vi det væsentlige, og prioriterer vi det rimelige? Nogle gange hænger de ting sammen, men jo ikke altid. Og i det her tilfælde mener vi sådan set at det er fuldstændig på sin

plads, at hvis man vælger at tage på ferie i Europa og man gerne vil have ting dækket, som ikke er dækket via det blå sygesikringskort, som i forvejen er en flot dækning, som vi får qua vores EU-medborgerskab, så tegner man en forsikring.

Vi er nemlig også optaget af den europæiske integration i Europa, og der er det klart, at det, der er udgangspunktet her, jo ikke er, at der er fuldstændig bar mark. Sådan er det, hvis man tager til alle andre egne i verden, men hvis man tager på ferierejser eller andet inden for Europa, er man altså dækket fuldstændig på niveau med landets egne borgere. Hvis man så ønsker yderligere dækning, kan man tegne en forsikring. Det gælder også, hvis man ønsker en bagageforsikring. Det er op til folk selv, men efter vores opfattelse kan enhver med det blå sygesikringskort trygt tage på ferie i et andet EU-land. Det gælder også kronikere, det gælder også gravide, det gælder også mennesker med særlige sygdomme, og det gælder resten, det vil sige alle de ganske almindelige danskere, som i udgangspunktet ikke fejler noget, men som kan komme til at gøre det, mens de er på ferie.

Med de ord kan vi støtte lovforslaget.

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:07

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren. Jeg skal lige høre: Mener den radikale ordfører, at det her lovforslag er en forbedring for de danske statsborgere? Samtidig kunne jeg egentlig godt tænke mig at følge op på hr. Simon Emil Ammitzbølls spørgsmål i forhold til de 80 mio. kr., man skal spare. Hvad skal de 80 mio. kr. bruges på efterfølgende?

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:08

Camilla Hersom (RV):

Samlet set mener vi faktisk at der er tale om en forbedring, al den stund at det er i danske borgeres interesse, at alt, hvad vi gør, samlet set er rimeligt og fornuftigt og prioriteret rigtigt. Det, der er situationen i dag, er jo, at alle dem, der ikke tager på ferie, dækker de udgifter for dem, der tager på ferie. Det synes vi ikke er rimeligt i Det Radikale Venstre.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Adsbøl.

Kl. 14:08

Karina Adsbøl (DF):

Nå, så skal jeg forstå det sådan, at Det Radikale Venstre heller ikke synes, det er rimeligt, at dem, der ikke er syge, betaler for dem, der er syge, når de er indlagt på sygehuset. Det, som ordføreren siger der, er jo meget interessant.

Ordføreren synes så ikke, at det her er en forringelse, men hvad skal de penge så bruges på? Det fik jeg heller ikke noget svar på. Hvad skal de 80 mio. kr., der bliver sparet, bruges på?

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:09

Camilla Hersom (RV):

De skal bruges til at gøre gode ting for den danske befolkning. Men det er jo ikke sådan, at der er sat et lille mærkat på hver enkelt

krone, som høstes i provenu på det her, og at den så skal gå til noget specifikt. De ryger jo så at sige ned en én stor pengekasse, man så prioriterer ud fra. Men det er jo klart, at hvis man gennemgår finansloven for 2014, vil man se, at det indgår som en del af provenuet til de udgifter, vi skal afholde for 2014 og frem. Og der vil jeg bare minde om, at der er rigtig mange gode ting i finansloven for 2014, også på sundhedsområdet.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 14:09

Liselott Blixt (DF):

Nu er det desværre sådan, at vi hele tiden ser forringelser i sundhedsvæsenet, og det her er så en af dem. Jeg vil spørge ordføreren, om ordføreren har læst høringssvarene, og om ordføreren er bekymret over det samme eller bare igen tilbageviser det, når vi ser, at Kræftens Bekæmpelse skriver: »Erfaringer viser, at mange kroniske patienter kan have vanskeligt ved at tegne rejseforsikringer på lige vilkår.«

Danske Handicaporganisationer skriver: »DH mener, at lovforslaget skal tages af bordet eller som minimum, at det samtidig sikres, at personer med handicap og kroniske sygdomme skal sikres de samme muligheder for at tegne private forsikringer som den generelle befolkning har adgang til.«

Sådan et par andre svar ligger der også. Er det noget, der bekymrer ordføreren?

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Camilla Hersom (RV):

Jeg har læst høringssvarene, men jeg er ikke bekymret over dem. For det, der jo er tilfældet, er, at uanset om man er handicappet eller kroniker eller andet, er man – hvis jeg kan få fru Liselott Blixts opmærksomhed – hvis man tager en tur til Tyskland eller på ferie til Italien eller et andet sted i EU, dækket fuldstændig ligesom det lands egne borgere. Og der findes mig bekendt også både handicappede og kronikere i resten af EU.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Liselott Blixt.

Kl. 14:11

Liselott Blixt (DF):

Så kan jeg udlede af det svar, at ordføreren mener, at vi alle har lige betingelser, uanset om vi bor i Spanien, Grækenland, Tyskland, Sverige eller Danmark. Vi betaler det samme i skat, vi har de samme rettigheder, vi får de samme behandlinger og skal betale det samme. Så vi ligger sundhedsmæssigt på linje, med hensyn til hvad vi betaler og sådan noget, og derfor er det i orden, at vi betaler det samme, som de gør i deres lande.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:11

Camilla Hersom (RV):

Nej, det kan man ikke konkludere, og jeg mener heller ikke, at det var det ikke, jeg sagde. Det, jeg siger, er, at hvis man ønsker at tage på ferie i et andet EU-land, vil man være dækket fuldt ud ligesom

det lands borgere, hvis man får behov for lægehjælp eller andet, mens man er i det land. Hvis man ønsker ting dækket, som kun bliver dækket i Danmark og ikke bliver dækket i det land, så må man tegne en forsikring. Den overvejelse må man jo så gøre sig, og det synes jeg egentlig er rimeligt nok.

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak, formand. Med lovforslaget ophæves den offentlige rejsesygesikring, der dækker visse udgifter til sygehjælp til personer under midlertidigt ophold i EU- og EØS-lande, Schweiz, enkelte små stater, Færøerne og Grønland. Lovforslaget udmønter dele af finanslovsaftalen 2014, indgået mellem regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Forslaget indebærer, at offentlig dækning af dansk sygesikrede personers udgifter til sygehjælp under ferie og studieophold i et andet EU- eller EØS-land fremover primært sker efter EU-rettens regler om koordinering af sociale sygesikringsordninger, dvs. det blå EU-sygesikringskort. Derudover gælder også en række andre regler, der kan sikre offentlig dækning for dansk sikredes udgifter til sygehjælp i udlandet.

Regeringen finder, at de EU- og EØS-retlige regler om koordinering af de sociale sikringsordninger på tværs af landegrænser i EU-lande giver en rimelig og tilstrækkelig sygesikring for personer, der gennemfører deres ferie eller studierejse inden for EU. Ud over den fælles europæiske dækning har borgerne mulighed for at tegne en privat rejseforsikring, på samme måde som borgerne allerede gør ved rejser til lande uden for EU.

Den offentlige dækning, forslaget medfører, svarer til sikringen i andre EU-lande, f.eks. Sverige og England. Naturligvis støtter vi forslaget.

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:13

Karina Adsbøl (DF):

Tak til ordføreren. Jeg kan jo fortsætte den samme linje, i forhold til hvad jeg tidligere har spurgt de andre ordførere om: Er det her er en forbedring eller en forringelse for de danske statsborgere? Og så kunne det jo være interessant at høre om, hvordan man, hvis man som dansker rejser og bliver syg i et andet land – det kunne jo f.eks. være Kroatien eller Rumænien – er stillet, i forhold til at man så skal have pengepungen op. Det her er øget brugerbetaling for danske statsborgere.

Jeg kan forstå, at SF synes, at det her er et godt lovforslag, men jeg har svært ved at finde begrundelsen for det. Hvorfor er det et godt forslag, når man forringer de danske statsborgeres muligheder, når de rejser ud?

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:14

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg ved ikke, om jeg kan nå at svare på alle de spørgsmål, der blev stillet, men jeg vil gerne gøre et forsøg.

Det ene er om, om det her er en forringelse. Det gule sygesikringsbevis gav mulighed for, at man kunne få akut hjælp. Det blå giver også mulighed for, at man kan få hjælp ud over det, der er akut. Det, vi også gør, er, at vi sidestiller borgerne med borgerne i vores nabolande.

Om jeg synes, det er en dårlig idé? Nej, det mener jeg faktisk ikke.

Så kan jeg forstå, at Dansk Folkeparti nu gentagne gange har nævnt en masse af de lande, som man kan tage til – Kroatien bliver nævnt. Men man kan f.eks. nævne Tyrkiet. Her har man jo i lang tid skullet tegne en forsikring. Men jeg kan forstå, at det ikke er det, der er problemet. Problemet er, at hvis man rejser i EU, skal man tegne en forsikring, og jeg kan forstå, at det ikke er noget problem med alle de andre lande, hvor man i forvejen skulle tegne forsikring.

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Karina Adsbøl.

Kl. 14:15

Karina Adsbøl (DF):

Jeg må jo konkludere på det her, at SF's sundhedsordfører synes, det er i orden med øget brugerbetaling for de danske statsborgere.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan beregningerne for de andre borgere, der kommer til Danmark og frit kan benytte vores sygehusvæsen, så er. Hvad ligger beregningerne af, hvad det kommer til at koste for Danmark, at man vedtager det her lovforslag, på?

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:16

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg synes faktisk ikke, det er i orden at lave den konstruktion. Det er en stråmand. Jeg siger jo ikke, at det er i orden med brugerbetaling. Jeg synes virkelig, det er at lægge ord i munden på mig, og jeg synes faktisk, det er en uskik, at man gør det i politik.

Jeg er imod brugerbetaling. Men i det her tilfælde handler det jo om noget andet. Det handler om, at man går ind og prioriterer, hvordan midlerne skal fordeles, og her går man ind og siger, at man ligestiller de her borgere med alle de andre borgere, der er f.eks. i vores nabolande.

Så spørger fru Karina Adsbøl om de borgere, der kommer udefra og gerne vil have hjælp i Danmark. Det tror jeg er en anden debat, og hvis det er den debat, vi skal rejse, i forhold til hvad det koster og sådan noget, skal jeg i hvert fald have et andet beredskab, så jeg kan forberede mig på en anden måde. Jeg håber, det er i orden, at vi forholder os til det, vi behandler i dag.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Liselott Blixt (DF):

Jamen det undrer mig jo, for Socialistisk Folkeparti vil gerne være de svages forkæmper, og de taler om ulighed i sundhed, og hvad vi ellers har hørt i mange år. Vil ordføreren give mig ret i, at hvis det her rammer nogle, så er det de syge, det er de dårlige, og det er dem, der måske ikke husker at få et kort eller har glemt, at de skal rekvirere det? For et gult sygesikringskort har vi altid fået tilsendt. Det kom automatisk. Det blev udskiftet automatisk. Det gør det blå ikke. Hvem er det, der måske glemmer at få det? Det er jo ikke dem, der har råd til at betale. De har måske også råd til at betale regningen

på et hospital, selv om de ikke har nogen rejseforsikring eller et kort. Hvem er det, det kommer til at gå ud over? Er det den familie, der har spinket og sparet for at komme på en ferie, og som måske ikke er vant til at tage på ferie, og som måske ikke ved, at de skal hente et blå sygesikringskort ved at gå på nettet? Jeg vil så sige, at det er forsøgt tyve gange i dag og i går, og man kan ikke bestille et blå sygesikringskort i øjeblikket. Men hvem er det, det kommer til at ramme?

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:17

Özlem Sara Cekic (SF):

Ordføreren tegner et billede af de her flere hundredtusind mennesker, der rejser fra Danmark til udlandet som værende nogle stakler og udsatte borgere. Jeg har i hvert fald svært ved at genkende det billede. Jeg tror, prototypen på den familie, der rejser ud, nok nogenlunde meget ligner en familie, som har børn, og som bruger sommerferien på at rejse et sted hen. I øvrigt har begge forældre et arbejde og har en god indtjening. Det er ikke sådan, at jeg tænker: Nå, dem, der tager til USA, dem, der tager til Thailand, dem, der tager ned til Spanien, er bare nogle, der har det utrolig svært. Det er ikke sådan, jeg tænker på det.

Men så siger ordføreren, at det jo så kan være rigtig svært at bestille det kort, for man får det gule sygesikringskort automatisk, og det gør man ikke med det blå. Men mig bekendt bruger Dansk Folkeparti da enhver anledning til at snakke om personligt ansvar, altså at man skal tage et personligt ansvar på sig, og at man skal gøre de ting, som samfundet kræver. I det her tilfælde handler det om, at man skal bestille et blå kort. Jeg kan faktisk ikke se, hvad problemet er i det. Selvfølgelig er der en oplysningspligt, i forhold til at folk ved, at reglerne ændres, og det synes jeg er utrolig vigtigt at vi som politikere påtager os. Det kan jeg også forstå at sundhedsministeren vil arbejde videre med, så det bliver belyst ordentligt.

Kl. 14:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Liselott Blixt.

Kl. 14:19

Liselott Blixt (DF):

Det undrer mig, at ordføreren generaliserer og siger, at alle dem, der rejser, er alle de friske og unge og smarte, at de har børn, og at det er børnefamilier. Og at dem, der ikke har ret mange penge eller er syge og handicappede, ikke rejser. Det er da en generalisering, der vil noget.

Jeg troede, at SF netop gjorde en hel masse for at hjælpe dem, der ikke kan, eller hjælpe dem, der har sværere ved det. Det er jo netop det her, som Dansk Handicapforening, Kræftens Bekæmpelse, Danske Patienter og alle patientorganisationer siger: Der er et problem.

Tager man det ikke alvorligt, når nogle af dem, der er syge, dem, der har fingeren på pulsen, kommer og siger, at der er et problem her? Hvorfor går man ikke ind og støtter op om, at man gør et tiltag, sådan at man sikrer, at de kan få et kort på en anden måde, eller man sikrer, at de kan få en forsikring, der dækker dem, når de er ude at rejse?

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg føler ikke, at jeg generaliserer. Ordføreren startede med at sige, at det handler om de her mennesker, der har det så svært. Ordføreren tegnede jo et billede af de mennesker, der rejser ud, som værende nogle udsatte borgere, nogle stakler, som det er så svært for. Og det reagerede jeg imod og sagde, at det jo ikke er det billede, som kan gælde for alle. Så sagde jeg, at dem, der rejser på de her ferier, nok er de gennemsnitlige borgere. Det ved jeg faktisk ikke engang om jeg har dokumentation for. Men det er mere i forhold til, at man tegner sådan et billede.

Det er jo klart – der vil jeg også samtidig give fru Liselott Blixt ret – at hvis man ikke tegner en forsikring, er man lidt, jeg må ikke sige på røven, men det er man jo lidt. Derfor er det jo også vigtigt, at folk tegner forsikring. Nej, det må man nok ikke sige.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det kan jeg bekræfte.

Fru Stine Brix for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Kl. 14:21

Stine Brix (EL):

Altså, man kan godt afspore debatten, hvis man vil, og man kan også lade være. Men det, der er essensen af det, som SF's sundhedsordfører siger, hører jeg meget som det samme som det, Socialdemokraternes ordfører siger. Det bliver nærmest til en historie om, at nu ligestiller vi borgere. Og at ligestille lyder jo som noget positivt, altså som om det nærmest er en forbedring, der er tale om. Men jeg synes sådan set, det klæder enhver politiker at være ærlig om, hvad det er, der ligger i de forslag, man støtter eller er imod.

Så jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre ordføreren svare på, om borgerne bliver bedre stillet eller ringere stillet med det her lovforslag, hvis de kommer til skade eller bliver syge, når de opholder sig i Europa.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg tror, at det ansvar påhviler alle. Hvis vi tager udgangspunkt i reglerne, som de er i dag, laver vi en ændring, der betyder, at man skal tegne en sygeforsikring. Det vil sige, at man skal betale flere penge. Men hvis man så bagefter spørger, hvordan de regler, der bliver lavet, er, hvis de skal sammenlignes med vores nabolande, altså om danske borgere bliver dårligere stillet end vores nabolande, så er svaret nej.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Stine Brix.

Kl. 14:22

Stine Brix (EL):

Altså, for det første er det, som ordføreren siger om, at lovforslaget går ud på, at man skal tegne en rejseforsikring, ganske enkelt ikke rigtigt. Det går lovforslaget ikke ud på. Det *kan* man gøre, og hvis man gør det, har man en dækning som i dag, men det *skal* man ikke gøre.

Det, lovforslaget går ud på, er at fjerne den offentlige rejsesygeforsikring, og det betyder, at hvis man kommer til skade eller bliver akut syg på sin rejse, så risikerer man at stå i en situation, hvor man skal betale for at få behandling for den sygdom. Det er brugerbeta-

ling på sygdom, og det mener jeg sådan set at SF's ordfører bør stå på mål for er indholdet af lovforslaget.

Derfor vil jeg gerne spørge igen: Stiller man med det her lovforslag danske borgere bedre eller ringere end i dag, altså i forhold til hvordan reglerne er i dag?

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Özlem Sara Cekic (SF):

Det sidste spørgsmål har jeg svaret på. Hvis jeg tager det første spørgsmål, vil jeg sige: Nej, det er rigtigt, vi dikterer ikke herfra, at alle borgere *skal* tegne en forsikring. Det synes jeg må være op til borgerne at beslutte om de vil, også i betragtning af om de rejser eller ej – altså, det giver ikke nogen mening at sige, at alle borgere skal tegne en forsikring, hvis de aldrig nogen sinde rejser. Det er den ene del.

Når man så gør det, kan man jo få dækket de udgifter, man har, men der er også en egenbetaling. Det er udgifter, i forhold til hvordan reglerne er i det pågældende land, man kommer til skade i.

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Stine Brix.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Først tak til SF's ordfører for at give nogle klare svar til sidst – man skal også kvittere, når man så får det, man efterlyser.

Jeg synes, at det er klart med det her forslag, at regeringen med sin finanslov prioriterer skattelettelser frem for det, der ligger her, nemlig en offentlig rejsesygeforsikring. Det lovforslag, vi behandler, er jo en udløber af den finanslovsaftale, som vi behandlede, og som Folketinget vedtog her i formiddag.

I forbindelse med den finanslovsaftale, som vi forhandlede med regeringen, sagde vi mange gange nej tak til det her forslag, men det kom ind i sidste 6.-7. time i forhandlingerne med Venstre og Konservative, hvor man jo som bekendt skulle finde en finansiering til en række skattelettelser. Det er en prioritering; det er ganske legitimt at prioritere, men det er en prioritering, som vi er uenige i.

Lovforslaget her betyder, som vi har talt om i debatten, en øget brugerbetaling for danske statsborgere, hvis de bliver syge, når de er på ferie i et andet europæisk land. Det betyder, at man, hvis man kommer ud for en ulykke eller rammes af sygdom, eller hvis man skulle være så uheldig at dø, mens man er ude at rejse, fremover selv skal betale for enten hele eller dele af behandlingen eller hjemtransporten. Lovforslaget betyder også, at man ikke længere kan få hjemtransport, hvis man er så syg, at man ikke kan rejse almindeligt fra Grønland eller Færøerne.

I stedet henviser regeringen så til, at man kan tegne en privat rejsesygeforsikring, hvis man skal ud at rejse, eller hvis man skal på studietur med klassen, eller hvad der nu ellers kan være årsagen til, at man befinder sig i et andet europæisk land.

Argumentet, som vi har hørt flere gange her i debatten, om, at det er dem, der ikke rejser, der betaler for dem, der rejser, synes jeg egentlig er lidt plat. Altså, sådan set betaler vi jo alle sammen over skatten, og det, vi betaler til, er, at der er behandling, når man bliver syg. Vi har så en ordning, der gør, at man også får behandling, hvis man – hvad skal jeg sige? – tilfældigvis er i et andet europæisk land den dag, man bliver syg. Og det er det, der er kernen i det her, nemlig at man som dansk statsborger har en sikkerhed for, at man får

den behandling, man har behov for, hvad enten det skyldes, at man brækker benet, at man får et hjertestop eller noget tredje.

Så med de bemærkninger vil jeg på vegne af Enhedslisten sige, at vi ikke kan støtte det her lovforslag.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:27

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak. Jeg rejser mig, fordi jeg kan ikke acceptere, at ordføreren sidestiller det, som ordføreren her kalder besparelser, med, at pengene på finansloven for 2014 er brugt til skattelettelser. Jeg synes simpelt hen ikke, at det er rigtigt, det er ikke fair. Jeg ved, at Enhedslistens ordfører, fru Stine Brix, ved alt om, at der er kommet mange, mange flere penge på finansloven for 2014 til psykisk syge og sårbare borgere, til kræftpatienter i Danmark, og der er kommet 1 mia. kr. ekstra til de ældste danske borgere.

Ordføreren ved jo, at det her er et helhedsspil. Det er én sum, man forhandler om. Og jeg sagde det som svar på ordførerens spørgsmål til mig, da jeg var oppe at levere min ordførertale. Hvor havde jeg personligt håbet som socialdemokrat, at Enhedslisten havde taget sig sammen og været en del af flertallet bag finansloven for 2014.

Kl. 14:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:28

Stine Brix (EL):

De penge, som ordføreren henviser til, til psykiatrien, til kræftbehandling, til ældre var, som ordføreren ved, alle en del af den aftale, som Enhedslisten forhandlede med regeringen, *uden* at det her forslag var med til at finansiere den. Det her forslag kom først ind i finanslovsaftalen, da Venstre og Konservative sad ved bordet og skulle finde finansiering til skattelettelser for over 2 mia. kr. Så kan man altid lave alle de kryds, man vil, men det er det, der er virkeligheden.

Så kan jeg bare sige til Socialdemokraternes ordfører: Hvor havde jeg personligt håbet på, at regeringen havde gjort et stykke arbejde for at lande en aftale med Enhedslisten – der var alle muligheder.

Kl. 14:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:28

Flemming Møller Mortensen (S):

Den sag er der sagt meget om, men jeg har min holdning til, at når ordføreren står her og harcelerer over, at det ikke blev anderledes, så synes jeg også, at det er ret og rimeligt at konfrontere ordføreren med, at det kunne være blevet anderledes. Og det er helhed, man taler om. Det er pragmatisme. Og hvis der er noget, denne sal skal bære præg af, så er det, at flertallet skal i hus.

Jeg vil gerne spørge ordføreren: I forhold til det her konkrete lovforslag vil ordføreren ikke bekræfte, at hvis man rejser mere end 4 uger i et EU-land, skal man sørge for at have en forsikring? Vil ordføreren ikke bekræfte, at hvis man rejser til USA, skal man sørge for at have sin forsikring på plads, fordi dér gælder ikke noget gult sygesikringsbevis?

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ordføreren.

Stine Brix (EL):

Jeg synes generelt, at det klæder politikere at tage ansvar for den del, de har ansvaret for, og ja: Enhedslisten har en del af ansvaret for, at finansloven endte, som den gjorde, men det har regeringen også. Det var regeringen, der valgte at indlede forhandlinger med Venstre og Konservative. Det var ikke Enhedslisten, der valgte det på vegne af regeringen, og derfor endte finansloven jo som bekendt, som den gjorde. Så regeringen må stå på mål for, at regeringen selv har spillet det her forslag ind utallige gange i forhandlingerne, og at det er endt med at finansiere bl.a. skattelettelser for 2,2 mia. kr.

Så vil jeg sige til de øvrige spørgsmål, som spørgeren kommer med: Jo, det er fuldstændig korrekt, at det gule sygesikringskort ikke gælder efter 4 uger. Sådan er det jo i dag, men det, man gør med det her forslag, er at forringe de muligheder, folk har inden for de første 4 uger. Det er en klar forringelse, at man nu ikke længere kan være sikker på at få betalt ens behandling, hvis der opstår akut sygdom på rejsen, eller hvis man kommer ud for en ulykke. Det kan man altså ikke komme uden om.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Tak. Så er det fru Liselott Blixt.

Kl. 14:30

Liselott Blixt (DF):

Tak. Jeg har et opfølgende spørgsmål. Ordføreren var selv inde på, at argumentationen fra regeringspartierne var, at de danskere, der ikke rejste ud, jo ikke skulle betale for dem, der rejste. Nu er vi et af de små lande i EU, så jeg tænker, at vi jo er en lille befolkning, der betaler vores skat til det her sundhedsvæsen, vi har. Hvem er det, der betaler for alle de EU-borgere, der kommer til Danmark og for deres behandling gratis?

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:31

Stine Brix (EL):

Mig bekendt ryger de ind under det lovforslag, der hedder L 33, og så er det vel deres eget land, der betaler. Men jeg må stille spørgsmålet tilbage til spørgeren.

Jeg kan se, at sundhedsministeren nikker.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Liselott Blixt? Nej. Så er det fru Camilla Hersom.

Kl. 14:31

Camilla Hersom (RV):

Det er egentlig af ren nysgerrighed, jeg spørger. Er det Enhedslistens ønske, at den dækning, man i dag, altså før vi får vedtaget det her lovforslag, har for danskere, der rejser til andre EU-lande, skal være dækkende i en længere periode og måske endda i hele verden? Er det det, Enhedslisten egentlig ønsker? Eller hvordan vil Enhedslisten begrunde, at det, at det rulles en lille smule tilbage der, hvor man i forvejen er stillet rigtig godt, er så stor en katastrofe, når vi er ganske vant til, at danskere, der tager til andre egne af verden, selvfølgelig er nødt til at tegne en rejseforsikring?

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Kl. 14:35

Stine Brix (EL):

Jeg synes ikke, det var klogt, at man forringede den offentlige rejseforsikring for år tilbage, men det, vi forholder os til her, er jo, om man vil, hvad skal jeg sige, videreføre den forringelse, og det ønsker vi ikke at gøre.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Camilla Hersom.

Kl. 14:32

Camilla Hersom (RV):

Men bør man ikke have det perspektiv på de her ting, at alt andet lige er danskere i udgangspunktet stillet meget, meget mere fordelagtigt, når de rejser inden for EU, fordi de har et blåt sygesikringsbevis, end hvis de f.eks. rejser til Rusland eller til Afrika eller til Sydamerika eller et sted i Asien, hvor de er nødt til at tegne en rejseforsikring? Og er det derfor ikke ganske fint, at man så siger, at det er dækkende der? Hvis man så endelig skulle bruge penge på noget andet, så måtte man da helt logisk, synes jeg, foreslå, at dækningen skulle udvides der, hvor der ingen dækning er?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Stine Brix (EL):

Man kan sige, at med et argument ud fra den laveste fællesnævner, kan der gennemføres rigtig mange forringelser. Vi synes, det er en uklog forringelse, at de danskere, som rejser til Europa, som vi må sige er langt det hyppigste rejse mål for danskere, bliver stillet ringere og kommer til at stå i en situation, hvor de, hvis de kommer ud for en ulykke eller får en sygdom på deres almindelige ferie eller på et studieophold, så risikerer at skulle betale for det selv, hvis de ikke har en dækning. Jeg synes sådan set, at det er så enkelt. Der kommer til at være nogle mennesker, der står i en rigtig, rigtig uheldig situation, fordi de bliver syge eller kommer ud for en ulykke på et tidspunkt, hvor de ikke opholder sig i Danmark, og det synes jeg sådan set ikke at vi skal gennemføre.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:34

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg har bare sådan lidt arkæologisk interesse for, hvor de her penge egentlig skal bruges. Som jeg umiddelbart læser den aftale, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har indgået med regeringen, er der sådan set ikke varige skattelettelser; der er nogle fremrykninger, det vil sige, at der er nogle engangsudgifter til nogle skattelettelser. Det er vi sådan set glade for, men jeg tror desværre ikke, man kan sige, at de er finansieret af det her, som jo er en varig besparelse.

Når jeg så ser på sundhedsområdet, som jeg kan høre at Socialdemokraterne er så optaget af, kan jeg se, at der er rigtig mange fine udgifter på sundhedsområdet, og der er også gode ting der. Men det er svært at komme op på varig udgift på de der 80 mio. kr. Så hvad er det mon egentlig, de her penge skal bruges til? Det synes jeg sådan set blafrer lidt i vinden.

Jeg ved ikke, om ordføreren har andre forslag end det forslag, der kom før, for det kan det jo ikke rigtig være. Det kan vel heller ikke rigtig være det, hr. Flemming Møller Mortensen kom med, så hvad mon det så er?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Stine Brix (EL):

Man kan jo også stille det spørgsmål til sundhedsministeren eller måske finansministeren. Jeg konstaterer bare, at det her forslag kom ind i finansloven, på det tidspunkt hvor Venstre og De Konservative gik ind ad døren, og der skete i øvrigt det samme på udgiftssiden, nemlig at man blev enige om en ny, stor pose penge i form af skattelettelser. Jeg tror, der er en sammenhæng.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:35

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg prøvede bare at få bragt ind i debatten, at der ligesom må være nogle varige ting, og så er der nogle ting, der mere har engangsagtig karakter, og det er svært ligesom at finansiere det ene med det andet, hvis man nu skal tage spørgsmålet om økonomien alvorligt. Det kan jo også være, det er andre ting, der er blevet taget ind og ud – det har ordføreren måske bedre indblik i, i forhold til hvad jeg kan få indblik i, og hun holder måske for sig selv, hvad Enhedslisten på 33 møder har diskuteret med regeringen. Jeg konstaterer bare, at det her desværre ikke bliver brugt til at finansiere skattelettelser.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Stine Brix (EL):

Jeg vil nu mene, at der er meget god sandsynlighed for, at de fremrykninger af skattelettelser, som ordføreren selv fremhæver, jo skulle finansieres i det første år, så mon ikke det her i hvert fald i det første år medvirker til at finansiere den fremrykning af skattelettelser, der er tale om?

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det her forslag handler om, at det gule sygesikringskort skal give en mindre dækning i andre lande. Er det en god idé, eller er det en dårlig idé? Det kan for så vidt være en god idé, hvis det er sådan, at borgerne bliver kompenseret – så synes vi sådan set godt, det kan være en god idé. Og vi vil da bestemt ikke afvise, at vi kan gå ind for det, hvis man sørger for, at borgerne får et råderum, der gør, at de så kan tegne den forsikring, det var meningen de skulle tegne. Det lægger man imidlertid ikke op til. I vores folketingsgruppe har vi været meget optaget af at finde ud af, hvad man vil bruge de her penge på, og det er faktisk lidt svært at finde ud af.

Enhedslisten har bragt på bane, at det skulle være til fremrykning af diverse skatte- og afgiftslettelser, som regeringen har aftalt med Venstre og Konservative. Men det er det næppe, for det er jo bare nogle engangsskattelettelser, der kommer, men de skal vel ikke finansieres af en varig besparelse i 2014, 2015, 2016, 2017, og indtil jeg rammer formanden i øjnene. (*Munterhed hos formanden*). Det

giver jo ikke rigtig nogen mening. Så kommer Socialdemokraterne med et andet forslag, og nu har jeg siddet og læst den der aftale mellem regeringen, Venstre og Konservative flere gange, og det kan være, jeg har overset noget, og så vil jeg gerne belæres.

Men så vidt jeg kan se, kan man heller ikke finde varige udgifter for et tilsvarende beløb inden for sundhedsområdet, om end jeg medgiver, at der er mange af de gode ting, man gør på sundhedsområdet, som koster mange penge, men ligesom mere har engangsudgiftens karakter.

Så vi ved faktisk ikke, hvad den her besparelse skal bruges til, men vi ved, det ikke er til skattelettelser, ergo må det være til andre offentlige udgifter, som regeringen ikke vil fortælle os præcis hvad er. Det er jo ikke sikkert, at de udgifter, der kommer i stedet, er bedre end dem, vi fjerner. Det skal man jo altid være opmærksom på, hvis udgiftsniveauet er det samme. Man kan vælge at tro, at det er de små 70 mio. kr. – tror jeg – i affaldssorteringsudgifter, som de skal bruges til. Og hvis det handler om rejsesygeforsikring kontra affaldssortering, vælger vi altså rejsesygeforsikringen og synes, det er en dårlig idé med besparelsen.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at jeg synes, der er nogle lidt spøjse ting fra i hvert fald to af regeringspartierne i forhold til det her. Man må medgive, at Radikale Venstre har det her som politik, og det er vel så fair. Fra Socialdemokraternes side synes jeg, det er mærkeligt, at hr. Flemming Møller Mortensen igen og igen argumenterer med, at det ikke er noget, der går ud over sundhedssystemet. Nej, nej, det er borgerne, der bliver ramt, ikke systemet. Det er jo rigtigt nok, og det er klart, at Socialdemokraterne tit har den her systemtankegang, hvor man ser på, hvad der sker med systemet. Vi andre prøver så bare at se på, hvad der sker med borgerne, og det synes jeg ikke den socialdemokratiske ordfører forholdt sig til i de fire-fem spørgsmål, der var under ordførertalen.

Så er der SF. Fru Özlem Sara Cekic plejer at være fortalende for, at der skal være mere lighed i sundhed, og det er så, kan jeg forstå, ikke noget, man går ind for på det her område. For man må dog gå ud fra, at det er dem med de mindste indtægter, der bliver ramt hårdest, lige meget hvad man i øvrigt måtte mene om forslaget. Jeg synes bare, det er rart at få brudt den der evige tale om mere lighed i sundhed. Det kan så bruges i andre debatter senere, og det vil jeg se frem til at kunne gøre.

Det største hykleri ved det her forslag var dog, da vi havde åbningsdebatten i Folketinget, og jeg stod her som ordfører for Liberal Alliance. Og uha da hvor blev jeg kritiseret af spørgere fra S, SF og De Radikale, fordi vi i Liberal Alliance tillader os at diskutere brugerbetaling i den offentlige sektor. Jeg fik at vide, at det var helt forfærdeligt, at vi ønsker en brugerbetalingskommission, så man kan undersøge de forskellige områder og veje fordele og ulemper og se på, hvordan man kan indrette skattesystemet, hvis der skal være mere brugerbetaling osv. Og nu kan jeg forstå, hvorfor man var så forarget.

Det er, fordi man foretrækker en model, hvor man ikke fortæller vælgerne noget som helst, og hvor man slet ikke opregner fordele og ulemper, men bare laver det – var det på 7 timer? – med Venstre og De Konservative oven i Finansministeriet, uden at et menneske har hørt om det på forhånd. Så jeg kan forstå, at det er, fordi man ikke vil diskutere brugerbetaling. Det er bare noget, man indfører, når man har lyst, uden at vælgerne skal involveres i det. Så blev det i hvert fald afklaret.

Liberal Alliance stemmer nej til det foreliggende forslag.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Tak. Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:41

Flemming Møller Mortensen (S):

Det var meget tydeligt, at ordføreren elskede sin tale. Det gjorde jeg faktisk også, men jeg synes dog, det er besynderligt og pudsigt at registrere, hvilken mærkelig alliance Liberal Alliance tilhører her i dag. For hr. Simon Emil Ammitzbøll prøver at anholde mig for at tale systemet – ja, jeg taler om brugerbetaling, og det ligger dog i ordet, at brugerbetaling har noget med borgeren at gøre. Og det skulle så kunne tolkes, som at det er et spørgsmål om at vedligeholde og fastholde systemet. Men hr. Simon Emil Ammitzbøll fastholder systemet. Her skal staten have sin store arm ind over tingene, og det skal fastholdes; det skal der ikke ændres ved. Og hr. Simon Emil Ammitzbøll forsøger sig så med arkæologi – ja, nu ved jeg faktisk rigtig meget om arkæologi, og jeg vil sige: Prøv bare at grave i det her, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Men det, der ligger heri, er, at Liberal Alliance antager, men vil ikke bære ansvar.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:42

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil sige, at jeg jo synes, det er dejligt at høre, at spørgeren elskede min tale – det er bare ærgerligt, at han ikke har hørt den. For jeg sagde faktisk ikke, at selve *ideen* er dårlig, hvis borgerne selvfølgelig bliver kompenseret, ved at besparelsen går til lettelse til borgerne, så de kan betale. Ellers bevarer man jo bare det her enormt høje skattetryk og får brugerbetaling oveni. Så skal man bare betale mere. Sådan er det jo.

Det, der sker her, er, at hr. Flemming Møller Mortensen ikke vil forholde sig til, om det er rimeligt at lægge ekstra udgifter på borgerne, eller om man derimod burde gøre det modsatte og lette byrderne på borgerne. Det er det, der handler om, vil jeg sige til hr. Møller Mortensen.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:43

Flemming Møller Mortensen (S):

Liberal Alliance er ikke med i finanslovsaftalen for 2014, og det kan høres. Men der, hvor Liberal Alliance jo normalt markerer sig, er, at man vil afregulere alt. Her er dog et eksempel, hvor Liberal Alliance ikke vil være med til at regulere til fordel for, at man kan gøre andet i det samfund, man skal bære ansvaret for.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo lidt lettere, hvis vi diskuterer de ting, som partierne rent faktisk siger og mener. Jeg gentager, både fra min tale og fra min første besvarelse: Vi synes faktisk, at ideen er god, men vi synes ikke, at det, som pengene bruges til, er godt, og derfor vil vi selvfølgelig ikke være med til at lægge udgifter over på borgerne og bruge pengene til noget, som vi ikke ønsker der skal betales for. Så snyder vi jo borgerne, og vi vil altså hellere være på god fod med borgerne end med hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:44

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg siger tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Benedikte Kiær fra De Konservative.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Vi står her med et forslag fra regeringen, som også er en del af den samlede finanslov.

Flere ordførere har beskrevet, at det her forslag går ud på, at det fremadrettet skal være sådan, at man skal have sit blå sygesikringskort med sig. Man bliver så dækket på det niveau, hvor andre borgere i de enkelte EU-lande bliver dækket, når man kommer ud for et eller andet akut på sundhedsområdet, og ellers må man sørge for at have forsikret sig på forhånd. Det er som sagt, hvis man rejser i et EU-land eller EØS-land, i hvad der svarer til 4 ugers tid, for hvis man rejser over 4 uger, skulle man jo også have forsikret sig i forvejen.

Som sagt er det her en del af finansloven, og det er også baggrunden for, at Det Konservative Folkeparti støtter forslaget, men vi lægger meget vægt på den informationskampagne, som skal sættes i gang for at informere om de nye regler, og også, at udstedelsen af de nye kort forløber ordentligt. Det er noget af det, vi lægger meget vægt på, og selvfølgelig også vil følge nøje i det kommende år.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er en enkelt kort bemærkning. Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:46

Liselott Blixt (DF):

Det er jo mig. Jeg kunne godt tænke mig at stille De Konservatives ordfører et spørgsmål (*munterhed*):

De Konservative har jo i mange år hørt de røde tale om brugerbetaling og private sundhedsforsikringer. Er det så ikke lidt af en sejr for De Konservative nu at have lavet en finanslov, hvor de har trukket de røde hen et sted, hvor man siger flere private forsikringer og mere brugerbetaling?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 14:46

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan løfte sløret for ordføreren for Dansk Folkeparti. Vi har jo ikke behovet at trække nogen over til noget trug. Det var sådan set et forslag, der lå på bordet fra regeringspartierne, og et forslag, der skulle være med til at finansiere den samlede finanslov.

Men det er da klart, at jeg ligesom ordføreren for Dansk Folkeparti synes, at det er en ny oplevelse at høre nogle af ordførerne fra de mere røde partier tale om, at det her er helt fint, for der er jo på den ene eller anden måde tale om, at man skal sørge for at forsikre sig, før man rejser sig ud, på områder, hvor man ikke før skulle forsikre sig.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Mange tak for debatten her i dag. Som altid når vi sundhedsfolk er samlet, bliver der lagt liv og sjæl i diskussionerne, og det er godt, for det er vigtige ting, vi har med at gøre.

Baggrunden for diskussionen er jo som bekendt, at regeringen sammen med Venstre og Det Konservative Folkeparti har indgået en finanslovsaftale. Det er jeg rigtig glad for, lige som jeg var rigtig glad for at kigge op skærmen og se de mange grønne prikker, da vi stemte tidligere i dag.

Det er en rigtig god aftale, vi har truffet gode beslutninger, vi er blevet enige om vigtige prioriteringer. Som alle – de fleste i hvert fald – ved, er de økonomiske rammer ikke sådan, at vi har fuldstændig uanede muligheder. Vi må prioritere, vi må tænke os godt om, og det gælder også på sundhedsområdet. Vi bliver nødt til at bruge pengene der, hvor de giver mest og bedst sundhed for danskerne. Det er ikke nogen nem opgave, og det afspejler debatten jo i dag. Var det fuldstændig ukompliceret, havde vi ikke kunnet diskutere det så længe, selv om sundhedsordførere godt kan lide at holde lange indlæg, og det er der ikke noget galt med. Selv om det er svært, tror jeg, det er vigtigt at holde fast i, at det både er nødvendigt og afgørende, at vi gør det.

Med finanslovsaftalen er der jo ved en række omprioriteringer skabt rum for, at vi kan lave nogle markante forbedringer af sundhedsområdet. Det gælder psykiatrien, hvor vi er blevet enige om at halvere anvendelsen af tvang frem mod 2020. Det gælder behandling af bl.a. kræftsyge børn, der i dag må flyves til Houston med alle de konsekvenser, det har for børnene og deres familier. Det er alt sammen noget, der koster millioner.

Jeg ser meget frem til at skulle udmønte de enkelte dele af finanslovsaftalen, så forbedringerne kan komme patienterne til gavn, og jeg tror sådan set også, at der egentlig er en grundlæggende forståelse hos den danske befolkning af, at vi som led i at løfte de grupper og prioritere de offentlige ressourcer, hvor det giver mest mening og gør mest gavn, ophæver den offentlige rejsesygesikring.

Lad mig bare sige det helt klart herfra i dag: Vi ophæver kun den offentlige rejsesygesikring, fordi det er forsvarligt at gøre det. Fremover bliver det sådan, at i stedet for det gule kort skal vi huske at pakke det blå EU-kort, men så er vi også dækket ind, hvad angår nødvendig medicinsk behandling, på samme måde, som borgerne i det land, hvor vi holder ferie. Vi er dækket ind på samme måde, som borgerne i det land.

Det kan jo betyde, at man nogle steder skal betale noget af udgiften selv. Hvis man vil være fuldstændig sikker på ikke at skulle det, kan man købe en privat rejseforsikring. Det gør de fleste danskere jo i forvejen, når de rejser uden for EU og EØS; når de som fru Özlem Sara Cekiç tager til Tyrkiet – jeg ved, det sker i ny og næ – når de tager på rejse til Thailand, USA eller hvor det nu kan være.

Jeg ønsker selvfølgelig, at vi får gennemført den her ophævelse så godt som overhovedet muligt. Der er en masse praktiske forhold, der skal afklares. Man kan jo allerede nu få et EU-sygesikringskort ved at bruge den digitale selvbetjeningsløsning på www.borger.dk. Fru Liselott Blixt kunne ikke i går, det håber jeg var en meget kortvarig pause i it-systemet, og det skal vi selvfølgelig nok følge op på. Og hvis man nu skulle sidde derude og tænke, at man ikke er stand til at betjene sig selv via internettet – jeg siger ikke, det var, fordi fru Liselott Blixt ikke var i stand til det – så kan man få hjælp i kommunens borgerservice eller på biblioteket. Og så skal det være sådan – det vil jeg også gerne sige meget klart – at borgerne selvfølgelig skal have en rigtig god og rigtig grundig information om mulighederne for dækning og sygehjælp uden den offentlige rejsesygesikring. Det skal de selvfølgelig have, inden ophævelsen træder i kraft. Jeg ved, at jeg i den seneste uge har fået skældud i pressen for ikke at være begyndt at oplyse endnu, men af respekt for

vores folkestyre, vores demokrati, ser jeg gerne, at lovforslaget lige bliver vedtaget, før vi begynder at oplyse danskerne om det. Når vi laver det arbejde, vil vi selvfølgelig inddrage alle gode kræfter – det vil også sige rejsebranchen og forsikringsbranchen – for at sørge for, at danskerne bliver bekendt med de nye vilkår.

Som flere har været inde på, har vi for at imødekomme høringsparternes bemærkninger om ikrafttrædelse lavet en ændring i overgangsordningen, så den også vil dække rejser i august, hvis de er påbegyndt senest den 31. juli. Rejserne vil være dækket, og der kan tages kontakt til SOS International. Det vil selvfølgelig betyde, at de danskere, der tager på sommerferie, ikke nu til sommer vil skulle forholde sig til de nye regler, med mindre de altså rejser af sted på sommerferie efter den 1. august.

Til slut bare en stille appel: Det er ved at være noget tid siden, vi havde brandtalen fra Dansk Folkepartis ordfører, hvor der blev rejst en hel masse spørgsmål. Dem ser jeg selvfølgelig frem til at besvare i udvalgsbehandlingen, men jeg bliver også nødt til allerede nu at sige, at en del af dem virker noget grebet ud af den blå luft.

Kl. 14:52

Før det første kan man sige, at hvis Dansk Folkepartis ordfører kan få mails om det fra borgere, er det nogle problemer, der allerede gør sig gældende i dag. Det har jo ikke noget med de nye regler at gøre, at der er en borger, der skriver til Dansk Folkepartis ordfører om et problem, vedkommende har i Spanien i dag. Der bliver mailet et skræmmebillede af, hvordan fremtiden vil blive, der ikke har noget afsæt i virkeligheden.

For det andet vil jeg sige, at hvad angår den her snak om, hvem der ikke har råd til at tegne en rejseforsikring, så tror jeg, at hvis man kigger på andre lande, vil man se, at det i mange tilfælde bliver en helt integreret del af de forsikringer, folk normalt tegner i forbindelse med køb af rejsen eller har i de forsikringer, de selv har privat. Det vil jeg da forvente vi også kommer til at se på det danske marked.

Men helt ærligt: Det her er en omprioritering, der sikrer, at vi økonomisk kan prioritere psykiatrien. Vi kan prioritere de mennesker, der i dag bliver udsat for tvang i vores psykiatri – nogle af de allermest sårbare mennesker, der både er syge og er i en så voldsom situation, at det kan være nødvendigt at anvende tvang. Vi kan prioritere behandling af kræftpatienter, der har behov for ekstra skånsom behandling – det vil ofte sige børn, som i dag flyves om på den anden side af Jorden – så de kan blive behandlet her i landet.

Ja, det er en omprioritering. Det siger jeg med åben pande, det tror jeg faktisk var det allerførste, jeg sagde i min tale: Det er en omprioritering. Sådan er rammerne, sådan er vilkårene, med mindre man vil rejse rundt som en anden julemand med en meget lang ønskeseddel, som man ikke vil svare på hvordan skal blive til virkelighed.

Jeg mener ikke, det er urimeligt at sige, at hvis man har råd til at tage på skiferie i Frankrig, hvor der vist er nogle alper – jeg har aldrig stået på ski selv – eller hvis man råd til at tage på badeferie i Italien, så har man nok også råd til de par hundrede kroner oven i rejseudgiften, som det koster at forsikre sig, hvis ikke man vil risikere at skulle svare den brugerbetaling, som gælder for borgerne i det land, hvis man bliver syg.

Man vil kunne orientere sig på Patientombuddets hjemmeside, inden man rejser. Det vil man i øvrigt også kunne, hvis man er kroniker og vil forberede sig og planlægge sin rejse i forhold til steder, hvor de har særlig gode kompetencer på det ene eller det andet område. Det skal selvfølgelig være i orden. Men jeg har en stille appel om, at vi ikke er med til at gøre det her til et større problem, end det er.

Jeg besvarer gerne alle spørgsmål, og jeg besvarer også gerne spørgsmål, der er grebet ud af den blå luft og bygger på bekymringer, der virker overdrevne. Men jeg synes faktisk, at vi alle sammen

bærer lidt af ansvaret for ikke at få gjort det her værre, end det er, og ikke skræmme danskerne. Selvfølgelig skal der komme en virkelig omfattende, grundig information til danskerne, og der skal selvfølgelig også løbende være et setup, der gør, at man kan orientere sig om de her vilkår, inden man rejser ud.

Så med det sagt ser jeg frem til den videre debat. Jeg er parat til at svare på alle de spørgsmål, Sundhedsudvalget måtte have til lovforslaget, og jeg ser frem til, at vi får en rigtig god udvalgsbehandling af det her.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Den starter allerede nu. Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:55

Liselott Blixt (DF):

Jeg synes jo ikke, at det er noget, der er grebet ud af den blå luft. Det er ministeren, der lægger mig nogle ord i munden. Når jeg taler om nogle sager, er det, fordi man i dag visse steder bruger det blå sygesikringskort og der har været problemer for nogle af dem, der måske ikke har fået det blå sygesikringskort med. Det er heller ikke undertegnede, der har prøvet at få et blå sygesikringskort, hverken i dag eller i går. Det var en bekendt, der prøvede, netop fordi der har været den her debat om det, og det er jo rigtig godt, for så er der nogle, der nu finder ud af, at de faktisk skal have et blå sygesikringskort, når de rejser nogle steder.

Så jeg håber, at informationskampagnen bliver bedre, end den tidligere har været, for den har ladet meget tilbage at ønske, og det er også det, Forbrugerrådet udtaler i deres høringssvar. Men jeg vil spørge ministeren, om det bliver billigere eller dyrere for den enkelte dansker, når vedkommende er rejsende i EU?

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 14:56

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen det er klart, at man har to valgmuligheder, når man rejser i EU med det blå sygesikringsbevis, som man skal huske at pakke i sin kuffert. Jeg kan også sige nu til Dansk Folkepartis ordfører, at skulle man have glemt det, så kan man altså efterfølgende få refunderet udgifter. Det var et af de mange skræmmebilleder, der blev ridset op af Dansk Folkepartis ordfører, når der blev sagt: Hvad gør man så? Så står man der, og det blå kort ligger hjemme på skænken, for man glemte det, da man tog bilnøglerne og kørte i lufthavnen, og så står man hjælpeløs på gaden. Det gør man selvfølgelig ikke.

Men det er klart, at man har to valgmuligheder. Man kan vælge at tage af sted med det blå sygesikringskort og så være villig til at svare den brugerbetaling, som tyskerne, hvis man tager til Tyskland, svenskerne, hvis man tager til Sverige, spanierne, hvis man tager til Spanien, selv må svare. Jeg tror, at i de lande, som 60 pct. af danskerne rejser til inden for EU, ligger f.eks. brugerbetalingen for et besøg hos en praktiserende læge på mellem 0 og 175 kr. for besøget. Man kan sige: Jeg satser på ikke at blive syg, jeg rejser på lykke og fromme uden forsikring, og skulle jeg blive syg og få halsbetændelse og have brug for at komme til en læge og få udskrevet noget penicillin, så løber jeg den risiko, at jeg oven i mit rejsebudget skal lægge et eller andet sted mellem 0 og 175 kr. til at komme til en læge. Eller man kan vælge at sige: Som del af min rejse klikker jeg også af og får en rejseforsikring, og så kan jeg i princippet blive lige så syg, det skulle være, i et land, hvor man har lige så meget brugerbetaling, det skulle være, og det dækker forsikringselskabet. Det er de to muligheder, man har som dansker fremover.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:57 ældre, der bl.a. skal gå til en bedre genoptræning og rehabilitering, når ældre medborgere har været i kontakt med sygehusvæsenet på den ene eller anden måde.

Kl. 14:57 Så jeg vil bare sige til fru Stine Brix, at man kan jo plukke ting ud. Det prøvede hr. Simon Emil Ammitzbøll på, men det kom han ikke så godt af sted med. Nu prøver fru Stine Brix at gøre det med nogle andre ting, hun plukker ud; men man må selvfølgelig se en finanslov som et samlet hele.

Kl. 15:00

Liselott Blixt (DF):

Jamen det lyder da betryggende, at regningen ikke bliver på mere end et par hundrede kroner. Så glæder jeg mig til at høre, hvor det er, de 80 mio. kr., som man får i overskud på den her handel, skal findes. Men jeg vil spørge ministeren: Vil ministeren, som nu Socialdemokratiets ordfører sagde, sikre, at alle kan tegne en forsikring, og at det sker på samme vilkår og til samme pris?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 14:58

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som ordføreren også vil kunne læse i høringsnotatet, har Forsikring & Pension jo bl.a. oplyst, at personer med handicap i forsikringsmæssig sammenhæng sidestilles fuldstændig med personer uden handicap, som jeg hører er en af de ting Dansk Folkeparti ordfører er bekymret over. Det ligger også klart i forsikringsaftalerne, hvordan det reguleres, at man har en kronisk sygdom. Det kan godt være, at Dansk Folkepartis ordfører mener, at det er nogle urimelige forbehold, der er her, men det er jo ikke noget, der ændres med den her lovgivning. Det vil jeg gerne uddybe skriftligt, for nu har formanden rejst sig op så hastigt. Der er nu nogle gode svar at finde på det i høringsnotatet, og som sagt uddyber jeg gerne.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Formanden rejser sig op, når taletiden er slut. Fru Stine Brix.

Kl. 14:59

Stine Brix (EL):

Nogle gange kan taletiden føles så kort, når det er en selv, der taler. Ministeren siger, at det handler om at prioritere, og det er jeg fuldstændig enig i. Så jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren om, hvordan det kan være, at regeringen prioriterer skattelettelser frem for den offentlige rejsesygeforsikring, som der jo er tale om her.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 14:59

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Se, nu vil jeg lade være med at gøre det, som Liberal Alliances hr. Simon Emil Ammitzbøll fik rodet sig ud i, nemlig at stå og lave en meget detaljeret gennemgang af de enkelte poster på finansloven. Selvfølgelig skal en finanslov ses i sit samlede hele, og jeg vil jo sige, at jeg synes, det er en god finanslov. Jeg synes, at der er nogle vigtige områder, der bliver løftet, og jeg anerkender også – og der vil jeg sige, at jeg faktisk synes, at regeringen fægter med meget åben pande, og at samtlige regeringsordførere har gjort det i dag – at der er prioriteringer i den finanslov, der er svære.

Jeg synes, at det her er en fornuftig prioritering. Udover det løft, vi giver af kræftbehandling, så vi kan behandle børn, der bliver ramt af kræft, herhjemme i stedet for at flyve dem til USA, og den indsats, der bliver gjort for at halvere brugen af tvang, så sker der altså væsentlige gode ting på andre områder. Jeg ser selv som sundhedsminister meget frem til at følge den milliard kroner til de

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Stine Brix.

Kl. 15:00

Stine Brix (EL):

Så vil jeg bare høre ministeren, om ministeren ikke kan bekræfte, at alle de initiativer, som ministeren fremhæver som gode ting, som regeringen prioriterer – psykiatri, kræftbehandling til børn og også til voksne og ældremilliarden – var en del af den aftale, som regeringen forhandlede med Enhedslisten, uden at der var en forringelse af den offentlige rejsesygeforsikring.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det må jeg jo desværre. Og jeg vil da gerne sige, at jeg også med beklagelse konstaterer, at det er en hypotetisk diskussion, al den stund der ikke var nogen aftale, der blev lukket med Enhedslisten. Altså, vi kan spekulere meget i, hvordan den ville have set ud i sin endelige form, men det er jo en hypotetisk diskussion, som jeg gerne tager med ordføreren i en anden sammenhæng, men den er ikke så synderlig relevant for behandlingen af det her lovforslag.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Jeg foreslår, at forslaget går videre til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af fødevarer med slagtemetode.

Af René Christensen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 01.11.2013).

Kl. 15:01

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Forhandlingen er åbnet. Fødevareministeren.

Kl. 15:02

Fødevareministeren (Dan Jørgensen):

Tak, formand. Det er jo min første tale her i Folketingssalen, og den kunne sådan set blive meget kort, for jeg kunne sige, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget, da det er ulovligt.

Men det ville måske være lige kort nok, så lad mig komme med et par yderligere bemærkninger. Jeg vil først og fremmest godt understrege, at regeringen allerede har taget initiativ til at forbyde slagtning af dyr uden bedøvelse. Forslaget herom er blevet sendt til høring den 8. november 2013 og vil kunne gælde fra starten af 2014. Forbuddet vil kun gælde for kød, der slagtes i Danmark. Der vil derfor stadig kunne importeres kød, som er slagtet uden forudgående bedøvelse, fra andre EU-lande og tredjelande, men regeringen mener, at det er et skridt i den rigtige retning. Det leder mig så over til mærkningsspørgsmålet, som er en helt anden sag.

Som reglerne er i dag, er der hverken i Danmark eller EU krav om mærkning af fødevarer om slagtemetode. Producenter og detailhandel kan frivilligt mærke om slagtemetode, men så skal de selvfølgelig gøre det på en måde, så forbrugerne ikke bliver vildledt. De fælles EU-regler om mærkning giver ikke mulighed for, at Danmark via nationale regler indfører et krav om mærkning om slagtemetode som foreslået i beslutningsforslaget. Mærkning af fødevarer er totalharmoniseret ved det såkaldte mærkningsdirektiv. Det er derfor, at jeg sådan lidt polemisk siger, at det kan vi ikke støtte, for det ville være ulovligt. Et mærkningskrav om slagtemetode ville kunne begrundes, hvis der var særlige hensyn. Det kunne være begrundet i offentlig sundhed, bekæmpelse af bedrageri eller beskyttelse af industriel eller kommerciel ejendomsret. Men da nærværende forslag jo ikke falder inden for det, er der altså ikke den mulighed.

Europa-Kommissionen er på baggrund af Den Europæiske Unions strategi for dyrebekyttelse og dyrevelfærd og, kan jeg tilføje, et massivt pres fra Europa-Parlamentet, bl.a. fra undertegnede i mit tidligere erhverv, gået i gang med at udarbejde en strategi og en undersøgelse af mulighederne for at indføre EU-mærkning af kød fra dyr, som er slagtet uden bedøvelse. Vi vil selvfølgelig afvente resultatet af den undersøgelse, inden vi lægger os fast på, hvorvidt vi vil arbejde for et krav om mærkning om slagtemetoder i EU-regi. Undersøgelsen forventes færdig i foråret 2014, men vi har sammen med Nederlandene, Sverige, Portugal og Letland bedt Kommissionen om at fremskynde arbejdet.

Regeringen kan derfor med henvisning til de bevæggrunde, jeg her har nævnt, ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Tak til ministeren. Der er lige nogle korte bemærkninger. Hr. René Christensen.

Kl. 15:05

René Christensen (DF):

Først vil jeg byde velkommen til ministeren her i Folketingssalen. Jeg vil starte med at sige, at Dansk Folkeparti ser frem til et frugtbart samarbejde med ministeren. Det har vi også troet vi skulle have lidt her fra første dag med det her lille beslutningsforslag, for ministeren er jo glad for mærkning, også om slagtemetoder, som der også blev sagt her i talen. Det har man også arbejdet med i EU-regi. Jeg kan også forstå, at for 2 dage siden havde ministeren også brugt en del kræfter på, at vores røde Ø kan blive ved med at være i Danmark, så der er faktisk mulighed for, at man kan have nogle nationale regler, hvis man er rigtig glad for dem og brænder for dem.

Det, der er lidt skægt med det her mærke, er, at det er en forbrugerpålysning til borgerne, så de, når de står nede ved køledisken, ved, hvilket produkt de køber. Jeg vil sige, at tilbage i februar 2011 lavede Kristeligt Dagblad en spørgerunde hos alle ordførerne i Fol-

ketinget og spurgte, om det er et mærke, man kunne forestille sig blive indført. Jeg kan da oplyse ministeren om, at alle regeringspartier syntes, at sådan et mærke vil være en god idé, og det står lidt i kontrast til det, ministeren sagde.

Vil ministeren på et senere tidspunkt overveje, om det her kunne være et mærke, vi kunne få?

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:06

Fødevareministeren (Dan Jørgensen):

Jeg vil sige til hr. René Christensen, at jeg gerne vil understrege, at dyrevelfærd ligger regeringen meget på sinde, også dyrevelfærd i forbindelse med slagtning. Jeg mener, at det vigtige spørgsmål i den forbindelse sådan set ikke er, om et dyr er halalslagt eller slagtet på en anden måde. Det vigtige spørgsmål er, om dyret er bedøvet først. Det er det, der må fokuseres på.

Hvad angår, om det så er muligt at gøre det på EU-niveau eller ej, må jeg bare gentage, at det ikke er muligt, for vi taler om et totalharmoniseringsdirektiv, og jeg vil anbefale hr. René Christensen at læse en bog skrevet af en mand, der hedder Morten Messerschmidt. Den er udkommet for ganske nylig, i november måned tror jeg, og det er en udmærket bog om EU-Domstolens rolle og betydning for dansk politik. Heri er ikke mindst princippet og begrebet EU-rettens forrang beskrevet i detaljer, og heri vil hr. René Christensen finde begrundelsen for, hvorfor hr. René Christensens forslag vil være ulovligt.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:07

René Christensen (DF):

Jeg kan oplyse ministeren om, at jeg har erhvervet bogen, og den stod ikke under skønlitteratur, da man skulle erhverve den.

For at komme tilbage til forslaget her vil jeg sige, at jeg er meget enig med ministeren i det her med bedøvelse. Der er ingen tvivl om, at jeg tror, at ministeren og Dansk Folkeparti er fuldstændig på linje i det spørgsmål. Det her forslag går faktisk ikke ud på det. Det her går mere ud på at kigge på, hvilket produkt man køber. Der er ingen tvivl om, at hvis man eksempelvis er muslim, så betyder det her mærke altså ret meget, fordi det giver oplysninger om, hvilken slagtemetode der er blevet brugt i forarbejdningen af det produkt, man køber. Nu står vi lige om lidt, om nogle få dage, og skal fejre købe en juleand, der ikke er halalslagt, så derfor er det her mere tænkt som en forbrugerpålysning og ikke så meget et hensyn til det dyrevelfærdsmæssige, som jeg ellers er meget enig med ministeren i.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:08

Fødevareministeren (Dan Jørgensen):

Det forstod jeg og formentlig også de andre, der lyttede, sådan set godt første gang, det blev sagt. Men det ændrer bare ikke på, at det er ulovligt.

Lad mig alligevel komme med den tilføjelse, at det er klart, at vi faktisk er store tilhængere af mærkning, men det er lige så klart, at der er forskellige typer mærkning i forskellige situationer. Nu var hr. René Christensen så venlig at nævne min egen kamp for at bevare

det danske Ø-mærke. Her har vi jo for det første netop at gøre med en type mærkning, som det faktisk er muligt at have efter nationale mærkningsregler, og det er for det andet også en type mærkning, som det giver rigtig god mening at have som supplement til den fælleseuropæiske mærkning, men det er en lidt anden situation end den, vi har med at gøre her.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 15:09

Per Clausen (EL):

Jeg skal da også byde velkommen til ministeren og takke for en tale, som jeg for 50 pct.s vedkommende var enig i, og med hensyn til de andre 50 pct. var jeg sådan set også enig i beskrivelsen – jeg bryder mig bare ikke om den kendsgerning, som ministeren beskrev.

Men jeg vil stille et spørgsmål til ministeren: Er han ikke enig med mig i, at når vi snakker om at indføre obligatoriske mærker, så ville det være oplagt at starte med noget, der har med dyrevelfærd at gøre? Derfor skulle man starte med bedøvelse, som ministeren også selv siger, og så overlade det til det frie initiativ, hvilke former for religiøs kvababbelse man kan have over, at der står en mand og mumler i et hjørne, når slagteprocessen foregår.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:09

Fødevareministeren (Dan Jørgensen):

I den hypotetiske situation, hvor det faktisk var lovligt at indføre sådan en type mærkning i Danmark, ville jeg hellere have en mærkning, der er rettet mod, om et dyr er slagtet uden bedøvelse, end ikke have nogen mærkning.

Hvis der så i hr. Per Clausens spørgsmål også ligger, om man kunne arbejde for det på europæisk plan, så vil jeg sige, at regeringen ikke har taget stilling til det endnu, for vi afventer at se, hvad udmeldingen fra Kommissionen bliver, når de bliver færdige med at undersøge, bl.a. på foranledning af Europa-Parlamentet, om det er en mulighed. Men det er klart, at som folk, der har fulgt mit arbejde i Europa-Parlamentet tidligere, vil vide, så er det da en mulighed, vi overvejer ganske seriøst, fordi det netop, som hr. Per Clausen understreger, handler om dyrevelfærd og ikke så meget om, hvilken religiøs begrundelse der måtte eller ikke måtte ligge bag slagtemetoden.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:10

Per Clausen (EL):

Jeg kan sagtens leve med, at ministeren ikke vil give tilsagn om at gøre noget helt bestemt i den her sag i dag. Jeg kan så til gengæld love ministeren, at på et tidspunkt vil vi selvfølgelig bede om at få et klart svar fra regeringen. Jeg vil bare sige, at efter min opfattelse ville det være rigtig godt, hvis regeringen arbejdede for at få en sådan mærkningsordning – også fordi jeg mener, at vi på den måde kunne undgå den sammenblanding, som der sker mellem dyrevelfærdsspørgsmål og spørgsmål om religiøse skikke og traditioner.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:11

Fødevareministeren (Dan Jørgensen):

Alt efter hvor hurtigt hr. Per Clausen er, tror jeg næsten, jeg kan love, at han ikke behøver at bede om det, for jeg tror, jeg kan komme hr. Per Clausen i forkøbet og sende det klare svar, inden han beder om det, fordi det også er en sag, som jeg er meget interesseret i.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken. Hr. Erling Bonnesen for Venstre.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Også herfra vil jeg da gerne sige tillykke med jobbet til ministeren endnu en gang. Vi har jo haft lejlighed til at møde hinanden et par gange, og jeg ser også frem til et godt samarbejde og selvfølgelig også, tror jeg, nogle gode debatter undervejs, men hver ting til sin tid.

Om det her forslag, B 15, vil jeg starte med at sige, at en ordentlig oplysning er baggrunden for forbrugernes frie valg, og god oplysning til forbrugerne er altid en god idé. Det er fødevarevirksomhederne helt klar over, og de søger for oplysninger på forskellige måder, afhængigt af hvad kunderne efterspørger ved de forskellige produkter. Derfor er det vigtigt for Venstre at markere frihed til fødevarevirksomhederne til mærkning, også på dette område. Et godt eksempel i denne sag er Gråsten Fjerkræ, som er en producent, der ikke slakter kyllinger efter halalmetoden. De mærker kyllingerne som ikkehalalslagtede, og fødevarevirksomhederne imødekommer altså efterspørgslen, når den er der.

Slagtemetoden er vigtig, fordi den betyder noget for dyrevelfærd, og der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at dyrevelfærd skal være på plads og være i orden. Det er den også på de danske slagterier, og i Danmark bliver alle dyr som det første i slagteprocessen bedøvet. Det gælder også de dyr, der halalslagtes. Det er også fælles for alle dyr, at de stikkes i halspulsåren eller får den skåret over og dør, mens de afbløder, som det hedder i slagtersproget, altså efter bedøvelsen. Alt fjerkræ bedøves ved at blive ført gennem et strømførende vandbad. Det eneste, der adskiller en halalslagt kylling fra en ikkehalalslagt kylling er, at en muslimsk medarbejder eller andet overværer slagtingen og fremsiger en bøn, når slagtingen begynder og efter hver pause. Det eneste, der adskiller de halalslagtede fra ikkehalalslagtede, når vi taler om større dyr, dvs. får, geder og kreaturer, er typen af den boltipistol, der bruges til bedøvelsen, samt afsigelsen af den pågældende bøn. Hvis der er tale om halalslagtning, bruges en særlig boltipistol med en plade – en såkaldt cashknocker, der ikke penetrerer hjernen, men bedøver dyret.

I udlandet gælder desværre ikke de samme forhold. For det første bruger man mange steder fortsat en såkaldt kateboks til rituelle slagtinger, og den medfører en voldsomt stressende og smertefuld død for dyret, der er ved bevidsthed i flere minutter. Katebokse har ikke været brugt i Danmark siden 2005. For det andet slakter man i lande som Belgien, Spanien, Frankrig og Irland i stor udstrækning uden bedøvelse. I 2010 slagtede man i Frankrig ca. 40 pct. af kalvene uden bedøvelse. I f.eks. Irland, hvorfra Danmark importerer meget kød, blev 6 pct. af kvæget og godt en tredjedel af fårene slagtet uden bedøvelse. Heldigvis er der netop trådt regler i kraft i hele EU om mærkning af alt kød med oprindelsesland, og på den måde får de danske forbrugere altså mulighed for at fravælge kød fra andre lande, hvor der er risiko for, at det er fremstillet ved hjælp af slagtemetoder, der ikke er dyrevelfærdsmæssigt forsvarlige.

Jeg vil også understrege, at for Venstre er den danske madtradition vigtig, og den står vi vagt om. Vi accepterer ikke, at frikadeller og flæsketeg ud fra et misforstået hensyn skubbes ud af børnehaver, plejehjem og sygehuse. Vi skal selvfølgelig tage et rimeligt hensyn til f.eks. vegetarianer og religiøst betingede madvaner, men den respekt handler ikke om, at vi aflyser danske madtraditioner.

Venstre kan ikke støtte dette forslag om tvungen mærkning om slagtemetoder, som det ser ud nu. Et ensidigt dansk lovkrav om mærkning vil medføre et stort administrativt bøvls for danske fødevarerproducenter og -importører, og vi vil så afklare endeligt i forbindelse med behandlingen af sagen, om vi ender med at stemme såkaldt gult eller rødt. Tak.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er en enkelt til en kort bemærkning, hr. René Christensen.

Kl. 15:15

René Christensen (DF):

Tak, og tak til ordføreren. Nu er hr. Erling Bonnesen meget inde på fjerkræ, og det er rigtigt, at rigtig meget fjerkræ faktisk er mærket i dag, hvor man kan se, at der er de her halalmærker på. Men hvad oksekødet angår, er der næsten ikke noget oksekød, der er mærket, men der er rigtig, rigtig meget oksekød, der bliver halalslagt.

Jeg vil egentlig gerne spørge: Er ordføreren ikke enig i, at hvis man har et motiv omkring religion eller religiøse tilstande i forhold til at kigge på sine fødevarer, og hvis man skal have den mulighed, at man kan vælge halalslagt kød til, eller at man kan vælge halalslagt kød fra, så har man faktisk ikke den mulighed i dag med hensyn til oksekød, selv om faktisk hovedparten af dansk oksekød i dag er halalslagt?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:16

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jamen god forbrugeroplysning er altid godt, men vi skal jo også lige være lidt opmærksom på, at hvis man nu leger med den tanke, at det virkelig skulle mærkes som foreslået her, så kunne det godt være, at der var nogle danske forbrugere, der ville sige: O.k., så vil vi ikke have det. Og så vælger de måske noget udenlandsk. Men så er det måske, at man sådan får en lidt misforstået situation, for hvis så det udenlandske kød netop er halalslagt, måske endda uden bedøvelse, så får man jo reelt købt katten i sækken. Så der er mange hjørner og vinkler på hele det område her, der trænger til at blive afklaret.

Men nu kan vi så også se, at der sådan set er en proces i gang i EU, som jeg også lige har markeret, og der er så nu mærkning med oprindelsesland, så forbrugerne har altså nu mulighed for at foretage et vist valg. Men der kommer en fortsat proces, det er jeg sikker på.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:17

René Christensen (DF):

Nu handler forslaget her jo netop om det at kunne være forbruger og træffe et oplyst valg, når man står derude. Jeg kunne godt forstå på Venstre, at de sådan er bange for det bureaukratiske omkring emballage, men jeg vil bare sige, at hvis man sådan kigger på forskellige emballager, så kan man se, at det faktisk ændrer sig over året. Man kan se, at der er kød op til påske, og så begynder der at

være påskekyllinger på. Og når det er jul, er der klokker på. Jeg er sikker på, at erhvervslivet sådan set godt kunne finde ud af, hvis der kom et mærke med slagtemetode, også at få sat det på sin emballage. Så jeg tror ikke, at det argument med, at det her ikke kan lade sig gøre rent administrativt, holder.

Jeg vil også gerne spørge ordføreren om noget andet: Mener ordføreren virkelig, at det at oplyse forbrugerne om, hvad det er, de køber, kan gøre, at de udenlandske varer får større markedsandel i Danmark?

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg vil minde om, at der er 30 sekunder i anden omgang. Tak, ordføreren.

Kl. 15:18

Erling Bonnesen (V):

Jamen det grundlæggende er vi fuldstændig enige i, som jeg også har markeret i et tidligere svar, nemlig at god oplysning, fuld oplysning, reel oplysning, fyldestgørende oplysning altid vil være godt, og det er også lige præcis derfor, at vi så skal prøve at skille det her lidt ad. For hvis vi så forestiller os den situation, at man fulgte det her forslag nu om, at der skulle stå de ting på, så ville forbrugeren måske komme til sådan af vanvare at vælge et andet produkt, som der så ikke er samme forbrugeroplysning på. Og så er det, at man som forbruger kommer til at købe katten i sækken, og det er sådan set skidt.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren, der er ikke flere, der har bedt om ordet. Den næste ordfører er hr. Orla Hav fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Tak for det. Socialdemokraterne kan ikke støtte B 15 om obligatorisk mærkning af kød efter slagtemetode. Forslaget vil påføre dansk fødevarerhverv betydeligt bøvls og betydelige byrder og vil skabe uklarhed om fokus for en fri verdenshandel. Det danske erhvervsliv har en klar interesse i åbne og let tilgængelige markeder, og det vil B 15 ikke fremme.

Vi har med brede flertal i Folketinget været med til at fremme etikken i fødevarerhvervene. Ja, det er jo rigtigt, at vi tillader os at producere dyr for at ende med at spise dem. Det er et vilkår, som er knyttet til vores position i fødekæden. Hulemennesket spiste også dyr. Det, der adskiller os fra hulemennesket, er, at vi i dag stiller krav om, at vi ikke påfører de dyr, vi spiser, unødige lidelser i forbindelse med deres opdræt og slagtning. Jeg er rigtig glad for, at ministeren har meddelt, at der nu bliver indført forbud mod slagtning uden forudgående bedøvelse, og det er det rigtige skridt i den her ånd.

Det er også baggrunden for, at vi gennem lovgivning og aftaler med fødevarerhvervene har sikret, at dyrene siden 2004 – har vi kendskab til i hvert fald – har været skånet for unødige lidelser, fordi de har været bedøvet forud for deres aflivning. Alle dyr, der skal slagtes, skal bedøves forud for slagtningen. Vi vil gerne kvittere over for erhvervene for, at de positivt medvirker til den høje etik i dyrevelfærd helt frem til slagtningen ved at anerkende praktiseringen af etik og dyrevelfærd.

Vi vil fortsat holde fokus på dyrevelfærd selv i højeffektive erhverv. Det er en del af den gode fortælling om dansk fødevarerproduktion tillige med kvalitet, sporbarhed og sikkerhed. Det er danske fødevarer anerkendt for gennem årtier, og de står stærkt på det globale marked af disse årsager.

Er det så dette fokus, der ligger bag forslaget fra Dansk Folkeparti? Nej, det er desværre et helt andet fokus og med skam at melde et fokus, der svækker de danske fødevarerhverv som internationale spillere. Det er et kortsigtet fokus, der har til formål at spille på folkestemninger, der passer til egen dagsorden. Det er ikke klogt for et samfund med en åben økonomi, som er karakteriseret ved stor eksport og import og høj international position inden for transport og service hvilende på anerkendelse som global aktør og ikke snævre egoistiske partiinteresser. Det fremmer ikke Danmarks sag, men er meget sigende for bevæggrundene bag forslaget, som vi behandler i dag, og som vi altså ikke kan støtte.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. René Christensen.

Kl. 15:21

René Christensen (DF):

Det er jo svært at sige tak for talen med den svada, der kom til sidst, men jeg vil da lige læse noget op. Kristeligt Dagblad har faktisk spurgt alle fødevarerordførerne i Folketinget om, hvad man mente om sådan et mærke her, og Socialdemokraterne svarede:

»»Socialdemokraterne går ind for størst mulig gennemsigtighed og flest muligt relevante oplysninger, der tjener til at støtte forbrugernes valg. I dag er kun hønseprodukter i kølediskene halal-mærkede. Af hensyn til forbrugerne må det være hensigtsmæssigt at halal-mærke varer på linje med økomærker som Ø-mærket, Svanen og sundhedsmærket Nøglehullet. En række internationale virksomheder har allerede halal-mærkede produkter, der uden videre kan introduceres i Danmark.«

- Bjarne Laustsen, ordfører vedrørende fødevarer, landbrug og fiskeri for Socialdemokraterne.«

Hvad var det for nogle begrundelser, der var for, at den tidligere fødevarerordfører kunne sige det her, i forhold til den ordførertale, som ordføreren netop har holdt? Hvad var det, der var baggrunden for, at hr. Bjarne Laustsen havde den her holdning på Socialdemokratiets vegne for kort tid siden?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Orla Hav (S):

Det skulle hr. René Christensen jo nærmest spørge hr. Bjarne Laustsen om, men jeg svarer gerne, for så vidt angår grundlaget for den her tale. Det er jo det, som ministeren også har redegjort for, nemlig at vi har tiltrådt et totalharmoniseringsdirektiv om mærkning i EU-regi, fordi det tjener Danmarks interesser. Dertil kommer jo så, at enhver producent med sine aftagere kan lave aftaler om, hvilken mærkning der er relevant for det pågældende produkt på det pågældende marked. Det skal vi ikke gøre til en obligatorisk del, og det er jo dér, hr. René Christensens forslag fejler, nemlig ved at det skal være en obligatorisk del. Muligheden for, at producenterne kan gennemføre det her, foreligger allerede, og det har hr. René Christensen jo også refereret til på fjerkræområdet.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. René Christensen.

René Christensen (DF):

Ja, men der er noget, som undrer mig lidt. Det her er jo et forslag, som går ud på, at forbrugerne kan foretage et valg på et oplyst grundlag, når de står nede ved køledisken, og det gælder både, hvis man er muslim, hvor det her faktisk betyder rigtig meget, og også for kristne, hvoraf der kan være nogle, som siger, at det ønsker de faktisk ikke. Der kan også være jøder, som siger, at det her faktisk betyder noget for dem i forhold til de fødevarer, som de indtager. Det her er en forbrugeroplysning.

I forhold til det svar, der kunne komme, vil jeg sige, at vi går mere op i det her med, hvordan dyrene er aflivet. Jeg vil bare sige, at Dansk Folkeparti har fremsat forslag om det her i Folketingssalen og også er blevet stemt ned på det. Så jeg vil gerne spørge igen, også fordi ordføreren kom med det svar, han gjorde: Hvad er det, der har bevirket skiftet i den socialdemokratiske melding?

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg vil indtrængende bede spørgeren – og det er tredje eller fjerde gang, det sker – om at overholde taletiden på et halvt minut.

Kl. 15:24

Orla Hav (S):

Jeg skal bare sige til hr. René Christensen, at det, der jo ligger til grund for vores holdning, er, at det reguleres ganske udmærket på et marked, hvor der vil være efterspørgsel efter det ene og det andet og det tredje produkt, og dette er nærmest umuligt at forudse fra Folketingets side. Derudover har vi afskrevet os mulighederne for at gøre noget alene, når det ikke sker sammen med EU. Så derfor er det alene markedet, som har en interesse i at finde, skal vi sige, koblingen mellem aftager og producent, der kan sikre, at de oplysninger, som hr. René Christensen, gerne vil fremme, også kommer frem. Og det tror vi sagtens kan lade sig gøre, uden at vi forsøger at gøre vold på det.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Og så er det nu hr. René Christensen, forslagsstiller, men her som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:25

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Tak, formand. Jeg vil holde mig inden for taletiden.

Jeg havde jo håbet lidt på, at den her dag, som er den første dag med ministeren i Folketingssalen, og hvor det er sådan et lille forslag her, skulle have været den dag, hvor man viste, hvordan man også kunne lave beslutningsforslag på tværs af Folketingssalen. For jeg har jo netop været inde at kigge på, hvad det egentlig er for nogle holdninger, de forskellige partier har haft. Og jeg vil sige, at jeg jo har læst op, at Socialdemokratiet tidligere har været for sådan en mærkning, netop som vi har beskrevet den her. Det Radikale Venstre har også været for sådan en mærkning her. Oplysning er altid godt; det kan gøre det nemt at vælge eller fravælge varerne for forbrugerne, blev det sagt af den daværende fødevarerordfører. Vi kan også gå over til SF, hvor man kan se, at svaret er et ja, men – står der så også, og det skal jeg gerne sige, og det var ministeren også inde på – det kan sandsynligvis blive et EU-problem med sådan en beslutning.

Nu har vi så fået en minister, som har en stor tilgang til det europæiske system, og her for få dage siden har vi – og det skal ministeren have tak for – også været med til at gøre noget i forhold til den usikkerhed, som vi med vores røde Ø-mærke var kommet

ud i, så vi nu stadig væk kan bryste os af at have et mærke, som forbrugerne har stor tillid til og nøjagtig ved hvad står for. Og det er jo sådan set helt fra børn til ældre, som i dag kender vores røde Ø-mærke. Der synes Dansk Folkeparti også, at det med en forskellig måde at bruge det her mærke på – noget, som betyder noget for rigtig mange mennesker – ville være en forbrugeroplysning, som også skulle være fremme. Den forbrugeroplysning ville netop nu, da vi ikke har mærket i forbindelse med halalslagtning og aflivning og bedøvelse – det er jo ikke på plads endnu, og Dansk Folkeparti har fremsat forslaget op til flere gange – være et nationalt mærke, der ville være rigtig godt.

Jeg anerkender fuldt ud, at hvis vi får et EU-mærke, går det selvfølgelig ind og hjælper på den udfordring, som Dansk Folkeparti har på det her område. Men, må jeg også sige, nogle gange bliver der jo i EU talt meget om ting, vi skal have, og nogle gange går der også rigtig længe, inden vi får dem, og det tror jeg også at ministeren vil kunne nikke genkendende til. Derfor var det sådan mit spinkle håb, også i forhold til de udtalelser, der har været fra regeringspartierne side tidligere, at det her forslag, som er et lille forslag, et nemt forslag, og som ikke er bureaukratisk over for virksomhederne, kunne være stemt igennem i Folketingssalen i dag. Nu er ordførerrækken jo ikke færdig endnu, så der er stadig væk chancer i forhold til at se på, om der var nogen, som kunne synes, at det her forslag var godt, for jeg har som sagt i hvert fald kunnet læse mig til, at i forhold til pressen og i forhold til befolkningen har man været meget positiv over for et forslag om også at have en mærkning i forhold til rituel slagtning.

Men jeg ser frem til resten af drøftelsen.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er lige en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning. Hr. Christian Friis Bach.

Kl. 15:28

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Jeg skal bare høre hr. René Christensen, om han har indtryk af, at erhvervet ville være glad for at få pålagt de her ekstra omkostninger, det bøvl og bureaukrati, der skal til for at kunne administrere ordningen. Jeg har indtryk af, at Dansk Folkeparti ellers er imod, at man pålægger erhvervet yderligere omkostninger og mere bøvl og bureaukrati.

Det andet, jeg kunne tænke mig at spørge om, er, om ordføreren kan dokumentere det her massive folkekrav, der ligesom bliver anført i beslutningsforslaget som værende baggrunden for forslaget.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:28

René Christensen (DF):

Jeg kan i hvert fald sige, at det, vi kan se nu, er, at en stor del, faktisk hovedparten af det oksekød, der bliver slagtet i Danmark i dag, også bliver halalslagt, fordi man gør det for eksporten, og fordi det er den måde, man kan være sikker i forhold til at sælge det til de lande, hvor det her er et krav. Men jeg går da ud fra, at den radikale ordfører stadig vil holde fast i, at der er et flertal, et markant flertal i Danmark, som ikke efterspørger halalslagt kød. Det er et mindretal. Og det her går ikke ud på, at det mindretal ikke skal have mulighed for at få halalslagt kød, tværtimod er det her faktisk et meget pragmatisk forslag, der går ud på, at alle grupper skal have mulighed for at vælge til eller vælge fra. Og det er det, der er sådan lidt mærkeligt i den her sag.

I forhold til det bureaukratiske må man sige, at den måde, som virksomhederne i dag ændrer deres emballage på sådan nærmest kontinuerligt, også i forhold til årstider og højtider og andet, mener vi ikke, at det her er det, som erhvervslivet ville sige var det største bureaukratiske problem.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hr. Christian Friis Bach.

Kl. 15:29

Christian Friis Bach (RV):

Jeg er med på, at der bliver halalslagt meget kød, for så behøver man ikke med det samme, når koen kommer ind på slagteriet, at tage stilling til, om kødet skal til den arabiske verden eller til Nørre Snede. Og derfor sparer man omkostninger ved at have et så fleksibelt system, som man har i dag. Men det her vil jo betyde ekstra omkostninger, og er Dansk Folkeparti tilhænger af, at man ved at lave en mærkningsordning, hvor man skal holde styr på det her i hvert eneste led af kæden, pålægger erhvervet så store ekstra omkostninger? Er det Dansk Folkepartis politik?

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:30

René Christensen (DF):

Der er jo faktisk også lidt holdning i det her, altså det her med, at man kan vælge til eller fra. Der er en lille gruppe i Danmark, der gerne vil vælge det her til – og det er der så mulighed for – og som har muslimsk baggrund og så er der en meget stor gruppe, hvoraf der måske er nogle, der siger: Det betyder ikke noget for os, vi er sådan set ligeglade med, hvordan det her dyr er slagtet. Og så er der en anden gruppe, som siger: Det betyder faktisk noget for os, hvordan det her dyr er slagtet, og det vil vi gerne kunne vælge fra. Den mulighed får de så ikke. Og det er en meget typisk situation.

Jeg forstår godt, at der er en del af erhvervslivet, som ikke ønsker at mærke deres kød med slagtemetode, for jeg tror, der vil være en gruppe af borgere, som vil sige, at de vil vælge noget andet kød.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Christian Friis Bach fra De Radikale.

Kl. 15:31

(Ordfører)

Christian Friis Bach (RV):

Tak for det. Vi kan ikke støtte beslutningsforslaget. Det har karakter af både symbolpolitik og overformynderi, både i forhold til forbrugere og i forhold til slagterier. Det er bøvl og bureaukrati, det er ekstra omkostninger og byrder for erhvervet, og det er i øvrigt ikke muligt inden for de nuværende EU-regler.

Dyr skal slagtes sikkert, de skal slagtes ordentligt og etisk forsvareligt, så de ikke lider unødigt, og så sundhed og sikkerhed er helt i top. Det skal vi stille strenge krav om, og det gør vi i Danmark, senest med beslutningen om, at de skal være bedøvet før aflivning, hvilket de i øvrigt allerede er.

Det er vigtigt. Det er ikke vigtigt, om dyrene vender den ene eller den anden vej, eller om de ledsages af en bøn. Det påvirker, vil jeg meget bastant påstå, hverken dyrenes velfærd, kødets kvalitet og smag eller forbrugerens sundhed.

Vi har ikke spor imod, at kød bliver mærket, ud fra hvordan det bliver slagtet, men det skal ske frivilligt. Oplysning er, som vores

ordfører ganske rigtigt har sagt, godt, men det betyder ikke, hvilket ordføreren ikke har sagt, at vi skal lovgive om det.

Det er den radikale holdning, så derfor siger vi nej tak til beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:32

René Christensen (DF):

Det vil så sige, at man ikke er enig med den tidligere ordfører, der har sagt: Oplysning er altid godt. Det skal være nemt for forbrugerne at vælge eller fravælge varen. Det kan forbrugerne ikke i dag. Når forbrugeren står dernede og kigger på en dejlig dansk rød bøf, kan forbrugerne ikke få svar på det spørgsmål, om den bøf er slagtet ved en rituel slagting. Og så er det påfaldende, at ordføreren siger: Det er fuldstændig ligegyldigt, man kan jo ikke smage det, og det betyder ikke noget i forhold til fødevarer sikkerheden. Hvorfor skal man så halalslagte overhovedet?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:33

Christian Friis Bach (RV):

Der er jo kulturer, folk med bestemte religioner, der ønsker en bestemt slagtemetode. Det har jeg respekt for, det synes jeg der skal være plads til, og det har vi ikke spor imod. Og jeg er helt enig med vores tidligere ordfører, som har sagt: Oplysning er godt. Det er det. Og hvis der er nogle, der derfor ad frivillighedens vej har lyst til at oplyse om dyrets slagtemetode, skal der være plads til det.

Men det betyder ikke, at vi skal overvælde et erhverv med bøvler og bureaukrati, med ekstraomkostninger, hvad man må sige at dansk landbrug bestemt ikke har brug for lige nu, for noget, som ikke påvirker en forbrugers sundhed, dyrets velfærd, sikkerhed, etik. Der skal vi ikke gribe ind fra statens side. Det er jeg sikker på at ordføreren fra Dansk Folkeparti helt overordnet er enig i.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:33

René Christensen (DF):

Ja, det er jeg meget enig i. Men hvad er det egentlig, der giver udgifter for virksomhederne her? Det, at man skal lave en rituel slagting, gør faktisk, at man skal have en medarbejder, der skal være muslim – og det må man faktisk ikke spørge om vedkommende er i en ansættelsessamtale, men det gør man så bare alligevel. Så skal man have en person, der er godkendt af en imam. Samtidig er det en medarbejder, der gang på gang skal til en samtale også med imamen for at blive godkendt til at foretage den her rituelle slagting. Hvis der er noget, der skaber en merudgift, er det faktisk at halalslagte på de her slagterier. Så hvis det var fuldstændig ligegyldigt, ville slagterierne jo ikke gøre det. Så argumentationen med, at det her ikke skulle være ekstra dyrt, holder ikke.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Christian Friis Bach (RV):

Radikale Venstre er både tilhængere af oplysning og rummelighed og forskellighed og af, at der skal være plads til det i et samfund. Og hvis mennesker med den ene eller den anden religion ønsker, at deres dyr bliver slagtet med bestemte ritualer, skal der være plads til det, så længe det sker etisk forsvarligt, og så længe det ikke går ud over dyrene og de ikke lider unødigt. Det skal vi stille krav om, men selvfølgelig ikke om, hvorvidt dyret bliver vendt den ene eller den anden vej eller der er en bøn med eller ej. Der skal være rummelighed.

For erhvervet, som ønsker sig en stor og stærk eksport, er det en fordel, at man kan slagte dyrene på en måde, så de kan gå til den arabiske verden, så de kan gå til USA, eller så de kan blive solgt i Nørre Snede.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg giver ordet videre til hr. Steen Gade fra SF.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

I den diskussion, vi har i forbindelse med det her forslag, synes jeg, at det vigtigste for os jo er hele den diskussion, der er om dyrevelfærd. Nu er det jo sådan, at der ikke, efter de oplysninger vi har, har været slagtet uden bedøvelse siden 2004 i Danmark. Det er jo en god oplysning at få lejlighed til at komme med her, fordi der er nogle myter om, at det er anderledes. Men for at skære det ud i pap, kunne man godt sige, er der jo nu en bekendtgørelse på vej – den er i høring – og den betyder, at det bliver et krav, at der ikke må slættes i Danmark uden bedøvelse. Det er jeg meget tilfreds med, og jeg synes, det er et stort fremskridt for dyrevelfærden.

Derfor vil det jo også være dyrevelfærd, som er vores indgang til den diskussion, der selvfølgelig kommer, når Europa-Kommissionen kommer med sin undersøgelse her i løbet af foråret 2014, hvor Kommissionen kigger på, om der skal være mulighed for på EU-plan at have noget EU-mærkning af dyr, der er slagtet uden bedøvelse, for det er der jo nogle, der bliver i andre lande end i Danmark, og om der er andre hensyn, der skal tages i forhold til mærkningsdirektivet. Der vil det være vores indgang til den diskussion at se på dyrevelfærdsperspektivet.

Jeg synes, der er et lidt forkert fokus i noget af debatten her, for når jeg nu ender med at sige nej til forslaget, bliver det opfattet, som om jeg synes, at det vil være forkert, om der skulle være nogle firmaer, der laver en mærkning af det her. Det må de da gerne lave mærkning af. Firmaer må da gerne lave private mærker, hvis de vil, og skrive, at det her er slagtet på den og den måde, eller det er ikke slagtet på den og den måde. Det må de jo gerne gøre. Men det, vi diskuterer, og det er vel også det, Dansk Folkeparti foreslår, er, at det skal være et offentligt mærke. Der vil jeg sige, at skal vi have et offentligt mærke, vil den måde, som vi går til det på, når vi skal diskutere det i 2014, når EU kommer med sin undersøgelse – for så kommer vi til at diskutere det – jo være, at vi først og fremmest tager udgangspunkt i dyrevelfærdsudgangspunktet, kan man sige, hvis der skal ske nogle ændringer.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu har jeg også forstået på hr. René Christensen, at den her diskussion sådan set slet ikke handler om dyrevelfærd, og så har jeg måske lidt svært ved at forstå, at vi skal have et offentligt mærke, altså hvis det handler om religiøse og kulturelle forhold. Der tror jeg sådan set godt, man kan overlade det til markedet at bestemme, hvor meget mærkning der er brug for.

Det er fuldstændig rigtigt, som det er sagt her i debatten, at for nogle er det af afgørende betydning, at der står en mand – og her ved vi med sikkerhed, at det er en mand – og mumler i et hjørne, hvis han mumler det rigtige. Og vi respekterer, at det er en mulighed for at mærke kød, sådan at man kan se, at det er halalslagtet. Hvis der er et marked for at købe kød, hvor man med sikkerhed ved, at der ikke er nogen, der har stået og mumlet i et hjørne, i hvert fald ikke muslimske bødder, så kan det vel også tilgodeses – selv om man jo aldrig kan udelukke, at der har sneget sig en muslim ind på slagteriet for at arbejde, og at vedkommende af egen drift fremmaner nogle bødder. Så det der med at være sikker på, at det ikke er halalslagtet, kan måske blive lidt vanskeligt.

Men for mig er det sådan set afgørende, at når vi snakker om, hvad vi skal regulere, bl.a. i forhold til forbud og rammer, så synes jeg, der skal tages hensyn til dyrevelfærden i produktionen af fødevarer i Danmark. Det gør vi ved generelle retningslinjer, som på mange områder er gode i Danmark, sammenlignet med hvad man ser i andre lande, på andre områder helt utilstrækkelige. Som et supplement til det har vi et offentligt mærkningssystem, hvor der findes nogle mærker, som gør, at man har en sikkerhed for noget ganske bestemt. Indtil nu har det så være begrænset til at skulle handle om miljøforhold og dyrevelfærdsforhold. Og det synes jeg vi skal lade det være ved, når det handler om det offentlige. Hvad der ellers måtte være af private mærker, er for mig at se lidt ligegyldigt, men hvis det spiller en rolle for nogen, så kommer de sikkert.

Jeg skal også takke for hr. Erling Bonnesens i grunden meget gode og grundige gennemgang af, hvordan man slakter dyr i Danmark, og også en præcisering af, at den største risiko ved at få en national mærkning af kød, som er halalslagtet, kunne være den, at danskere i et forsøg på at undgå halalmærket kød – fordi de ikke helt hørte så grundigt efter, så de ikke har hørt, at også dyr, der bliver halalslagtet i Danmark bliver bedøvet – køber kød fra andre lande, som så risikerer at være slagtet efter de helt bestialske metoder, som hr. Bonnesen nævnte i sit indlæg, og det vil jo være rigtig skidt.

Jeg har sådan set ikke noget imod at udfordre EU-reglerne – det har jeg ikke nogen indvendinger imod – det har vi jo somme tider gjort på dyrevelfærdsområdet. Vi har haft transportregler, hvor i hvert fald dele af branchen med transport af dyr har ment at vi var hinsides både det rimelige og EU-reglerne, og det har vi været rimelig enige om at gennemføre alligevel, og vi er også, i hvert fald i nogle perioder, sluppet godt fra det. Så min hovedpointe ville sådan set være, at når vi gør det, skal vi koncentrere os om spørgsmål, som er vigtige og af afgørende betydning, og der synes jeg altså det må handle om dyrevelfærd.

Så vil jeg bare slutte af med at sige, at af samme grund var jeg selvfølgelig meget tilfreds med, at ministeren meget præcist sagde, at for ham handlede det her om dyrevelfærd, derfor handlede det om slagtemetoder, og derfor fastholder regeringen sin beslutning om at sikre, at det er forbudt at slagte dyr uden bedøvelse i Danmark, og derfor overvejer man, hvordan man vil stille sig, når Kommissionen engang kommer med et udspil. Jeg kan godt allerede nu afsløre, at uanset hvad Kommissionen mener eller ikke mener, vil jeg synes, at en mærkning af kød fra dyr, der ikke bliver bedøvet, inden de bliver slagtet, aflivet, er vigtig.

Men der findes jo supplerende ting, man kan gøre. F.eks. kunne man oplyse om, hvad man risikerer, når man køber kød, som er slagtet og produceret i andre lande. Den slags oplysning er jo ikke en kampagne mod nogle bestemte, men bare en objektiv information om, hvordan det kan forholde sig. Det er måske også nogle af de ting, vi kunne overveje at gøre, hvad enten det nu skulle være et sådant offentligt, officielt initiativ, eller det skulle være baseret på andre kræfter. For jeg er sådan set helt enig i, at det er vigtigt, at forbrugerne ved, hvad de køber. Jeg tror faktisk, der er rigtig mange forbrugere, der ikke er klar over, at der kan være kæmpestor forskel på slagtemetoden, hvis man køber kød f.eks. fra Holland eller Belgien i stedet for fra Danmark. Og det vil være rigtig godt, hvis folk er klar over det.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. René Christensen.

Kl. 15:43

René Christensen (DF):

Det er bare, fordi det kommer til at lyde, som om der i Danmark er et forbud. Det er der faktisk ikke. Hvis man melder til Fødevarestyrelsen, at man vil foretage rituelle slagtninger uden forudgående bedøvelse, kan man godt det. Der er ikke forbud i Danmark mod at lave halalslagting uden forudgående bedøvelse. Det har Dansk Folkeparti stillet forslag om flere gange her i Folketingssalen og er blevet stemt ned på, at der skulle være sådan et forbud, for det kunne man ikke.

Det er jo derfor, at vi kommer med et nyt forslag nu, der gør noget andet, netop det, som ordføreren siger, at forbrugerne jo også har en magt. Der ligger jo også i det her, at der kunne være nogle forbrugere, som sagde, at vi ikke ønsker det her produkt, og derfor vælger vi noget andet. Man skal da ikke være bange for, at vi har nogle kritiske forbrugere, som kan vælge noget til og vælge noget fra. Jeg vil spørge ordføreren: Mener ordføreren ikke, at forbrugerne har ret til at vide, hvad det er for et produkt, de køber, også i forhold til slagtemetode?

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Per Clausen (EL):

Så vidt jeg har forstået både den tidligere og den nuværende fødevareminister, kommer der nu et forbud mod at slagte dyr i Danmark, hvis de ikke bliver bedøvet først. Min første reaktion her i sommer, da den her debat kom frem, var, at jeg sagde, at jeg syntes, man skulle indføre sådan et forbud, for jeg syntes, at det var uacceptabelt, at vi kunne risikere, at lige pludselig skete det her med nogle helt uacceptable slagtemetoder, fordi der var en mulighed for en undtagelse. Det har jeg forstået at ministeren i dag har bekræftet, og det er jeg selvfølgelig meget glad for, for ellers ville jeg såmænd da gerne have hjulpet hr. René Christensen igennem med et beslutningsforslag, som forbød, at man slagtede dyr i Danmark uden forudgående bedøvelse.

Jeg synes, at forbrugerne skal være så oplyste, som det overhovedet er muligt, om alt det, man kan finde relevant. Så er det bare, at jeg siger, at når det handler om, hvad der skal være officielle mærker omkring – og der er en grænse for, hvor mange mærker der kan være, er jeg efter mange års arbejde med de her spørgsmål nu belært om nogle gange, og det er lige før, jeg er begyndt at lytte til, hvad folk siger – skal man koncentrere mærkningen omkring dyrevelfærd og miljø og ikke omkring religiøse, etiske spørgsmål.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. René Christensen.

Kl. 15:45 føjet til, at det måske ikke engang ville være lovligt i forhold til EU-reglerne.

Kl. 15:45

René Christensen (DF):

Men når der nu ikke har været den mulighed, når det nu er fuldt lovligt også for importeret kød, at der kan være foretaget en rituel slagting uden forudgående bedøvelse, er det jo det her, der er en mulighed, altså at få det her mærke på, når det andet forbud nu ikke kunne være der. Så er vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig fuldstændig enige med Enhedslisten. Vi er rigtig glade for, at der nu kan komme et forbud, som også kommer til at gælde i hele EU, fordi så får vi det jo også sådan, at forbrugerne kan vælge det her til uden at være nervøse for, at det ikke er dyrevelfærdsmæssigt korrekt. Men er ordføreren ikke enig i, at det her også var et middel til at kunne imødegå det, hvis man eksempelvis var utryk ved, at importeret kød kunne være slagtet uden forudgående bedøvelse.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 15:46

Per Clausen (EL):

Nu er der jo ikke slagtet et dyr i Danmark, uden at det er blevet bedøvet først, på lovlig vis, siden jeg kom i Folketinget, og sammenhængen er nok ikke så entydig, men jeg vil bare i al stilfærdighed sige, at jeg flere gange, sikkert til embedsmændenes og skiftende ministres irritation, har spurgt til, om det forekom, og har fået det svar, at det forekom ikke. Så har jeg faktisk været lidt sjusket, for jeg fik aldrig spurgt, om det nu også var 110 pct. ulovligt. Det blev jeg så opmærksom på, da den her debat kørte op i sommer, og så nåede ministeren – og det irriterer mig rigtig meget – at komme først i Ekstra Bladet med krav om, at det her skulle forbydes, fordi jeg havde sådan set snakket med Ekstra Bladet og sagt, at det skulle det, men så kom ministeren før mig, og sådan kan det jo gå.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 15:46

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Det er jo en ganske venlig modtagelse, Folketinget giver den nye minister i dag, hvor det sådan tegner til en meget bred opbakning til ministerens synspunkter, og det er jo så for ministeren værd at notere sig at det sker, når synspunkterne er fornuftige. Så hvis det fortsætter, er der jo gode muligheder.

Jeg skal heller ikke skuffe ministeren med Liberal Alliances synsvinkel i den her sag. For folkeoplysning er godt, og det er godt, at der er så meget oplysning som overhovedet muligt. Så er det samtidig godt at have så få regler og så lidt bureaukrati som muligt. Og de to ting støder jo sammen, i hvert fald i den her sag.

Det er jo ikke et nyt forslag; det har jo været fremsat før, i tidligere samlinger, hvor vi så har underholdt med partiernes synspunkter. Og det er ikke noget, der sådan flytter ret meget, hvad angår partiernes synspunkter, har jeg noteret mig ved at kigge tilbage i historiebøgerne; man har stort set sagt det samme i forhold til det her, uanset fra hvilket parti man var, og det har været anført, at det ville være både besværligt og bureaukratisk. Og nu er der så i dag

Nu er det ikke, fordi vi i det parti, jeg tilhører, har så stor respekt for bureaukratiske EU-regler og synes, at det er en verdensopfindelse, og at det altid skulle gælde for alting, så ud fra den synsvinkel kunne vi såmænd sagtens medvirke til at afprøve den del. Men vi mener sådan set, at det, hvis det overhovedet skulle have en gang på jorden, jo så kunne være i form af et konkurrenceparameter, sådan at forbrugerne gerne ville have det, for så kunne forbrugernes ageren føre til, at der var nogle virksomheder, der kunne indføre mærkning af det her. Det ville være en måde at få det indført på, i stedet for at vi tror, at det skal gøres ved fra den her sal at indføre flere regler og flere forordninger og flere cirkulærer og flere bestemmelser, og det er unødvendigt.

Så vores svar har heller ikke røkket sig i forhold til tidligere i den her sag; det er en afvisning af forslaget.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Vivi Kier fra De Konservative.

Kl. 15:49

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Tak. Jeg må jo slutte mig til koret af stort set alle ordførere undtagen forslagsstillerne og sige, at udfaldet for vores vedkommende heller ikke bliver anderledes, end det plejer at være fra konservativ side. Jeg vil gerne kvittere for hr. Erling Bonnesens tale, som jeg synes var rigtig fin og god, og hvor man kom med nogle gode pointer.

Så vil jeg gerne sige, at når jeg som forbruger går ud og handler ind, kigger jeg – jeg synes, oplysning er rigtig vigtigt. Til gengæld ved jeg jo også, at danske fødevarer er højt skattede, og jeg prøver så vidt muligt ikke bare at købe dansk kød, men også at købe danske grønsager og dansk frugt, fordi vi ved, at niveauet er højt.

Som der er blevet sagt rigtig mange gange før, er vi med i nogle EU-regler, og der er nogle ting, der gør, at vi ikke lige kan gøre det. Så hører vi jo også om producenter, som faktisk frivilligt sætter et mærke på deres kød, der fortæller om slagtemetoden, og det har jeg stor sympati for. Jeg må sige, at jeg også har stor sympati for Dansk Folkepartis forslag, men vi siger nej på grund af de her regler, og vi siger nej, fordi vi synes, det er vigtigt, at det er frivilligt, og vi vil gerne opfordre virksomhederne til frivilligt at nævne den her slagtemetode i forbindelse med mærkningen.

Så har vi også hørt ministeren sige, at der her inden ret længe, i løbet af foråret – der er trods alt ikke så mange måneder til – kommer til at ske noget på EU-basis, og det vil vi selvfølgelig holde meget nøje øje med. Jeg synes, forbrugerne skal have så mange oplysninger som overhovedet muligt. Men som forslaget ligger her, siger vi nej.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. René Christensen.

Kl. 15:51

(Ordfører for forespørgerne)

René Christensen (DF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for debatten. Jeg synes egentlig, den har været rimelig givtig, selv om forslaget ikke kommer igennem, for hvad er det egentlig, vi står tilbage med her? Vi står egentlig tilbage med, at det faktisk er et meget godt forslag med sådan en mærkning. Men det tør vi søreme ikke at gennemføre her i Danmark. Vi vil gerne alle sammen oplyse forbrugerne. De skal

have nogle gode valg, men det skal altså komme igennem EU-systemet. Så vil vi gerne vil have sådan et mærke. Som ministeren siger: En ordning med et mærke vil give forbrugerne bedre information om slagtemetode, når de køber ind. Derfor har jeg også skrevet under på erklæringen, supplerer Dan Jørgensen, og det er netop med hensyn til det mærke, der nu skal komme fra EU. Og det er bare så sørgeligt.

Jeg læste også op, hvad de andre fødevareordførere tidligere havde sagt. Når de bliver spurgt af pressen, så vil de rigtig gerne. Man vil gerne gøre det sådan, at forbrugerne kan træffe nogle oplyste valg, når de står ude ved kølediskene. Når de så står i Folketingssalen, er der nogle, der siger: Tør vi virkelig det for EU? Tør vi give forbrugerne det her oplyste valg, hvis nu EU kommer efter os? Det vil flertallet så ikke, men nu kommer der så – må vi håbe på, og vi må håbe, at det ikke varer for længe – et mærke fra EU, som oplyser om slagtemetode. Så vil Dansk Folkeparti også med glæde stemme for et forslag, som kommer fra EU, men det er sørgeligt at stå her sådan sidst på eftermiddagen og opleve, at vi faktisk er enige om, at vi gerne vil have det mærke, det er bare ikke de danske politikere, der skal beslutte det, dem, der er valgt af de danske forbrugere, nej, det skal være Europa-Parlamentet, som kommer med et sådant mærke, så forbrugerne kan få den forbrugeroplysning.

Det er det, vi står tilbage med. Men jeg er glad for nu, at jeg trods alt kan mærke, at man synes, at det at have et forbrugermærke angående slagtemetode er godt, og jeg må så selv vælge, hvordan jeg vil reflektere over, at man ikke vil gøre det her i det danske Folketing. Men jeg siger tak for debatten.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg tror ikke, den er slut endnu. Hr. Orla Hav for en kort bemærkning.

Kl. 15:53

Orla Hav (S):

I hr. René Christensens argumentation for hans forslag indgik der sådan et skræmmebillede om, at næsten alt oksekød i Danmark er ved at være halalslagt. Jeg vil gerne have hr. René Christensen til at fortælle: Hvor stor en andel er det af dansk oksekød, der bliver halalslagt i dag?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:53

René Christensen (DF):

Jeg kan lige så godt være ærlig og sige, at hvis man nu var minister, havde man sagt: Det vil jeg godt oversende skriftligt. Jeg har ikke tallet med her i dag, men jeg har jo talt med flere, også inden for branchen, som også har kontaktet mig, i forbindelse med at vi har fremsat det her beslutningsforslag. Og det er da rigtigt, at der er nogle, der har spurgt, om branchen egentlig gerne vil have, man laver det her. Nej, det er faktisk ikke det, branchen ønsker. Jeg har tallet for, hvor stor en andel det er, liggende, men jeg har det ikke med her i dag. Men det er en stigende andel.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Orla Hav.

Kl. 15:53

Orla Hav (S):

Jamen så synes jeg, hr. René Christensen skal kende det aktuelle tal, for det matcher slet ikke det skræmmebillede, som hr. René Christensen sådan er ved at opfinde for at gøre danske forbrugere

utrygge. Det er et sted mellem 5 og 10 pct. ifølge de kilder, jeg har på området, og det kan man jo ikke sige er hovedparten af dansk oksekød.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 15:54

René Christensen (DF):

Det er en debat, jeg meget gerne vil tage med hr. Orla Hav efterfølgende, for ifølge mine kilder, og det er sådan set også erhvervet, der har kontaktet mig i forbindelse med det her forslag, så er det i hvert fald nogle tal, der ligger langt over det.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, jeg siger tak til ordføreren.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:54

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 20. december 2013, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:54).